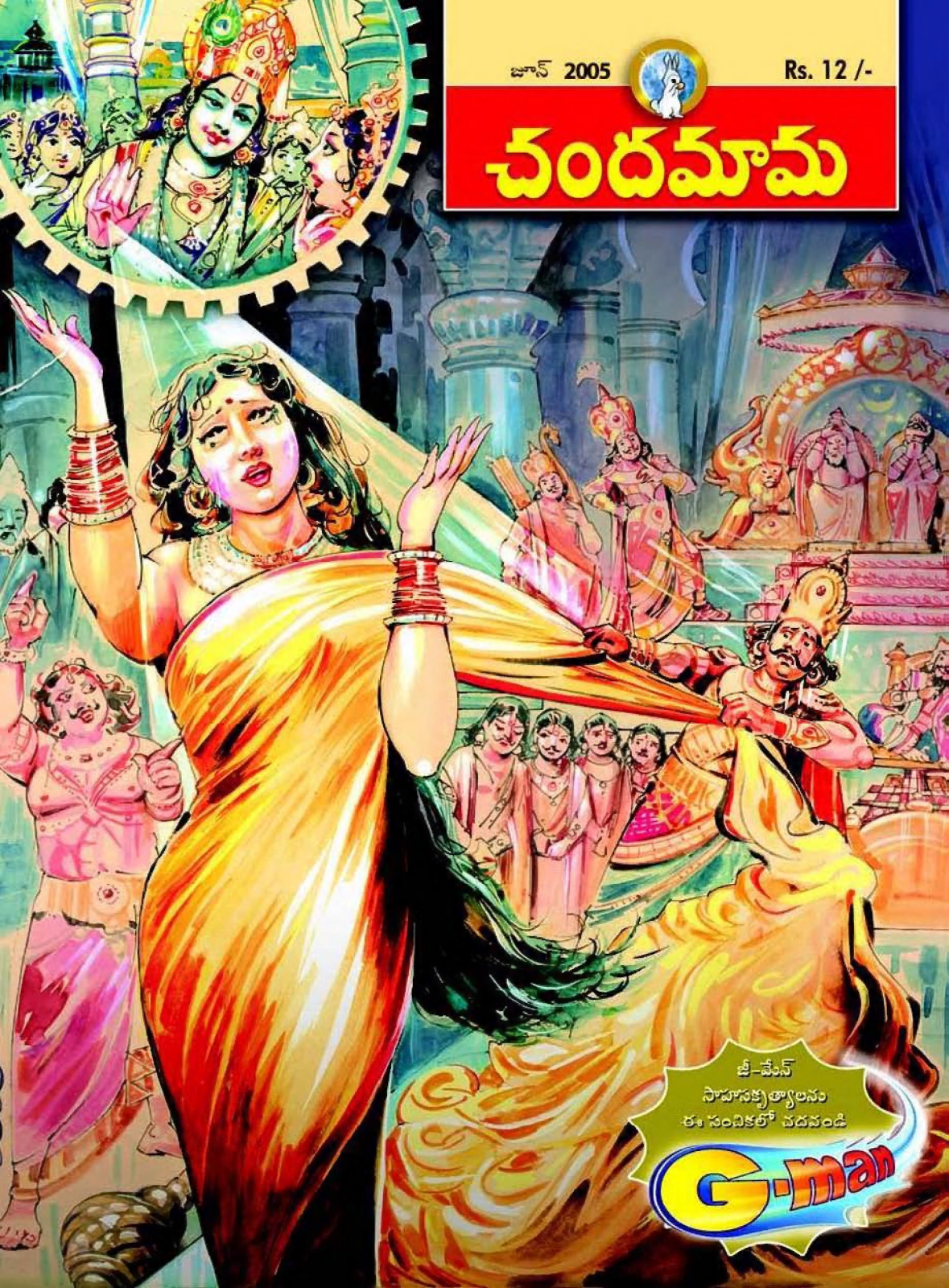

జూన్ 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

చీ-మేన్

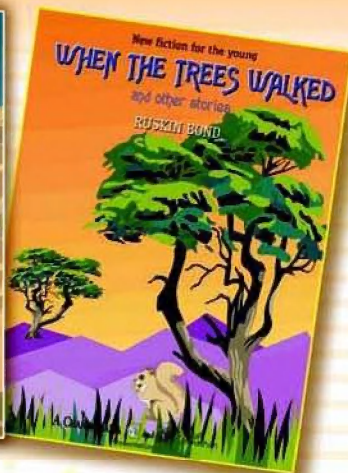
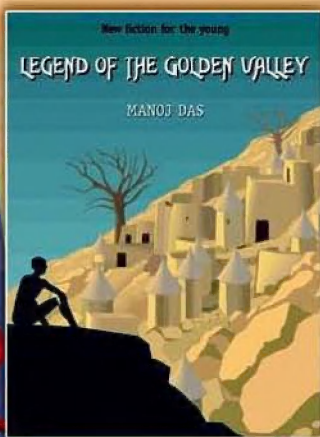
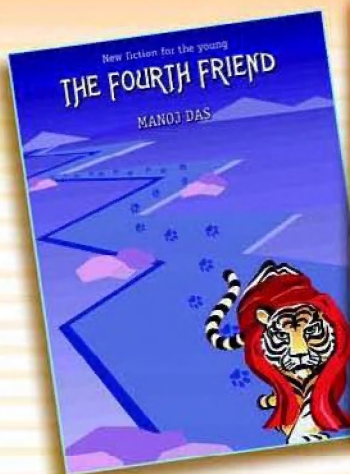
సాహసకృత్యాలను
ఈ పందికలో చదవండి

G-man

NEW FICTION FOR THE YOUNG

THREE EXCITING BOOKS FROM
TWO RENOWNED WRITERS FOR CHILDREN
MANOJ DAS AND RUSKIN BOND

These are besides the four books of
LEGENDS AND PARABLES OF INDIA
from CHANDAMAMA

FOR MORE DETAILS AND INTRODUCTORY OFFER WATCH FOR JULY 2005 ISSUE OF CHANDAMAMA

Published by

CHANDAMAMA

and

**Popular
prakashan**

For trade enquiries, contact

Chandamama India Ltd., 82, Defence Officers Colony, Chennai - 600 097.

Popular Prakashan Pvt. Ltd., 4648/ 1, Ansari Road 21, Daryaganj, New Delhi - 110002

JUNIOR CHANDAMAMA

is 25 issues old this month

Here's a special
ANNIVERSARY offer!

Pay only Rs. 120
(for 12 issues) and
save Rs. 24

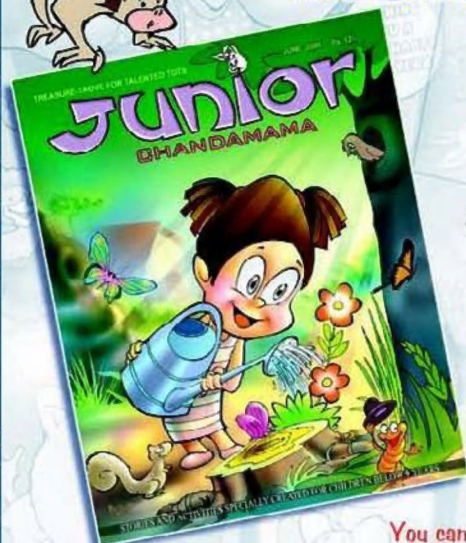
Go, grab
the discount!

Offer extended to June 30, 2005

on a request from our subscribers.

You can now avail of the concession for a GIFT Subscription

SUBSCRIPTION FOR JUNIOR CHANDAMAMA

- ☐ Please enrol me as a new subscriber for **Junior Chandamama** in English
- ☐ I am a subscriber(Subscription No: .....); I would like to take out a GIFT Subscription.

My name / My friend's name : .....

Home address : .....

..... PIN CODE : .....

I am enclosing DD / M.O. Receipt No. .... issued by .....

P. O. for Rs 120.00

ATTACH THIS LABEL ON THE FIRST COPY

Signature

This is a GIFT copy with love from .....

..... Town / City .....

చందమామ

సంపుటి: 58

జూన్ 2005

సంచిక: 6

ఈ సంచికలో...

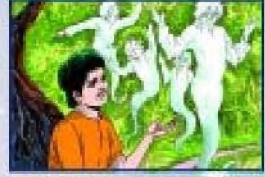
- * ఆ తోటలో ఎర్రగులాబి ...07
- * స్వర్గం - నరకం ...12
- * భారత దర్శిని ...25
- * శాస్త్రజ్ఞానం-లోకజ్ఞానం ...29
- * చందమామ కబుర్లు ...30
- * ఆంధ్రోదేనియా - కథ : పాతాళలోకం-భాగం 1 ...31
- * విలువిద్య పోటీ! అరుణాచల ప్రచోదకానంద కథ ...43
- * పాతకులకు కథల పోటీ ...47
- * కమర్సు పట్టం ప్రయాణం ...48
- * కుటుంబం ...59
- * పోయిన ఉంగరం ...59
- * సుప్రసిద్ధం కాని సుందర ప్రదేశాలు: చెట్టి నాడు వారసత్వం ...63
- * ఆర్య - 24 ...64
- * మానవ నిర్మిత మహాద్భుతాలు : గోల్ గుంబజ్ ...67
- * విజ్ఞానం ... వినోదం ...
- * వికాసం ...68
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

ఈ నెల విశేషాలు

*****

భల్లూక మాంత్రికుడు - 20
...13

*****

అపవరప్రహ్లా (జె.కె)
...19

*****

బానిసనాడి భవిష్యవాణి!
...28

*****

విష్ణు కథ - 18
...53

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా దబ్బు డిప్సాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ఫస్ట్ క్లాస్ రైల్వే ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ బరిటన్ పెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shilpa: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email: advertisements@chandamama.org

DELHI: OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email: oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

స్నేహ హస్తం!

సుఖసంతోషాలకు అధారం శాంతి. ఘర్షణలు లేని ప్రశాంత వాతావరణం ప్రగతికి తోలిమెట్టు. దేశాభ్యున్నతికి అంతరంగిక శాంతి భద్రతలు, ఇతరుల పోరుల దేశాలతో మైత్రీ సంబంధాలు చాలా అవసరం.

ఎవ్వరూ శాంతిని కాంక్షిస్తూ, ఇరుల పోరుల లక్షోన్నహింసాబంధాన్ని కోరుకుంటూన్న దేశం మనది. మనదేశంతో మైత్రీ సంబంధాలు పెంపొందించుకోవడానికి ప్రస్తుతం పాకిస్తాన్ ఆసక్తికర బరు సృష్టింది. ఇటీవల వు నదేశానికి విచ్చేసిన పాకిస్తాన్ ప్రెసిడెంట్ వు పారఖ - ఉభయ దేశాలు శాశ్వతంగా పు త్రదేశాలు గా కొనసాగాలని; సరిహద్దులకు ఇరువైపులా ఉంటూన్న ప్రజల రాకపోకలకు రవాణా నోకర్యాలు కల్పించడం ద్వారా ఈనాహింసా బంధాన్ని పు రింత పటిష్ఠం చేయ వచ్చని తన ఆశాభావాన్ని వ్యక్తం చేశారు .

మరో పొరుగుదేశమైన చైనా, భారత్తో సుస్థిర శాంతి కొనం తన సంసిద్ధతను తెలియజేసింది. ఇతర ప్రపంచ దేశాలు కూడా మనదేశంతో సహా అసియ దేశాలతో మైత్రీ సంబంధాలు పెంపొందించు కోవడానికి అసిక్తిని కనబరుస్తున్నాయి .

ప్రపంచదేశాలు పు నదేశానికిన్నాహింసా అందించడం పట్ల ఆసక్తి కనబరచడానికి అనేక కారణాలు ఉన్నాయి . ప్రపంచంలోనే అతి పద్ద ప్రజాస్వామ్యదేశం వు నది. కొన్ని అభివ ద్ధి చొందిన దేశాలలో సేత్తం కానరాని సుస్థిరత వు న దేశంలో నెలకొని ఉంది. ఆర్థికరంగంతో పాటు వివిధ రంగాలలో నిలకడగా అభివ ద్ధిని సాధిస్తూ, ప్రపంచపు గు ర్తించ తగ్గ గొప్ప శక్తిగా రూ పొందే దిశగా వేగంగా షితోగవు స్తున్నది.

ఈ కాలఘట్టంలో సేత్తం కొన్ని విచ్ఛిన్నకరశక్తులు దేశ ఐకవు త్యానికి, సేపు గ్రతకూ భంగం కలిగించే రీతిలో ప్రవర్తించడం దు రద స్థికరం. అలాంటి విచ్ఛిన్నకరశక్తుల స్పష్ట విన్నాగాలకు బలికాకుండా యు వతరం అప్రవు త్తతతో, ఐకవు త్యంగా వు ంపు కు సాగాలని దేశం ఆశిస్తున్నది!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకులకు కథల పౌటీ (నవంబర్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

రాజుగారి సత్కారం!

బందిపాట్ల ను పట్టి బంధించిన కాపిలా భట్ట డికి బంగారు ఉంగరాన్నీ, పిసీవాడి మెడలోని హారాన్ని దొంగిలిస్తూన్నవాణ్ణి చూసి 'దొంగ దొంగ' అని కేకలు పెట్టిన ఉపాధ్యాయు డికి వజ్రాలహారాన్నీ బహిరంగించిన రాజును చూసి, "ఎందు కింత వివర పోటించారు?" అని ఒకసారిభక్తుడై అడిగాడు. దానికి రాజు ఇలా సమర్థన ఇచ్చాడు :

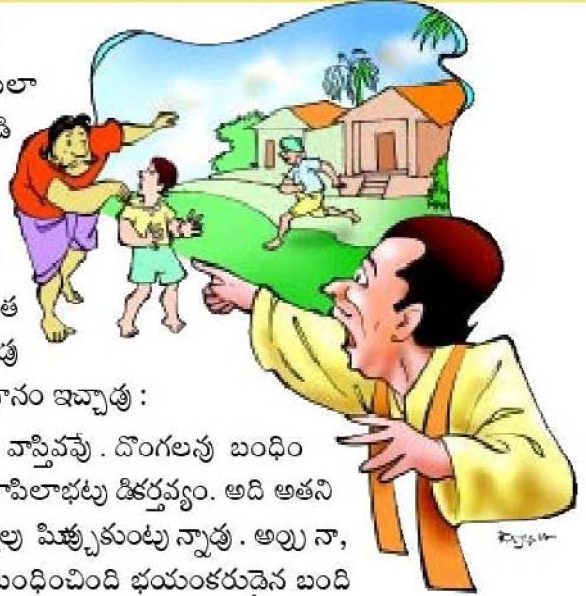
"అవశ్యు. వివరపోటించిన వూట వాస్తవమే. దొంగలను బంధించడం, ప్రిజలుకు రక్షణ కల్పించడం కాపిలాభట్ట డికర్తవ్యం. అది అతని ఉద్యోగధర్మం. అందు కతడు జీతభత్యాలు పిచ్చుకుంటున్నాడు. అయినా, కాపలా భటుడు చాకచక్యంతో పట్టి బంధించింది భయంకరుడైన బంది పాట్ల ను. అందుకే అతనికి బంగారు ఉంగరం బహిరంగం కరించాను."

ఇక ఉపాధ్యాయు డి విషయానికి వస్తే, ఆయన పదవీవిరమణ చేసినవాడు. అంటే ఆయన వయసు అరవై పైమాటే. ఎవడో పసివాడి కంఠహారం దొంగిలించడం చూడగానే వాడివల్ల తనకు ప్రమాదం కలగవచ్చునని తెలిసి కూడా, ధైర్యంగా కేకలు వేసి పదిమందిని పిలిచి దొంగ పట్టుబడేలా చేశాడు. అంటే, ఎదుటివారికి హాని జరుగుతూంటే చూస్తూ వక్షనంగా ఊరుకోకుండా, దాన్ని ఎలాగైనా అడ్డుకోవాలనే ఆయన ధర్మబుద్ధి చాలా గొప్పది. కర్తవ్య నిర్వహణ చేసిన కాపిలా భట్ట డి గొప్పవాడు. నిజమే, అయితే కేవలం పరిపాలనా బుద్ధితో, తన శక్తికీ, వయసుకూ మించిన ధైర్యంతో దొంగను పట్టి ఇచ్చిన వృద్ధ ఉపాధ్యాయుడు అంతకన్నా గొప్పవాడు కదా? అందుకే ఆ ఆదర్శవూర్తిని వజ్రాలహారంతో సత్కరించాను."

ఎం.పీ. అవు త, డాటరాఫ ఎవు. ఎల్. కాంతారామా

6-9-7, జోస్యలవారి వీధి, నరసాపేట - 534 275.

పి.గో. జిల్లా (ఆంధ్రప్రదేశ్)

ఆ తోటలో ఎర్రగులాబి

మోలదేశంలో సోమేశ్వరం అనే గ్రామం ఉంది. అక్కడిరైతులు వ్యవసాయంలో మరింత ఫల సాధించే పోయే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. వ్యాపారులు న్యాయంగా మాట్లాడేలా భాషానిర్ణయిస్తున్నారు. గ్రామస్థులందరూ సత్ప్రవర్తన అలవర్చుకుని, ఆరోగ్య సౌఖ్యం పొటిస్తూనే ఉంటున్నాయి.

సోమేశ్వరం గ్రామంలోని జనార్దన స్వామి ఆలయం ప్రసిద్ధికెక్కిన కారణంగా ఎక్కడెక్కడివారూ స్వామిని దర్శించుకోవాలని అక్కడకు వెళ్ళేవారు. క్రమంగా సోమేశ్వరుడి గొప్పతనం గురించి, ఆ దేవతాజు దేవగురుడిదాకా వెళ్ళింది. ఆయన మంత్రి గంగు భద్రుణ్ణి పిలిచి, “మంత్రివర్యా! అక్కడి జనార్దనుడి ఆలయం వెయ్యేళ్ళనాటిది. కానీ నాకు తెలిసే విధి నింపతరుల క్రితం వరకూ, ఆ గ్రామం ఇంత గొప్పగా లేదు. కాబట్టి అక్కడి వైభవానికి దేవతలు హితుకాకుండా, ఇంకేదో కారణం ఉండాలని, నా అన్న వూరిని ఏదేమంటారు?” అని అడిగాడు.

దానికి మంత్రి మెంటనే, “ప్రభూ! ఇలాంటి విషయాలు వారుల ద్వారా విచారించి ప్రయోజనం ఉండదు. మనమే స్వయంగా పూర్వ వేషాల్లో, ఆ గ్రామంలో సంచరించి అసలు విషయం తెలుసుకుందాం,” అంటూ రాజుకు కర్తవ్యబోధ చేశాడు.

ఆ ప్రకారం రాజు, మంత్రి జ్యోతిష్కుల వేషాల్లో సోమేశ్వరం చేరుకున్నారు. అక్కడి వైభవం వారికి ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. వారూ జ్యోతిష్ చెబుతామంటూ ఒక ఇంటికి వెళ్ళితే, ఆ గృహిణి, “అయ్యలారా! మీ ముఖంలో తేజస్వి చూస్తూంటే విద్యావంతులనిపిస్తున్నది. కానీ ఇలా జ్యోతిష్ చెప్పడం వల్ల, మీ విద్య వధా అవుతుంది. ఎందుకంటే, మనమీ ఏమి సాధించాలన్నా కష్టమే. కష్టమే అదృష్టం తోడైతే ఉండదు. అదృష్టమేలావున్నా, మనమీ సమర్థతకు తగిన కష్టమే నాకు ఉండదు. ఫలితమేలావున్నా, కష్టమే నాని మనమీ జ్యోతిష్ తో పనేమి ఉంటుంది?” అన్నాడు.

రాజు, ఆ గహస్థి వివేకానికి ఆశ్చర్యపడి, “జనార్దనస్వామి దయ వల్ల, మీ గ్రామ స్థిల మీ ఖనింతోషాలకు లోట్ర లేదు. మా వంటి వారిని మీ వంటివారే ఆదరించాలి; కాదన కూడదు,” అన్నాడు.

దీనికా గహస్థి నవ్వి, “అయ్యో! దేవతలు మీ నకు జన్మనిచ్చాడు; మీ పని వస్తూ లిచ్చాడు. మీ నిషీ అంతకుమీ పని ఆయన నుంచి ఆశించ కూడదుటాడు, మా ఊరి రావు నాథం. ఆయన మా పులు వనడంవల్లనే, మా గ్రామ నికింత వెళ్ళవం పిట్టింది. పిదకృ క్రితం ఆయన ను మా ఊరికి పింపిడవు, దేవతలు మా మీద చూపించిన దయ అని మీ మీద అనుకుంటూ. మీ రొక్కసారి ఆయన ను కలుసు కోండి. మీ విద్యకూ, నీవు ర్థతకూ తగిన పని ఏమిటో ఆయనే చెబుతాడు,” అన్నాడు.

అప్పిపు రాజుకూ, పుంత్రికీ, ఆ ఊరి వైభవానికి కారణం, రామనాథం సలహాలేనని తెలిసింది. వారు రావు నాథాన్ని కలుసుకున్నారు. ఆయనవారు చెప్పింది విని, “అయ్యో లారా! జ్యోతిషం గొప్ప శాస్త్రమే. కానీ దాన్ని మీ మీద భవిష్యత్తు చెప్పడానికి ఉపయోగించడంవల్ల నష్టాలెక్కువ; లాభం స్వల్పం. శాస్త్రాన్ని సరిగ్గా ఉపయోగిస్తే వాన, వరద, త్రుఫాన, భూ కుపిం, కర్మ ముఖ్యాల గురించి మీ మీద తెలుసుకుని, తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకోవచ్చు. జ్యోతిషాన్ని మీ రా దక్షిణ అధ్యయనం చేయండి,” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే వారు తమ నిజరూపాలు బయటపెట్టారు. ఆయనతో, “పునాన భావా! రాజు ఎన్ని శాసనాలు చేసినా, నీవంటి పిండి తుల ప్రబోధాలే ప్రజలకు ఎక్కువ ప్రయోజనాన్నిస్తాయి. మీ మీద నీ వద్దకు కొందరు మెరికల్లాంటి యువకుల్ని పంపుతాం. వారికి సీమశాసన ఇవ్వాలి. తర్వాత వారు, నీ సలహాలకు గ్రామాల్లో ప్రచారం కల్పిస్తారు. ఆ విధంగా నీ పేరు చెప్పి, మన దేశం మరింత మీ మీద మళ్ళీ పడింది,” అన్నారు.

ఇంపుకు రావు నాథం సరేనన్నాడు. ఆ విధంగా ఆయన ఆరు మాసాల్లో ఇరవై పది మంది వకులకు శాసన ఇచ్చాడు. వారు వివిధ గ్రామాలకూ వెళ్ళి, ఆయన సలహాలు ప్రచారం చేశారు. కానీ ఏడాది గడిచినా, ఆయన గ్రామాల్లో ఏ మాత్రం కనబడలేదు. పేరూ, ఏ గ్రామ స్థిలూ ఆ సలహాలపట్ల ఆసక్తిని చూపలేదు.

ఇది రాజుకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. సోమేశ్వర గ్రామవైభవానికి దేవుడి మహిమే

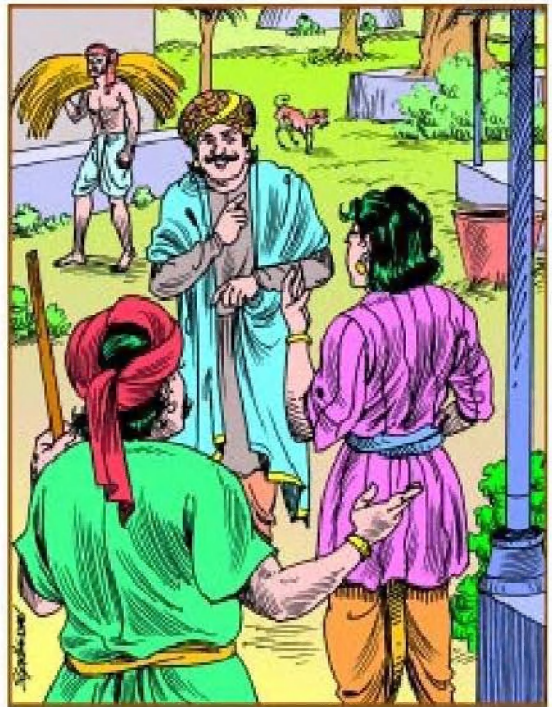

కారణమే అని కూడా ఆయనకు అసహనం వచ్చింది. అప్పుడే, పుంత్రి గంగు భద్రుడు ఆయనతో, “ప్రిభూ! అది దేమిటి పుహిమే అనుకుంటే, పునం ప్రిజలకు చేయగలదే లేదు. రావునాథం పుహిమే అనుకుంటే, ఆయన నివాసిం పురో గ్రామం నీకి పూర్వితే, ఆ విషయం బుజువెత్తుంది,” అన్నాడు.

రాజుకీ నిలహా నచ్చింది. ఆయన రావునాథాన్ని బలవరం అనే గ్రామంలో నివాసిం పుండవలసిందిగా కోరాడు. ఆ గ్రామంలో నాలుగేళ్ళుగా కరువు వలన అయిదేండ్ల వయస్సులో ఉన్న పిల్లలు మృత్యువును అనుభవించి చనిపోయారు. అయినా ఆ గ్రామంలో నివాసిం పుండవలసిందిగా కోరాడు. ఆ గ్రామంలో నాలుగేళ్ళుగా కరువు వలన అయిదేండ్ల వయస్సులో ఉన్న పిల్లలు మృత్యువును అనుభవించి చనిపోయారు. అయినా ఆ గ్రామంలో నివాసిం పుండవలసిందిగా కోరాడు. ఆ గ్రామంలో నాలుగేళ్ళుగా కరువు వలన అయిదేండ్ల వయస్సులో ఉన్న పిల్లలు మృత్యువును అనుభవించి చనిపోయారు.

గ్రామస్థులాయన మూడేండ్ల కు ఇదిలా వస్తేలో మళ్ళీ ఒక ఇంటిని ఇచ్చారు. ఆయన అందులో కొత్త జీవితం ప్రారంభించాడు. ఇంట్లో అందరూ సుఖం పొందారు. అయినా ఆయన అందులో కొత్త జీవితం ప్రారంభించాడు. ఇంట్లో అందరూ సుఖం పొందారు. అయినా ఆయన అందులో కొత్త జీవితం ప్రారంభించాడు. ఇంట్లో అందరూ సుఖం పొందారు. అయినా ఆయన అందులో కొత్త జీవితం ప్రారంభించాడు.

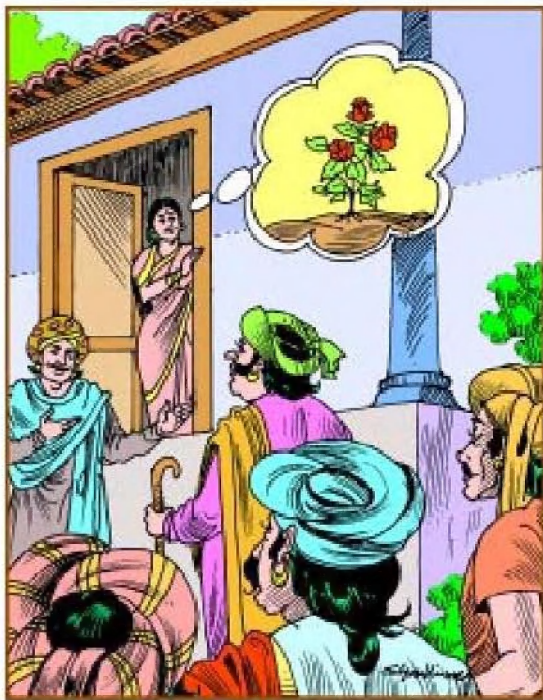
రామనాథం వాళ్ళకు, ఊళ్ళో ఎక్కడెక్కడ తవ్వితే నీరు వస్తుందో చెప్పాడు. తక్కువ నీటితో పండేపంటలు పండించే చెప్పాడు.

పంటలు పండనున్నాడు, పట్నం వెళ్ళి తాతా లికంగా డబ్బు సంపాదించేందుకు అవసరమైన వృత్తి విద్యల గురించి చెప్పాడు. పలు ఆరోగ్యసూత్రాలను వారికి వివరించి చెప్పి, “ఈ భూమి మీద ఎదారైలు న్నాయి. అదే మా లు న్నాయి. పుంపు విద్యలు న్నాయి. అన్ని ప్రాంతాల్లోనూ పుంపులు పుంపిలు పుంపిలు వేస్తున్నారు. ఇది తెలుసుకుంటే, పుంపి ప్రిక తి బీభత్సాలకు భయపెట్టడం మానేసి, ప్రిక తి వనరులను పూసే సంతోషించడం నేర్చుకుంటాడు,” అన్నాడు.

ఆరు మాసాలు తిరిగి సరికి పాడు పడి నట్లుండే రావునాథం ఇల్లు పిచ్చుదనంతో కళకళలాడింది. ఊరికి కూడా కొత్త కళ వచ్చింది. ఈ మార్పుకు కారణమైన రామనాథానికి కృతజ్ఞతగా ఏడాదికాపు క ఇవ్వాలని

వారపు కున్నార. అల్లుతే, రావు నాథం నవ్వి, “మీరందరూ నన్నంతో గౌరవిస్తూ, నా సలహాలు పాటిస్తున్నారు. అంతకు మించిన కానుక వురేపీ లేవు,” అన్నాడు.

అప్పుడు గ్రామస్థులు, ఆయన భార్య వీనాతో, “అవ్వ! పాత బడ్డ ఇంట్లో కాపిరు ప్రారంభించి, ఆ ఇంటిని స్వర్గపుల్యం చేశామా కాబట్టి, నీ భర్త వూరి అందరికీ వేలు చేసి సలహాలివ్వగలిగాడు. ఒక విధంగా, ఈ ఊరి అసలు బాగు కు కారణం, నువ్వు. నీకోసం ఏదైనా తెచ్చి ఇవ్వాలని, మా కోరిక. ఏదైనా అడిగి, వూరి వున్నవలకు పైర్తి సంతోషం కలిగించు!” అని వేడు కున్నారు.

వీనా, “ఒకప్పుడు బీడు లామన్న ఇంటి పేరడు ఇప్పుడు పచ్చని మొక్కలతో, రంగు రంగుల పైలతో కళకళలాడుతున్నది.

అల్లుతే, ఇంటి తోటకు ఎర్రగులాబీ లేక పోవడం పెద్ద లోటు. మీరు నాకామై కృసింపా దించిల్లూ, వీ వేలు వురవన,” అన్నది.

ఆ రోజు నుండి గ్రామస్థులు ఎర్రగులాబీ మొక్క కోసం అన్వేషణ ప్రారంభించారు. గ్రామంలోనే కాక పుట్టుపక్కల గ్రామాల్లోనూ అది దొరకలేదు.

ఈలోగా ఐలవరం గ్రామం సాధించిన అభివృద్ధి గురించి రాజు దేవసంధ్య డికి తెలిసింది. ఆయన పుంత్రి గంగు భద్రుడితో సింప్రదిించి కబురంపెగా, ఐలవరం నుంచి కొందరు గ్రామ పేదలు రాజధానికి వచ్చారు. వాళ్ళ పుంత్రి ప్రివలకు సిహాధానవు స్త్రీ, రావు నాథం కారణంగా, గ్రామం బాగు పడిందని చెప్పారు.

గంగు భద్రుడు వారితో, “ఇక రావు నాథం లేకున్నా వీ గ్రామాభివృద్ధికి ఏలోటూ రాదు. వుహారాజుగార్త ఆయన ముయోగమం గ్రామానికి పంపాలను కుంటున్నారు,” అన్నాడు.

ఇది వింటూనే గ్రామస్థులు తమలో తాము చర్చించు కుని రాజుతో, “ప్రభూ! రావు నాథం గ హీణి వీనా కోరగా ఎర్రగులాబీ మొక్క తెచ్చి ముస్తామని చెప్పాము. అది ఇంతవరకూ వూరి కు లభ్యం కాలేదు. త్వరలోనే సాధించగలవు ని, వూరి ఆశ. కొంత గడ్డ ముఖవలసేందిగా ప్రార్థన,” అన్నారు.

రాజుకు వాళ్ళ కోరిక ఉచితవు సమీయింది. అల్లుతే అర్పెల్లు గడిచిన ఎర్రగులాబీ మైక్రు దొరికినట్లు లేదు. ఈ విషయమై విచారిస్తూనే మన్ను పుంత్రి గంగు భద్రుడు రాజుతో, “ప్రభూ! ఐలవరం గ్రామస్థులకు ఎర్ర

గులాబీ మొక్క దొరికినట్టులేదు. మనమే దాని కోసం ప్రియ తీర్చాం. సివు సివి పిరిస్కార వక్షత్రం ది,” అన్నాడు .

ఇంపు కు రాజు సిదేన్నాథ . భట్టు ల ద్వారా ప్రియ తీర్చగా, పోరు గ్ర దేశంలోని ఓ కుగ్రా మంలో దొరికిందో ఎర్రగులాబీ మొక్క.

ఒక శు భదినాన దేవనంపు థు , పు ంతితో సిహా బలవరం చేరు కున్నాడు . అక్కడ విలు వైన కానుకలతో రామనాథాన్ని సత్కరించి, ఆ మొక్కను గ్రామస్థుల తరపున తన స్వయంగా ఆయ న కిచ్చి, “నీ అర్ధాంగి కోరిక తీరింది. నీవిక యోగవరం తరలివెళ్ళి, ఆ గ్రామాని క్కూడా పు లు కలిగించాలి,” అన్నాడు .

ఆ పు ర్ణం పు నా కల్ప గజేస్తి కుని, “ప్రిభూ! ఇక్కడ వూ ఇంటి తోటలో, ఈ మొక్కను నాటి బ్రతికించి, మొగ్గతోడిగించి, ఒక్కటంటే ఒక్క షిక్షాపై య గా పూ సీ వెళ్ళాలని, నా కోరిక,” అన్నది.

ఈ పూ టలకు దేవనంపు థు ఆశ్చర్యపడి, “అవూ! ఈ గ్రాపు ం విడిచి పేరు తూ దీన్ని క్కడ పాతడమెందుకు? నీతో యోగవరం తీసుకుని వెళ్ళు,” అన్నాడు.

“ప్రభూ! ఈ మొక్కను నేనడిగింది, ఈ ఇంటి తోట కోసం. పు పు న్నా లేకున్నా ఈ మొక్క ఆ తోటలోనే మూడాలి,” అన్నది పు నా .

అప్రయత్నంగా రాజామెకూ, ఆ వెంటనే రావు నాథానికీ చేతు లు జోడించి నపు స్క్రి రించి, పు నా తో, “అవూ! నాకెప్పుడూ పు కుటుంబం ప్రిత్యేకత అర్హమైంది. ఏ ఇంట్లో మూడే ఆ ఇల్లు తనదన్న కుని, ఏవు న్న పు లతో పు సీలితే, ఆ పు న్న పు లు తనవాళ్ళను కుని అంకితభావంతో క పీచేయ డంపల్లనే, పు ప్రిబోధాలు సత్ఫలితాలనిస్తూన్నాయి . గొప్ప తనం ప్రిబోధాలలోనే మూడే శాస్త్రం చదివిన ప్రితివాడూ పు హాత్మ్యదే అయ్యేవాడు . ఉత్తమ ఫిలితాలన్న పు ర్ణ పూ త్రమ సాధించగలరు . ఇక పు డట పు ర్ణ నేను చెప్పానని కాక, పు వీలు న్న బట్టి నించిరిస్తూ పు నదేశ వోరు లన్న ప్రిభావితం చేయ వలసిందిగా వేడు కుంటు న్నాను ,” అన్నాడు .

ఆ తర్వాత రావు నాథం ప్రిబోధాలే కాక, ఆయ న కథ కూడా విశాలదేశ వోరు లన్న ప్రిభావితం చేయ గా, ఆ దేశం నిత్యకళ్యాణం పిచ్చతోరణాలతో కలకాలం వర్ధిల్లింది.

స్వర్గం - నరకం

ఒకానొక వు ని ఒక శిథిలాలయం వుండున్న వుంటపింలో కూర్చుని ధ్యాన నివు గుడ్డై ఉండగా, అక్కడికి వచ్చిన ఒక సైనిక యోధుడు గుర్రందిగి ఆయన ఎదుట నిలబడ్డాడు. కొంతసపిటికి వు ని కళ్ళు తెరవగానే యోధుడు ఆయనకు వినయంగా నమస్కరించి, “కొన్నాళ్ళుగా నాకోసిందేహిం,” అన్నాడు.

“ఏవుటి? అడుగు,” అన్నట్లు వుందహాసిం చేశాడు వు ని.

“మనవాళ్ళు చెప్పుకునే స్వర్గం, నరకం నిజంగానే ఉన్నాయా? ఉంటే అవి ఎక్కడ ఉన్నాయి?” అని అడిగాడు యోధుడు.

“నువ్వెవరివి? ఏం చేస్తాంటావు నాయనా?” అని అడిగాడు ముని.

“నేనీదేశానికి సేనాధిపతిని!” అన్నాడు యోధుడు గర్వంగా.

“నీలాంటి మూర్ఖుణ్ణి సేనాధిపతిని చేసిందెవరు?” అన్నాడు ముని.

ఆ వూటకు భగ్గువు న్ననాధిపితి, పిట్టరాని అవేశంతో కత్తి వూశాడు.

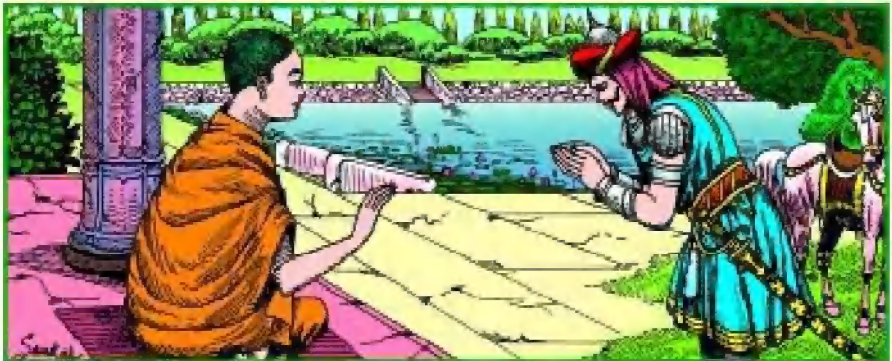
“ఇప్పిడే నీలో నరక ద్వారాలు తెర్ర వు కుంటున్నాయి,” అన్నాడు వు ని వుందహాసింతో.

ఆ మాటతో సేనాధిపతి ఒక్క క్షణం వెనక్కు తగ్గి, కత్తిని ఒరలో వేసి, “క్షమించండి, ముని వర్యా!” అన్నాడు చేతులు జోడిస్తూ.

“ఇదిగో ఇప్పిడే నీలో స్వర్గ ద్వారాలు తెర్ర వు కుంటున్నాయి. మనలో చెలరేగే క్రోధం, లోభం, మోహం మొదలైన దుర్మణాలే నరకకూపాలు. వు నకూ, వు నసాటివారికీ ప్రిఖనింతోషాలు సమకూర్చే శాంతి, కరుణ, దయ, ఓర్పు మొదలైన సద్గుణాలు వెల్లివిరిసే మనసే స్వర్గం. స్వర్గ నరకాలు మరెక్కడో లేవు. మన మనుషుల్లోనే ఉన్నాయి!” అన్నాడు ముని ప్రశాంత వదనంతో.

“తెలిసీంది, వు నివర్యా! క తజ్ఞతలు!” అంటూ వు నికి వు రొక్కసారి నవు స్కిరించి అక్కణ్ణించి సింతోషంగా బయ్యలు దేరాడ్రానాధిపితి.

-(జెనకథ ఆధారంగా)

భల్లూక మాంత్రికుడు

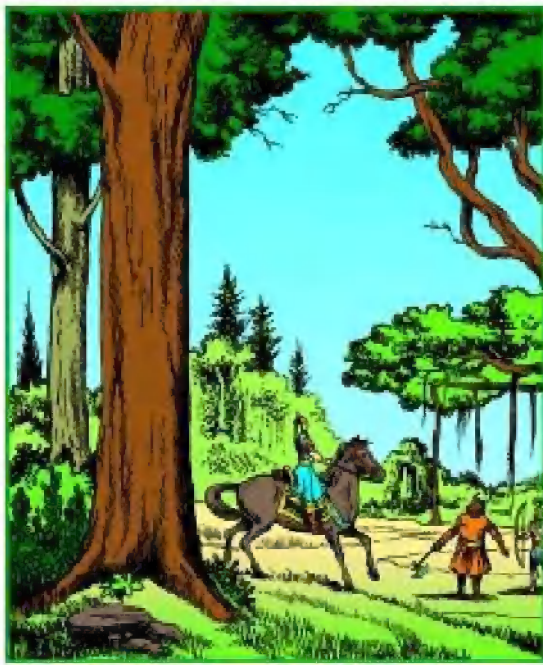
20

[ప్రంత్రుడు తీసి కుప్పొస బెట్టాగిశిష్యులు, దాని ప్రభావం తెలుపు కున్నందు కు నిధి ఆ కావాలని కోర కుంటూ నేల మీద కొట్టగా, అక్కడ చిన్న సొరంగం ఏర్పడింది. లోపల ఏవో నిధులుండ గలవన్న అశతో శ్రుతి బెట్టాగీ, వాళ్ళు అందులోకి దిగారు. ఆ సమయంలో చెరువు దగ్గరకు వచ్చిన తలారి భల్లూకుడు, ఒక బోయ వాణ్ణి చూసి, కోపంగా వాడి మీదికి బయలుదేరాడు. తరవాత-]

తలారి భల్లూకుడి భయంకరాకారాన్ని, అతడి చేతిలో తళతళ మెరుస్తున్న గండ్ర గొడ్డలిని చూసి, బోయ వాడు నిలువెల్లా వణికి పోతూ, చేతులు జోడించి, “అయ్యా, గత వారం రోజులుగా నేను అరణ్యంలో వింత మనుషుల్ని, భయంకరుడైన ఒక రాక్షసుణ్ణి కూడా చూశాను. నన్ను మీరనే వూర్కూపుట్టాణ్ణి చూడలేదు. నడికొప్పితలతో, ఎర్ర బట్టలు కట్టినవాడెకడు, శంఖం ఊపుతూ, ‘శిష్యా, వూర్కూపుర్కూటా!’ అంటూ పిలవటం వూత్రం విన్నాను,” అన్నాడు.

బోయ వాడు ఇలా చెప్పగానే, తలారి భల్లూకుడు ఎక్కడలేని ఆశ్చర్యంతో గండ్ర గొడ్డలి దించి, “ఒరే, బోయో! నువ్వేదో చాలా ముఖ్యమైన సంగతులు చెబుతున్నట్టు నాకు అనుమాను కలుగుతున్నది. వాటివెనక పున్న రహస్యం ఏమిటో నా యజమాని కాశీవర్మ ప్రిభువక్ష తెలియాలి. పారిపోకు, నీ కొచ్చిన ప్రాణభయం ఏమీ లేదు,” అన్నాడు.

అటువికుడు కూడా ఆశ్చర్యపోతూ, “తలారి భల్లూకయ్యా, ఈ బోయ వాడు చెప్పిన సమృద్ధిగినవూటలేనా? ఒక మాంత్రికుడూ,

రాశివుడు ఉగ్రదండుతూ మన వెంటనే మ్నార్లు. అలాంటివివుడు వు రొక వూరికి కుదూ, రాశివుడూ అరణ్యంలో తిరుగు తూండటం ఏమిటి?” అన్నాడు.

“వు న భల్లూక వూరికి పోటీగా మరొక మాంత్రికుడెవడైనా బయలుదేరా డేమో. సరే, బోయా! వు వ్వనే దొంగ బ్రూ గుల్లా, వూ సొరంగం సింగతేమిటి?” అని అడిగాడు తలారి భల్లూకుడు.

బోయ వాడు అతణ్ణి గుర్త బ్రూగీ, వాడి శిష్యుల్లా దిగిపొయిన సొరంగం దగ్గరకు తీసి కుపొయి, వురిత్రదండంతో వాళ్ళు చేసిన అదృశాలను గురించి చెప్పాడు.

ఆ వురిత్రదండం భల్లూక వూరికి నుంచి, వూయా వుర్కట్టు తు దొంగిలించు కు పొయినదే అని తలారి భల్లూకుడికి అర్థమై పొయింది.

తలారి భల్లూకుడు ఈ సింగతి కాళీవర్మ, భల్లూక మాంత్రికులకు చెప్పేందుకు బయల్ పు దేరవు న్నంతలో, కాళీవర్మ గుర్రం మీద అక్కడికి వచ్చి, “భల్లూకా, ఈ ప్రాంతం వు ను గుడారాలు నిర్మించేందుకు అనుకూలంగా మన్నట్టున్నదే!” అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు, కాళీవర్మను సిపి పించి, “కాళీవర్మ దొరా, గుడారాల వూట తరవాత. వుండు ఈ బోయ వాణ్ణి అడిగి చూడండి. మీరు రెండు ఆశ్చర్యం కలిగించే విషయాలు చెబుతున్నాడు,” అన్నాడు.

కాళీవర్మ ప్రిశ్నించగా, బోయ వాడు వు రొక సారి తాను అరణ్యంలో వూసిన శంఖం డొడే వాణ్ణి, రాశివుణ్ణి గురించీ; బ్రూగీ, అతడి శిష్యులిద్దరూ వురిత్రదండం వుహీవుతో వూమికి సొరంగం కొట్టి, అందులో దిగి పొయిన సింగతీ చెప్పాడు.

ఆ వెంటనే కాళీవర్మ, వూ సొరంగం వుఖ ద్వారం దగ్గరకు పొయి, ఒకసారి లోపలికి తొంగి వూసీ, జాగ్రత్తగా లోపలికి దిగాడు. అతడు అక్కడ వున్న మెట్లు దాటగానే, దూరంగా ఎక్కడో కనిపిస్తున్న చిన్న వెలుగుగా, దానికోసం నత్తి ప్రిస్తున్న వూడు నల్లని ఆకారాలూ అతడి కంటబడిన్య.

కాళీవర్మ చప్పిన సొరంగమూర్గం పేక్కి వచ్చి, తలారి భల్లూకుడితో, “తలారి భల్లూకా! నీ ఆటవిక వకుణ్ణి ఇక్కడ కావలా వుంచి, నువ్వు వెంటనే బయలుదేరి పొయి, వూరిత్ర గుర్త మతు ఇక్కడ విన్నదీ, చూసినదీ అంతా చెప్పు. నేను ఈలోపల సొరంగమూర్గాన పొయి, పారిపొవు న్న బ్రూ

గల దగ్గర మళ్ళీ వుండడండాన్ని తిరిగి సింహా
లు స్తాన, ” అన్నాడు .

తలారి భల్లాకుడు బయలుదేరి నాలుగై
దడుగులు వేసి ఆగి, “కాళీవర్మ ప్రిభో!
ఇప్పిడా బెర్తాగుల దగ్గర మళ్ళీది, భల్లాక
వూంత్రికుడి వుహీవుగల వుండడం. ఆ
సింగతి వురవకండి,” అన్నాడు .

కాళీవర్మ కత్తివూసీ, సొరంగం కేసీ తిరిగి,
“భల్లాకా, నా దగ్గర మళ్ళీ ఈ బంగారు పీడి
గల కత్తి వుహిత్తు మాదామాగాని, శక్తిలో ఏ
వుండడండానికి తీసిపాడు,” అన్నాడు .

మరిచెట్టు మీది నుంచి కిందికి దూకిన
బోయ వాడు దిక్కులు చూస్తూ, “అయ్యో
ఇక నా దారినన్న పావ్వా?” అని అడిగాడు .

తలారి భల్లాకుడి సేవకుడైన అటవికుడు
వాణ్ణిసిప్పి పించి, “ఒరే, నువ్వుబోయ వాడివి,
నేను అటవికుణ్ణి. బతుకు తెచ్చు మకు వుని
ద్దరు చెట్టుపట్టుపట్టుకు తిరగవలసి నువ్వు.
అందు వల్ల నువ్వ నాలాగే ఏ శక్తి వుంతుణ్ణి
ఆశ్రయించి, ఎందుకు బతగ్గొడవు? చంద్ర
శిలా నగరం రాజు జితకేతుడు ఇంకా అట్టే
కాలం సింహాసనం మీద మూడడని, నా
నమ్మకం. అప్పుడు గెలిచినవాళ్ళ పకాన వున్న
వునకు, రాజాస్థానంలో వుంచి నౌకరీలు
దొరికే అవకాశం మళ్ళీది,” అన్నాడు .

బోయ వాడు ఆశగా అటవికుడి కేసీ
చూస్తూ, “అటవికున్నయ్యా, నువ్వేదో చాలా
చెప్పావు. బాగానే వున్నది. దుర్మార్గుడూ,
చేతగానివాడూ అయిన ఈ జితకేతరాజును
సింహాసనం మీది నుంచి దింపిగలిగిన బల
వంతుడెవరు?” అని అడిగాడు .

అటవికుడు అప్పిడే సొరంగవూర్గంలోకి
దిగిపాటున్న కాళీవర్మను చూపిస్తూ, “అయిన
ఒరు కాళీవర్మ. లోగడ రాజు జితకేతుడు
అయిన తల నరికించేందుకు ప్రియత్నిం
చాడు. ఇప్పిడాయన, ఆ రాజు మీద పిగ
దీర్చుకోబోతున్నాడు,” అన్నాడు .

బోయ వాడు, “అన్నా, నేనూ, నీతో పాద!”
అంటూ ఎగిరి గంతేసి అటవికుణ్ణి కావ
లింపుకున్నాడు .

సొరంగవూర్గం ప్రివేశించిన కాళీవర్మ,
కొంతదూరం నడిచి, ముందు పాటున్న
బెర్తాగులను హేచ్చురిస్తూ, “ఒరే, ఆగండి!”
అంటూ కేకపెట్టాడు . ఆ కేక వింటూనే బెర్తా
గులు వెనక్కు తిరిగి చూశారు. బెర్తాగి చిన్న
శిష్టి గడగడలాడిపాతూ, “బెర్తాగిగ్గరో!
నిదులను కాపాడేయరుడు వున ప్రాణాలు
తీయటానికి వస్తున్నాడు,” అన్నాడు .

గురు బెర్గాగి కూడా ఒక ఇంపాటు భయభ్రాంతుడైపోయి, కాళీవర్మకేసి పరీక్షగా చూసి, “ఒరే, శిష్యాపిశిష్యుల్లా, వును వురీ అంతగా భయ పడవలసిన పనిలేదు. ఈ వస్తున్నవాడు యేడిలా లేడు. యేలు పొట్టిగా మఱుటారనీ, కంఠస్విరం చాలా వెలగా వుంటుందనీ, మా గురువు చెప్పగా విన్నాను. వీడు ఆజాను బాపి డు; కంఠస్విరం కంచు గుంటలా మోగింది. పూవులు వు సొబ. వు న వుంత్రదండంతో పిరలోకం పూ త్ర కట్టిద్దాం,” అన్నాడు.

గురు బెర్గాగి పూట పైర్రి చేసుంతలో కాళీవర్మవేగంగా వాళ్ళు సిప్పీ పీస్తూ, “ఒరే, వీ సింగతంతా, నాకు తెలుపు. ఈ కత్తి, వీరు దొంగిలించిన వుంత్రదండం కన్న శక్తిగలది! పిరించి చూస్తారా?” అంటూ కత్తి ఝుళిపించాడు. కత్తి తళతళలు చూస్తూనే

బెర్గాగి శిష్యులిద్దరూ హిడలెత్తిపాలు, “గురో! త్వరగా వుంత్రం జపించి, వాణ్ణి భస్మం చెయ్యండి!” అన్నారు.

గురు బెర్గాగి ఒకపిక్కన భయం కొద్దీ వడవడ వణికిపోతూ, వుంత్రదండం ఎత్తి; ఏదో వుంత్రం జపించాడు. అందు వల్ల ఏ ప్రయోజనం కలగకపోగా, కాళీవర్మ అతణ్ణి సిప్పీ పీంచి, కత్తిని గుండెల కాసిస్తూ, “ఒరే, బెర్గాగి! ఆ వుంత్రదండం, దాని యే జపూని నైన, నా ఒక్కడి మాటే వింటుంది. దాన్ని ఇస్తావా, గుండెల్లో కత్తిడించవుంటావా?” అన్నాడు భీకరంగా.

గురు బెర్గాగి ఇవ్వటా, పూనుటా అని తటపిటాలు స్పిన్నంతలో, శిష్యులిద్దరూ ఏక కంఠంగా, “బెర్గాగి గురో, ఆ వుంత్రదండం ఇచ్చేయ్యండి. దానికేమాత్రం మహత్తున్నా వున్న కాపాడేది,” అన్నారు.

“లెస్సిపిలికాద్రా, శిష్యాపిశిష్యుల్లా!” అంటూ గురు బెర్గాగి లేని గాంభీర్యం తెచ్చి పేట్టుకుని, కాళీవర్మకు వుంత్రదండాన్ని ఇస్తూ, “వీరయ్య వకుడా! నీ సొహసి ప్రితా పాలకువు చ్చాన. ఈ వుంత్రదండాన్ని ఎత్తకు పాలు, జితకేతరాజు దత్తాడబోతున్న పీల్లను పేల్లాడి, నూరేళ్ళపాటు హాయిగా చంద్రశిలా నగరాన్ని పాలించు. నా వాక్కుకు తిరుగు లేదు,” అన్నాడు.

ఆ పూటలకు నమ్మతూ, కాళీవర్మ వుంత్ర దండాన్ని తీసుకుని, ముందుకు వెళ్ళటమా లేక వెనక్కు తిరిగిపోవటమా అని ఆలోచిస్తున్నంతలో, గురు బెర్గాగి దూష్యం చెప్పే త్తన్నవాడిలా, “వీరయ్య వకుడా! ఆనిచ్చుల్లో

కాస్తంతభాగం మూ కూ ఇవ్వటం ధర్మం గదా?” అన్నాడు .

గృర బెర్దాగి ఇలా అన్న తరవాత కాళీ వర్మకు మెరుపులా ఒక ఆలోచన వచ్చింది. అతడు బెర్దాగ్ లకేసి ఓవూర్ పిరీగా చూసి, “పాపం, ప్రిర ఈ సొరంగంలో ఏవో నిరు లున్నవని ఆశపడి, ఇక్కడికి వచ్చినట్లున్నది. కాని, నా ఉద్దేశం ఈ సొరంగం రాజుగారి కోటలో నుంచి, అవసరం కలిగినప్పుడు శత్రు ముకు దొరకుండా పారి పోయే ందు కు, ఇప్పటి రాజవంశంవాళ్ళ తవ్వించినదిలా కనబడు త్తున్నది. కాని, ఇక్కడేమైనా వెండి, బంగారాల్లాంటివి దొరికితే, వాటిని తీసి కు పోయే ందు కు, ప్రి కు అను పు తి ఇస్తాను . నాతోపాటు సొరంగమూ గ్గం వెంట ముందు కు రాగలరా?” అని అడిగాడు .

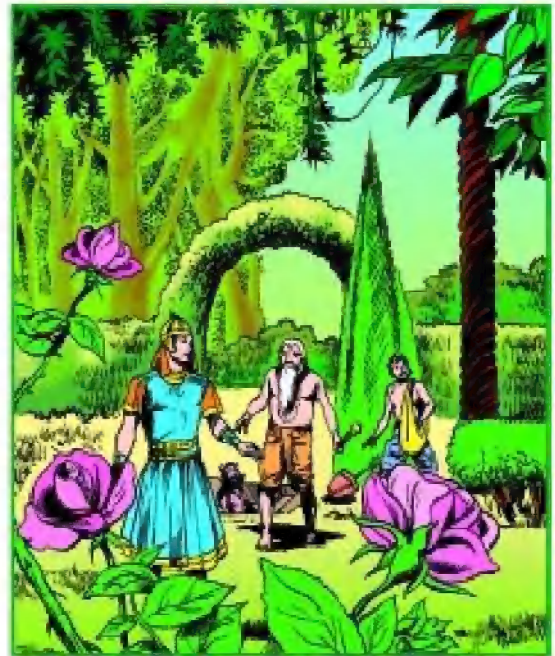
గృర బెర్దాగి, అవి తానందపిడిపాతూ , “వీరయ్య వకుడా! నీ వూట కాదనగలవా ? ముందుండి దారితిర్చి,” అన్నాడు .

అందరూ కలిసి దూరంగా సన్నని వెలుగు పిడు త్తున్న ప్రిదేశానికేసి నిశ్శబ్దంగా నడిచారు . ఒకచోట సొరంగమార్గం అంతమైపోయి, పేర్లున్న రాతిపిలక నిండు ల నుంచి, చిన్న వెలుగు కిందికి ప్రిసిరిస్పిన్నది.

కాళీవర్మ, బెర్దాగ్ లతో, “పు నం పేర్లున్న రాతిపిలకను నిశ్శబ్దంగా పక్కకు నెట్టగలిగితే, ఆ తరవాత, రాజుగారి కోటలోని ఏ భాగంలో మనం పున్నామో తెలుసుకోవచ్చు. ఊ, ఒక పిట్ట పిట్టండి!” అన్నాడు .

అందరూ కలిసి రాతిపిలకను పక్కకు నెట్టారు . వెంటనే సొరంగమూ గ్గం హిర్య

చందమామ

కాంతితో ప్రి లవి ల్లాడింది. పేర్లు రాతి పిలకను ఙ్గిపున్న కొన్ని పూలముక్కలు చిన్న శబ్దంతో పక్కకు పడిపోయినై.

ముందు గా కాళీవర్మ పేక్కి వచ్చి, పుట్టూ ఓవూర్ కలయ చూసి, తాము రాజుగారి ఉద్యానవనంలో ప్రివేశించినట్లు హింవాడు . తరవాత అతడు సేర్ల చేయ గానే బెర్దాగ్ లందరూ సొరంగం నుంచి పేక్కి వస్తూనే, “ఆహా, ఏప్రి ఉద్యానవన నందర్యం! జిత కేత పు హారాజుగారిది లాగ్ న్నదే! అద్భుతం!” అన్నారు .

కాళీవర్మ వాళ్ళను మెల్లిగా మాట్లాడమని హేచ్చరించి, “మనం చాలా ప్రమాదరకరమైన ప్రిదేశానికి వచ్చాం. నాకు ప్రాణం ప్రి ద అంతగా తీపీలేదు . రాజభట్ట లెవైనా చూసి పుట్టుపుట్టితే, ప్రాణాలు ండగా వాళ్ళకు లొంగను . ప్రి సింగతేవి టి?” అన్నాడు .

బెర్హాగి గురు మా “పూ కు ప్రాణాలంటే పు హా తీపి గనకే గదా, చావలేక ఇలా ఏవో గాలి బతు కులు బతు కుతు న్నాం! సోరం గంలో నిధి సోపాలు లేవని తెలిసిపొయింది. తవు అనువు తి అయి తే, ఇక పూ దారిన వేం పోతాం,” అన్నాడు .

కాళీవర్మ బైరాగులను అలాగే వెళ్ళమని చెప్పబోయేంతలో, సొరంగమూర్ఖుల వైపున వున్న చెట్టు వెనక నుంచి రాజు జితేశత్తు తూ , పూ యో వు ర్కట్తు తూ ఏదో పూ ట్టాడు కుంటూ రావడం కనిపించింది. కాళీవర్మ చప్పిన అక్కడ మళ్ళీ పి ల పోదల చాట్లు కు పోతూ , బెర్హాగు లతో, “వీ కొచ్చిన ప్రాణభయం ఏవీ లేవు . వీరు వాళ్ళ కంటబడటం జరిగితే, పోయిన మంత్రదండం నగరంలోని ఏ సుబ్బికెట్టి చేతిలోనో చూశామనీ, ఆ సంగతి చెప్పేందుకు వచ్చావు నీ ఒక అబద్ధం ఆడేయిండి,” అన్నాడు .

కాళీవర్మ ఇలా పూ ట్టాడు త్త న్న సిపు యం లోనే, ఎక్కడో పూ రాన్నుంచి శంఖనాదం వినిపించింది. ఆ పు ర్ణ ణం పూ యో వు ర్క టుడు చెట్టు కొమ్మ మీదికి కీచుమంటూ

ఎగు ర్న తూ , “జ్యో తాంత్రికగు రో! తవు ర్న శంఖాన్ని పి రిన్నున్నది కోటలోపిలిచు చా, వెలపలి నుంచా?” అంటూ గట్టిగా కేక పేట్టాడు .

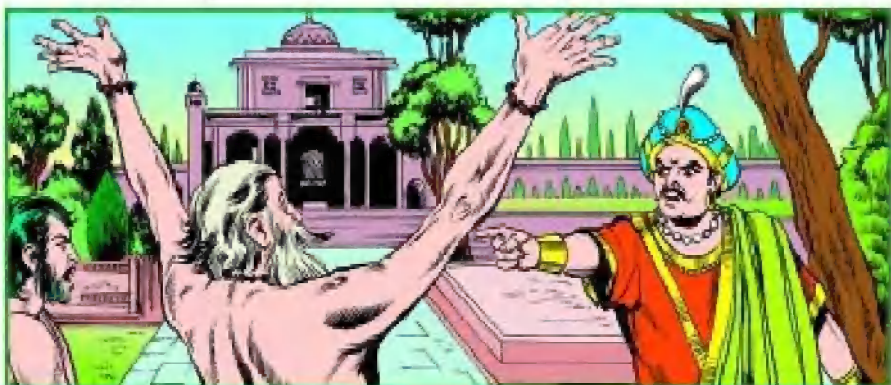
శంఖనాదం అగిపొయింది. పూ యో వు ర్క ట్తు త్త కొన్నప్పీ ది న్నంచికిందికి గెంతబోతున్న తరుణంలో, వాడికి భయంతో దిక్కులు పూ స్తన్న బెర్హాగు లు పు ర్క ితా కనిపించారు .

పూ యో వు ర్క ట్తు త్త పేడ్చగా కీచు వుంటూ అరిచి, “జితేశత్తు రాజా! ఇది తవు ఉద్యాన వనమాలేక బైరాగుల మరమా? వెంటనే ఆ పి ల పోదల దగ్గర మళ్ళీ బెర్హాగు ల్ని పిట్టి బంధించండి!” అంటూ కిందికి పూ కాడు .

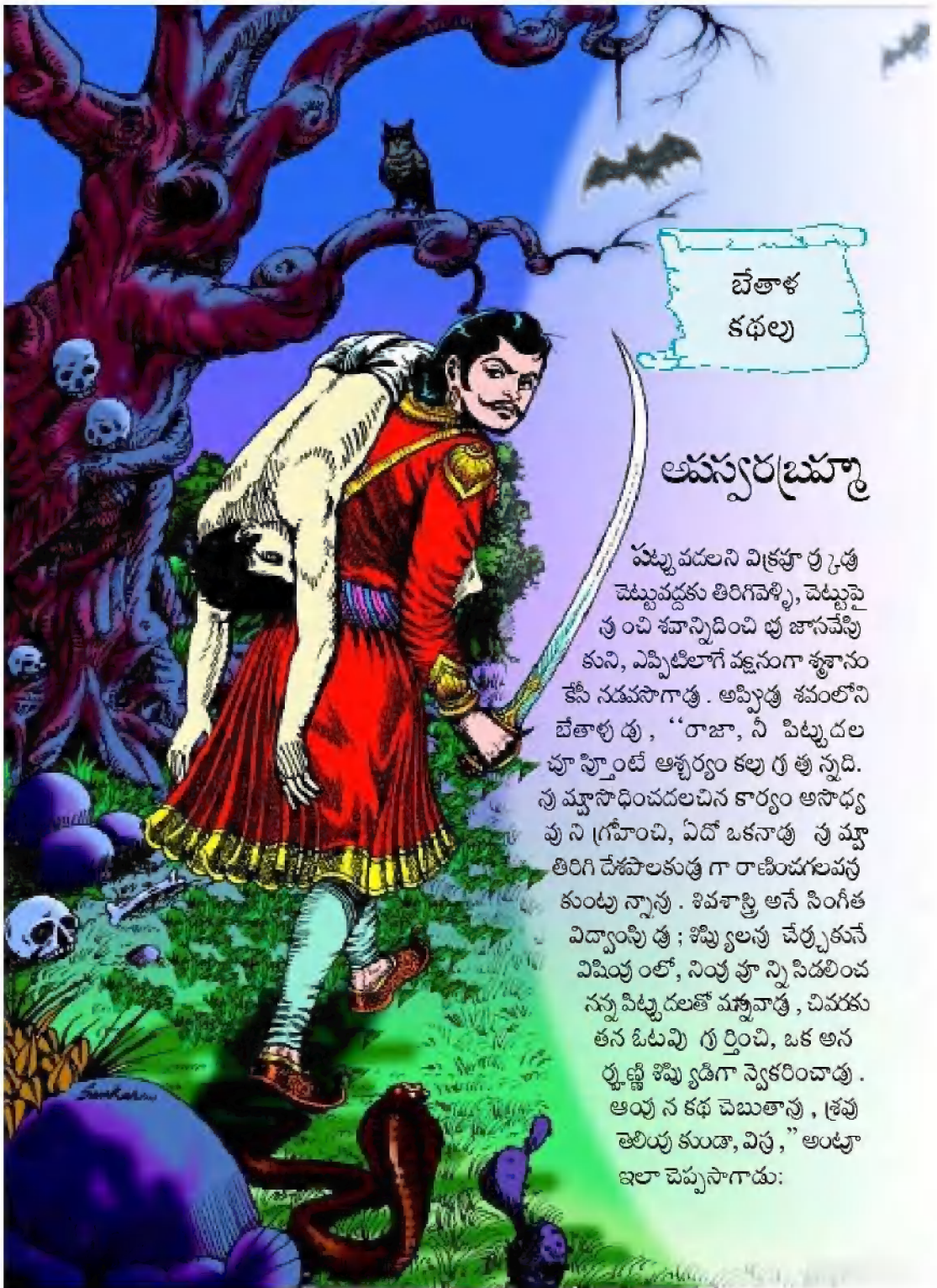
రాజు జితేశత్తు త్త గట్టిగా చప్పిట్లు చరిచి, రాజభట్టులను పిలుస్తూ బెర్హాగు లను పిల్చి పించి, “ఎవరా వీరు ? ఎవరి అనువు తితో నా ఉద్యానం ప్రివేశించారు ?” అన్నాడు కొప్పంగా .

గురుబెర్హాగి చేతులు వైకెత్తి, “మహారాజా, పుంత్రదండం! ... సుబ్బికెట్టి! ... పుంత్ర దండం! ... సి బ్బికెట్టి!” అంటూ అదే పూ టగా కేకలు పేట్టసాగాడు .

-(ఇంకావూరి)

బేతాళ
కథలు

అపస్వరబ్రహ్మ

పట్టు పదలని విక్రమా ర్థ కృత
చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై
నుంచి శవాన్నిదిండి భుజానవేసి
కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసుగా శ్మశాను
కేసీ నడుసాగాడు . అప్పిత్త శవంలోని
బేతాళుడు , “రాజా, నీ పిట్టుదల
చూస్తూంటే ఆశ్చర్యం కలుగుతున్నది.
నుష్టాసాధించదలచిన కార్యం అసాధ్య
వుని గ్రహించి, ఏదో ఒకనాడు నుష్టా
తిరిగి దేశపాలకుడు గా రాణించగలవన
కుంటున్నాను . శివశాస్త్రి అనే సింగిత
విద్వాంసుడు ; శిష్యులను చేర్చుకునే
విషయంలో, నియమాన్ని నిడలించ
నన్ను పిట్టదలతో వశ్యునాడు , చివరకు
తన ఓటమి గుర్తించి, ఒక అన
ర్ఘ్ణ శిష్యుడిగా న్యైకరించాడు .
ఆయన కథ చెబుతాను , శ్రవ
ణలియ కుడా, విన్న ,” అంటూ
ఇలా చెప్పసాగాడు:

శివశాస్త్రి గొప్ప సింగీత విద్వాంసుడు . ఆయనకు స్వరబ్రహ్మ అన్న బిరుదున్నది. సింగీతం ఎంత బాగా నేర్చినా, ఆయనకు శిష్టి రికం చేయనిదే పిరిపి ర్లత సిద్ధించదని అంటారు . కానీ శివశాస్త్రి అందరికీ సింగీతం నేర్పాడు . తన వద్దకు వచ్చిన సింగీతకారులకు, ప్రతి ఏటా ఉగాది రోజున పిరీ పేట్లో, వారిలో ఒక్కణ్ణి వూత్రవే శిష్టిగా న్వకరిస్తాడు .

అలా ఒక ఉగాదినాడు పు కుంధుడు , గోవిందుడు ఆయన పిరీలోని ఉజ్జీలుగా నిలిచారు . శివశాస్త్రి వారితో, “నేను మీకు రెండు రోజుల తర్వాత మరో పరీక్ష పెడతాను,” అన్నాడు .

గడువులోగా గురువును మెప్పించడానికి గోవిందుడు రోజంతా సాధన చేయసాగాడు . పు కుంధుడు వూత్రం గుర్తు పిత్తిని కలుపుకుని, “అవూ! సింగీతం నేర్వడంతో పాటు ,

పార్వతీపరవ శ్వర లవంటి మీ దంపితల్ని సువింఛాలని నా కోరిక. పిరీలో గుర్తు మా అన్న గ్రహం పొందడానికి ఉపాయం చెప్పండి,” అని వేడుకున్నాడు .

గుర్తు పిత్తికి అతడి మీద జాలి పిట్టే, “సిపుర్లతో పెద్ద పెట వేసు మీ గుర్తు మకు అడ్డదార్లు నచ్చవు. ఐతే సంగీతానికి శ్రావ్యమైన గొంతు ప్రధానం కదా! ఈ ఊళ్లో సిహదేమా డేవైద్యుడి వద్ద వు హిత్తురమైన మందున్నది. అది సుష్ణం గొంతు ఎంతో శ్రావ్యంగా మారి పోతుంది,” అంటూ తనకు తెలిసిన ఉపాయం చెప్పింది .

పు కుంధుడు , సిహదేమాణ్ణి కలుపుకుని తన కోరిక చెప్పాడు. ఆయన కాసేపాలో చించి, “నా వద్ద మళ్ళీ ఆ పుంధు ద్రావక రూపంలో మూట్లంది. వాద్యాన్ని శ్రతి చేసే నట్లు నీవు కొంచెం కొంచెంగా ఆ ద్రావకాన్ని చాలా జాగ్రత్తగా సువింఛించి గొంతు శ్రతి చేసికోవాలి. అవసరానికి సువింఛించావో గొంతులో అపిష్టిరాలు పిల్చుకుతాయి,” అని హేళురించాడు .

“గొంతు శ్రతి చేయడం చాలా సులభం. మీ మందు ఖరీదంతో చెప్పింది,” అన్నాడు పు కుంధుడు .

సిహదేమాణ్ణి నవ్వి, “నేనిచ్చే ద్రావకాన్ని సేవించిన వారందరూ అపస్వరాలను సరిచేసుకోలేక సింగీతానికే స్పందించేవారు. నీ గొంతును పుంధులతో కాక సాధనతో శ్రావ్యం చేసికోవడం ఉత్తమం,” అన్నాడు .

కానీ పు కుంధుడు దాహితమచినక, ఆయన కోరిన దబ్బిచ్చి ద్రావకం తీసుకు

న్నాడు . అది కొంచెం మిశ్చుకోగానే అతడి గొంతు మృత్యు పేన్నుతూ ఎరగనంత శ్రావ్యంగా వూరిపోయింది. దాంతో మృత్యు రిపిపోయి అతడు మృత్యు కొంత ద్రావకం మిశ్చుకుంటే గొంతు మరింత శ్రావ్యమైంది.

పాటీ రోజు వచ్చింది. మృత్యు గా గోవిందుడు ఓ పాటపాడి గ్రంథ ముచ్చెప్పి పొందాడు . తర్వాత మృత్యు కుంధుడు పాట అందుకున్నాడు . అతడి గొంతులో పేరిగిన శ్రావ్యతకు శిష్యాత్విక విరహించి, “శభాష! ఈరోజు నీ పాట వినడం, నా అదృష్టం,” అన్నాడు .

మృత్యు కుంధుడు మృత్యు రింత ఉత్సాహంగా ఆలాపన మృత్యు చరణంలోకి రాగానే అపి స్వీరాలు వచ్చాయి . అప్పిడు శిష్యాత్విక, అతణ్ణి పాట ఆపివుని, “గొంతు శ్రావ్యంగా వూరాలని, నీమూలపాదేమూ దగ్గర మృత్యు తీసి కున్నావు. నీ గొంతు శ్రావ్యమైంది కానీ అది మోతాదు మృత్యు చించింది. ఆలాపనతో ఆగిపోతే నీ పాట వినసాంమిగానే మూట మృత్యు చించింది. కానీ చరణాలు పాడేవో అపి స్వీరాలు తప్పిమాణక నీమూలగీతం పాట మృత్యు చించి ఇంటికి పోవచ్చు,” అన్నాడు కోపంగా.

“గ్రంథ వర్యా! నా తప్పి మృత్యు చించి, నాకు తరుణిపాయం చెప్పండి,” అంటూ ముకుందుడు , శిష్యాత్విక కాళ్ళ మీద విడ్డూడు .

శిష్యాత్విక అతణ్ణి లేవనెత్తి, “అనగనగరాగు అతిశయ స్థితి అంటూర్ కదా! నీమగొంతెత్తి పాడు తూ నిరంతర సాధనచేయి , ఫిలిత మృత్యు చందే మూడొప్పు,” అన్నాడు .

మృత్యు కుంధుడు నీరసంగా తన ఊర్ పేర్ కున్నాడు . అక్కడ గొంతెత్తి సాధనచేయి

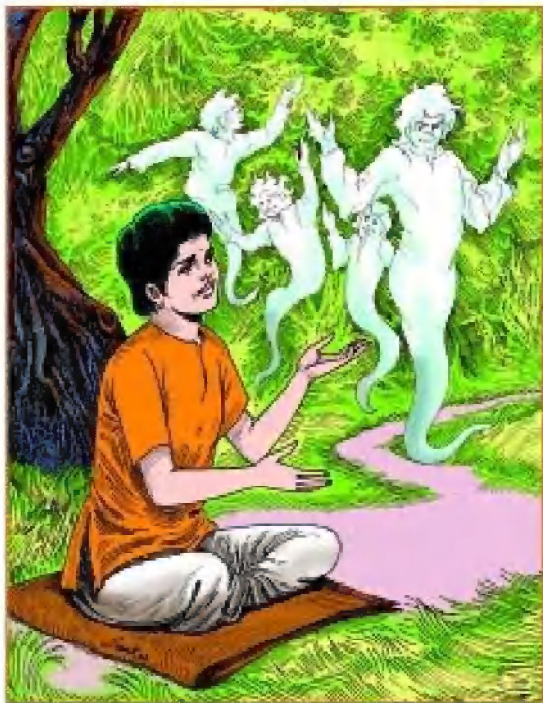

బోతే, ఊరివార్ గొడవ పేట్టారు . మృత్యు కుంధుడు ఊర్ పూరాడు . అయి నా అక్కడి వాళ్ళు, “నీ అపి స్వీరాల మృత్యు భరించలేం. మృత్యు దైనా ఊరికి వెళ్ళి ప్రయత్నించు,” అన్నారు.

ఇకలాభం లేదని మృత్యు కుంధుడు ఓ అడవిలో ప్రవేశించి, ఓ చెట్టు కింద చతికిలబడి సింగీత సాధన ప్రారంభించాడు . కొంతాపిటికి, తన అపి స్వీరాలు తనే భరించలేక పోయిన మృత్యు కుంధుడు పాట ఆటనీ ఉన్మీరని నిట్టూర్చాడు .

ఆ మరుక్షణం, “ఏయ్! పాటించుకు ఆటశాస? ఇంకా పాడు,” అన్న పూటలు వినిపించాయి . మృత్యు కుంధుడు ఉలిక్కిపడి, “ఎవరూ?” అన్నాడు .

అందుకు సమాధానంగా చెట్టు మీద మృత్యు చించి ఓ పీశాచం కిందికి దూకింది . అది

భయంతో వణికిపోతున్న అతడి వంక ఆప్యాయంగా చూసి, “భయపడకు! ఈ చెట్టు మీద నాతో పాటు ఇంకో మూడు పీశాచాలు నివసిస్తున్నాయి. అందరికీ నేనే పేద. మాకు బోలెడు అద్భుత శక్తులున్నాయి. నువ్వు ఆగకుండా పాడతానంటే శ్రద్ధగా పాట వింటాం,” అన్నది.

దానితో ధైర్యం తెచ్చుకున్న ముకుందుడు, “నేను పాడేదాకా మీకు పాట గురించే తెలియక పోవడం అశుభం,” అన్నాడు.

“పాట గురించి మాకు బాగా తెలుసు. ఒక్కొక్క వుంపున మేల రూపాల్లో సగరంలో తిరిగేవాళ్ళం. పాట కచ్చేరీల్లో అందరూ అపిస్విరాలు పిలికించేవాళ్ళే. మీ వుంపుల వుంపు శివశాస్త్రి అని ఒకడున్నాడు. అయినా సింగితాన్ని పాడు చేస్తున్నాడు. ఇన్నాళ్ళకు

మా అద ప్రింట్ కొద్దీ నీ పాట విన్నాం,” అన్నది పేద పీశాచం.

అప్పట్నుంచీ ముకుందుడి నిరంతర సింగిత సాధన అడవిలో నాలుగు పీశాచాల ముందు నిర్విఘ్నంగా సాగింది. క్రమంగా తన గొంతులో పిలికే అపిస్విరాలు అతడికి ఇంమీగా కనిపించాయి. అతడికి వుంపుల మధ్యకు వెళ్ళి, శివశాస్త్రికి పోటీగా తన సంగీతాన్ని ప్రచారం చేయాలనిపించింది.

ఇది తెలిసిన పీశాచాలు, అతడి వెంట వుంపుల రూపాల్లో వస్తావున్నాయి. అందుకు ముకుందుడు కాబాపోలింది, “వుంపుల అభిరుచులు మా రాలంటే, వారికి నీ సింగితాన్ని కొంతకాలం పాటు బలవంతంగా వినిపించాలి. ఎంతలు చూపించాలి. అందుకు డబ్బు బాగా ఖర్చుకావచ్చు,” అన్నాడు.

దానికి పేద పీశాచం ఉత్సాహంగా, “ఓహ, ఇంతేనా! నీకెంత డబ్బు కావాలో చెప్పు, ఇస్తాం. ఎలాంటి వింతవస్తువు కావాలో అడుగు, తెస్తాం!” అన్నది.

ఈ జవాబు ముకుందుడికి చాలా ఆనందం కలిగించింది. అతడు వుంపుల రూపాలు ధరించిన పీశాచాలను వెంట బెట్టుకుని, ఓ నగరంలో ప్రవేశించి, నగరపాలకుడైన ప్రమోదుణ్ణి కలుసుకున్నాడు. అట్టహాసంగా తన వద్దకు వచ్చిన ముకుందుడికి, ప్రమోదుడు రాజపుర్యాదలు చేశాడు.

ముకుందుడు ఆయనతో, “ఈ సిస్టీలో వ్యర్థమైనది లేదు. అది పిపిలికాది బ్రహ్మ పిర్యంతం సిపున్తి జీమలకూ వర్తించి నట్లే,

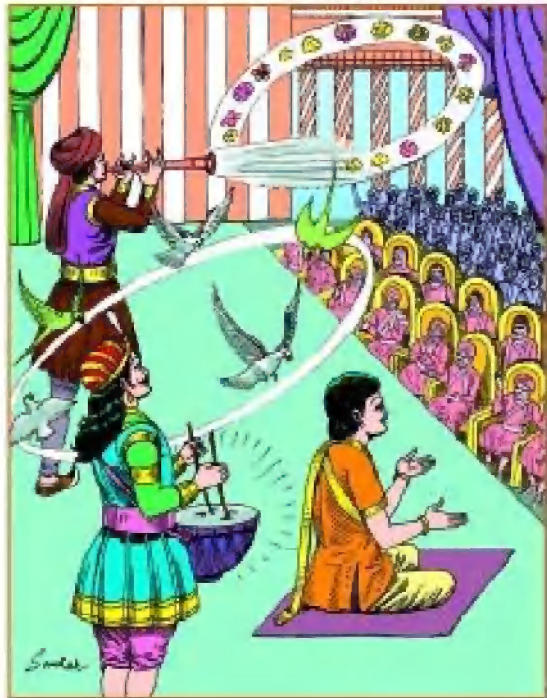
అన్ని స్వీరాలకూ వర్తిస్తుంది. ఇంత కాలం జనం స్వీరబ్రహ్మ శివశాస్త్రి సింధిదాయం పొటిస్తూ, సింగీతపు ఓటే స్వీరాలే అనుకుంటున్నారు. నేనై అవిస్వీరబ్రహ్మ. అవిస్వీరాలతో అద్భుత సింగీతం వినిపించగలను. వీరు కోరినంత డబ్బిస్తాను. నా గురించి గొప్పగా ప్రచారం చేయించండి,” అని చెప్పాడు.

డబ్బుకు ఆశపడి (వివ్రాదుడు), అవిస్వీరబ్రహ్మ గురించి పేదగా ప్రచారం చేయించాడు. అతడి తొలిప్రదర్శనకు జనం విరగబడి వచ్చారు. పు కుంధుడి అవిస్వీరాల గొంతుతో కలిసిన పీశాచాల కఠోర ధ్వని వినడానికి తపా పోగా మన్నాది. వేదికపై పీశాచాలు పూ పిల్లల నాకర్షించే విధంగా పూయా జాలాలు కూడా సింధించాయి.

ఆ ప్రదర్శన చాలా వుందికి నచ్చింది. నచ్చనివారు కూడా పూర్వపుంచిదే అన్నారు. వరుసిగా ఒకటి తర్వాత ఒకటి ప్రదర్శనలిస్తూంటే, క్రమంగా జనం దీనికి అలవాటు పడి, అవిస్వీరబ్రహ్మ సింగీతాన్నే అభిప్రాయపెట్టి, స్వీరబ్రహ్మ సింధిదాయం ఓటే చిరాకు పడసాగారు. దేశపితామహు కుంధుణ్ణి ఘనంగా సిన్యానించి అవిస్వీరబ్రహ్మ అన్న బిరుదును స్థిరంచేశాడు.

ఆ సిందర్బుంలో కొందరు, “అవిస్వీరాలతో జనాకర్షణీయమైన సింగీతాన్ని సృష్టించవచ్చునని తమకెలా సురించిందో తెలుసుకోవాలని మన్నాది,” అని పు కుంధుణ్ణి అడిగారు.

వారికి పూర్తి నిజం చెబితే అపహాస్యం పాలమతానని భయపడిన పు కుంధుడు,

“ఈ రోజు నేనింతవాణ్ణి కావడానికి కారణం స్వీరబ్రహ్మ శివశాస్త్రి, సినిమామేడనే వైద్యుడు. ఇంతకు పుంచి నేనన్న చెప్పిలేను,” అని నర్మగర్భంగా చెప్పి తప్పించుకున్నాడు.

ఈ పరిస్థితిలో, ఒకనాడు శివశాస్త్రి శిష్యుడై గోవిందుడు, ముకుందుణ్ణి వెతుక్కుంటూ వచ్చి, “పు కుందా! ఇంతకాలానికి నీ అదర్శనం పండింది. గురు మూర్తు నీకు సింగీత శిక్ష ఇవ్వదలిచారు. ఆ సంగతి చెప్పినిన్ను వెంట బెట్టుకురమ్మన్నారు,” అని చెప్పాడు.

ఆ పూట వెంటూ నేను కుంధుడు సింధ్ర పూర్వరూపంతో, “అహా, ఏ దేవతలో కరుణించారు, గోవిందా! పిత, పిత,” అంటూ అప్పిటి కప్పిడు బయల్ పడ్డాడు.

ఇది పూసీ పూ నవరూపాల్లో మన్న పీశాచాలు, “ఓర్నా, పు కుందా, జాగ్రత్త! నీ

గొంతు వూర్చేస్తాం. దేశదేశాల నీకున్న అపి స్వీరబ్రహ్మ అన్న ఘనకీర్తిని తుడిచిపెట్టేస్తాం,” అని అరవసాగినె.

ఇదిచూసి, గోవిందుడు అశ్చర్యపాత్రుడై తనలో వుండున్న అతడి చేర్చి పట్టుకుని, “గోవిందా! ఇదంతా ఒక విచిత్ర కథ,” అంటూ వుండుండి దారితీశాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, ముకుందుడు తన అపిస్వీరాల సింగితంతోనే చాలా మందిని మెప్పించి పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించు కున్నాడు. అలాంటివాడు పీశాచాలు గొంతు వూర్చేస్తాం అని బాదిరిస్తాన్నా లెక్క చేయ కుండా శివశాస్త్రి దగ్గరకు ఎందుకు బయల్దేరాడు? ఇక, శివశాస్త్రి విషయానికొస్తే - ముకుందుణ్ణి సింగితం వూట వుంచి ఇంటికి పోవున్నవాడు, తిరిగి సింగిత విద్య నేర్చుతాను రమ్యుడులో ఆంతర్యమేమిటి? ముకుందు డొంగు ప్రఖ్యాతులు ఆయనలో ఏమైనా ఓర్వలేనితనానికి కారణమైనవా? ఈ సిందేహాలకు సింధుధానం తెలిసీ కూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, “ముకుందుడు సింగిత విద్య నేర్వాలన్న అభిలాష కలవాడు. ఆ ప్రయత్నంలో మొదట విఫలమై, అనుకోకుండా పీశాచాల బారిన పడి అపిస్వీరబ్రహ్మ అయ్యాడు. అతడు ప్రజలను ఆకట్టుకోవడానికి కారణం కేవలం సింగితం వూత్రమే కాదు. పీశాచాలు చూచి వూర్చా జాలం. అలాంటివాడికి వుంచి సింగితం నేర్చుకునే అవకాశం వచ్చే సరికి, స్వీరబ్రహ్మ శివశాస్త్రి దగ్గరకు సింతోషంగా బయల్దేరాడు. పోతే, పీశాచాలు గొంతు వూర్చేస్తావు అంటే లెక్క చేయ కదోవటానికి కారణం - ఇప్పుడున్న అపిస్వీరాలు పొర్లు, సుస్వీరాలు తిరిగిరాగల వనేగదా అర్థం! శివశాస్త్రి, ముకుందుడికి సింగిత విద్య నేర్పుతాను రమ్యుడానికి కారణం-అతడు తన అపిస్వీరాలతో శాస్త్రీయ సింగితానికి భ్రష్టి పట్టించకుండా కాపాడేందుకే తప్పి, ఓర్వలేనితనం కాదు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శపథతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

-(కల్పితం)

[అధ్యాయం : “వస్తింధర” రచన]

గుర్రాలపై తపాలా రవాణా

షహదేశంలో తపాలానువలు ప్రారంభవుల్ల న పద్దెనిమిదవ శతాబ్దారంభంలో ఉత్తరాలత్రు , గుర్రాల ప్రి దా, కాలి నడకనా ఒకచోటి నుంచి వు రొక చోటక చేరవేసువార్రు . ఆరంభంలో రావ కుట్టంబాలకూ, ఆ తరవాత బ్రిటిషు పాలకు లకూ చెందిన అశ్వికులు నాలు గ్రె వైశ్మ ధూ రం ప్రియో ణం చేసువార్రు . అక్కడ బవు లు చేర డానికి సీద్ధంగా ఉన్న వు రొ అశ్వికుడిక ఉత్తరాల సింఛిసి అందజేసువార్రు . అదేవిధంగా పెర్త గు

లాంటి కాలినడకన వ్యేవారికి రెండు స్థానాల మధ్య దూరం మూడు మైళ్ళు ఉండేది. ఉత్తరాల సంచితో పరిగెత్తేవారు, చేతిలో గంటలు అమర్చిన పొడవాటి దుడ్డుకర్రతో నేలను తాటిస్తూ వెళ్ళేవారు. గంటల నుంచి వెలువడే శబ్దం-బందిపోట్లకూ, జంతువులకూ హెచ్చరికగా ఉండేది.

ఆహోం నుంచి అస్సాం

భారత బర్మా (ఈనాటి మియాన్మార్) సరిహద్దుల్లో వున్న పోంగ్లో షాన్ గిరిజన తెగకు చెందిన ఆహోవులు నివసిస్తూండేవార్రు . పదమూ డవ శతాబ్దంలో వాళ్ళు పిట్టాయ్ కొండల గ్రండా భారతదేశంలో ప్రవేశించి, అక్కడున్న స్థానిక పాలకులను లోబరవు కుని బ్రహ్మక్షేత్ర లోవు కు పాలకులయ్యార్రు . ఈ ప్రాంతాన్ని షావు అసి పిలవసాగార్రు . దాన్నే బర్మీష భాషిలో ఆహోవు అసి, ఆహోం అసి పిలిచేవార్రు . ఈ ప్రాంతాన్ని అంతకు ప్రి ర్వం కావు రూప ప్రదేశమని చెప్పేవారు. ఆహోంలు హిందూ సింఛి దాయాన్ని అసి సరించి దేవాలయాలను నిర్మించార్రు . శిబసాగర్ వాళ్ళ రాజధాని.

విదేశ పూర్వగాథలు (పురాతన గ్రీకు గాథ)

బానిసవాడి భవిష్యవాణి!

అంకాయు ఖ అనే పేద్ద పు నిషీ చాలా సాహసా పేతమైన జీవితం గడిపాడు. ఓడను నడిపే నావికుల నాయకుడిగా ఎన్నో క్లిష్టమైన పనులను సులభంగా నెరవేర్చాడు. పిదప విరపుణ చేసీ ఒక చిన్న కొండ మీద అందమైన భవనాన్ని నిర్మించు కున్నాడు. దాని చుట్టూ పైలతోటలూ, పిళ్ళ తోటలూ పేంచడానికి నౌకర్లను నియమించు కుని సుఖంగా జీవించసాగాడు.

“నాయనా, భగవంతుడు నీకు సింహిదలతో పాటు, ఎంతో అనుభవాన్ని ప్రసాదించాడు. ఇకపై సాటి ప్రస్తులకు ఉపయోగపడే ప్రయత్నాలు చేస్తూ, జీవితంలోని వివిధ అంశాల గురించి లోతుగా ఆలోచిస్తూ శేషజీవితాన్ని ఫల

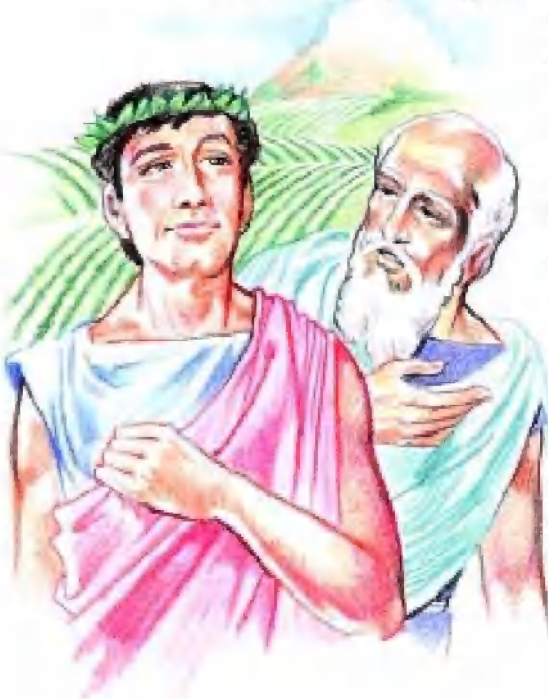
వంతంగా సాగించు,” అని సిలహా ఇచ్చాడు వృద్ధుడైన ఆయన గురుమా.

తన గురుమరిలహాను అంగీకరిస్తున్నట్లు తలపించడాడే తప్ప, అంకాయు వాటిని అసెలు పట్టించు కోలేదు. వినోదం తప్పి పురేదీ తెలియని కొందరు మిత్రులు అయిన చుట్టూ చేరాడు. హాస్యాక్తులతో అంకాయుకు వినోదం కలిగిస్తూ, అయిన సంతోషపడేలా పోగుతుతూ, ఆయన నుంచి తప్పుకు కావలసిన వాటిని సింపాల్చు కునేవారు.

ఆకాలంలో చిన్న చిన్న రాజ్యాలు తరచూ ఒకదానితో ఒకటి యుద్ధాలు చేస్తూండేవి. యుద్ధంలో గెలుపొందిన రాజ్యం సైనికులు ఓడిపాల్చిన రాజ్యం నుంచి స్త్రీ మిత్రులను బానిసలుగా తరలించుకుని వెళ్ళేవారు. వారిని ఎవరు కావాలన్నా అడిగిన డబ్బు చెల్లించి కొనుక్కోవచ్చు. అలా బానిసలుగా విక్రయించబడే వారిలో కొందరు ప్రతిభామంతులుగానూ, జ్ఞాన సింపిస్తులుగానూ ఉండేవారు. అయినా అయజునులు వారిచేత కఠిన శ్రమ చేయించేవారు. బానిస వృద్ధుడైనా, బలహీనుడైనా వ్యాధి గ్రస్తుడై మరణించబోయే స్థితిలో వున్నా కూడా ఏమాత్రం కనికరం చూపకుండా కఠినమైన పనులు చేయించు కునేవారు.

అంకాయు వద్ద కూడా పిలువబడి బానిసలు ఉన్నారు. వాళ్ళను పిర్యవేంచే అధికారి పిరపు క్రూరుడు. అంకాయు ఉత్తమమైన ద్రాపిళ్ళ తోట వేయాలని నిర్ణయించాడు.

చందమామ

అంధు కోసం రాళ్ళతో నిండిన భూమిని బాగు చేయడానికి, దున్నడానికి బానిసలు రాత్రింబవళ్ళు కష్టపడి చెమటోడ్లు వలసివచ్చింది. అలా కష్టపడి పనిచేస్తూన్నప్పటికీ క్రూరుడైన బానిసల అధికారి, “త్వరగా కానివ్వండి, సాఫురి గాడిదల్లారా! ఇంత వుండగోడిగా పని చేస్తూండే, తోట తయారయ్యేదెప్పుడు? ఉత్తమమైన ద్రాక్ష పండేదెప్పుడు? ఆ ద్రాక్ష నుంచి తయారయ్యే వుధు రసాన్ని వునయ జవూని తాగేదెప్పుడు?” అంటూ కొరడా ఝుళిపించేవాడు.

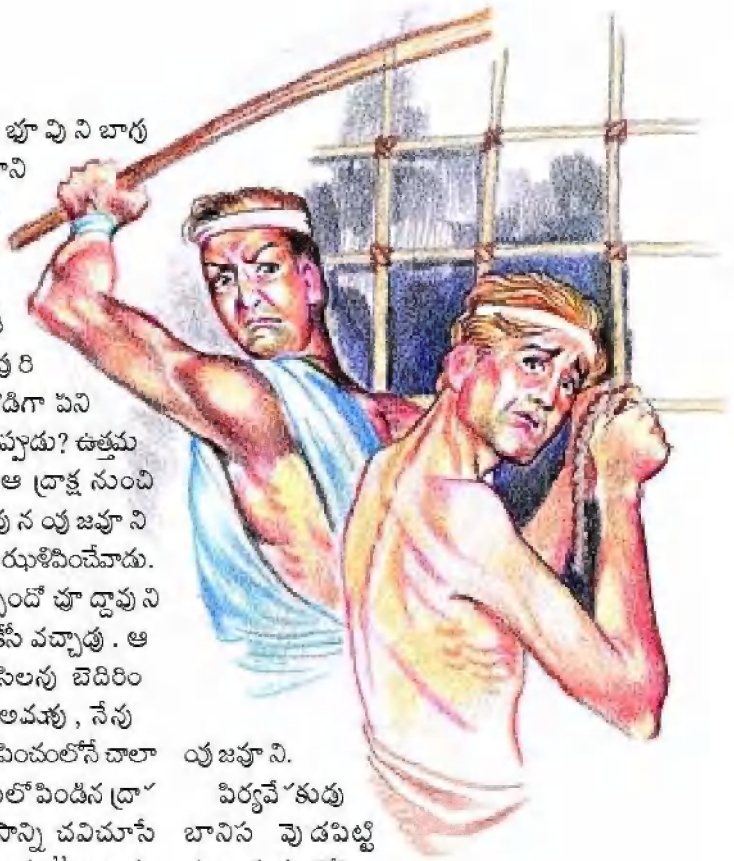
తోటపని ఎంతవరకు వచ్చిందో చూద్దావుని ఒకనాడు అంకాయవ అట్టుకేసి వచ్చాడు. ఆ సమయంలో అధికారి బానిసలను బెదిరించడం అయిన విన్నాడు. “అమశు, నేను ఇక్కడ పేంపు తూన్న ద్రాక్ష పింపించులోనే చాలా ఉత్తమమైనది. నా సొంత తోటలో పండిన ద్రాక్ష నుంచి తయారైన మధురసాన్ని చవిచూసే చాలా కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను,” అన్నాడు.

“పూర్ణులారా, విన్నారా వునయ జవూని పూటలు! వీరు పండించే ద్రాక్ష నుంచి తయారయ్యే వుధు రసం కోసం అయిన ఆత తగా ఎదురు చూస్తున్నారు!” అంటూ కొరడాతో బానిసల వీపులను ఘెళ్ళుమనిపించసాగాడు.

“అయ్యో!” అని బాధతో మూలిగిన ఒక బానిస, “ఈ తోటలో పండే ద్రాక్ష నుంచి తయారయ్యే వుధు రసాన్ని వునయ జవూని ఈ జన్మలో చవిచూడలేదు,” అన్నాడు మెల్లగా.

అప్పుడే అది పిర్యవేకుడికి వినిపించడంతో, “ఎప్పున్నా మూడు రూపులూ!” అని గద్దెత్తా అడిగాడు దిక్కులు పీక్కుటిల్లేలా.

“ఎప్పున్నాడేమిటి?” అని వెనక్కు తిరిగాడు

య జవూని.

పిర్యవేకుడు బానిస వైదపిట్ట ముందుకు తోస్తూ,

“ఈ వెధవకు పీచెక్కింది. అంధు వల్లే ఏదో వాగాడు!” అన్నాడు.

“ఏం చెప్పావో దాన్ని వురసారి చెప్పు!” అని ఆజ్ఞాపించాడు వునయ జవూని.

“ఈ తోటలో కాదే ద్రాక్ష నుంచి తయారయ్యే వుధు రసాన్ని వునయ జవూని రుచి చూడలేదు, అన్నాను,” అని చెప్పాడు బానిస.

అంతటా కొంతమీదకైనం అలవు కున్నది. వునయ జవూని ఆ పొగరు బోవు బానిసను కరిసంగా శించగలడని అందరూ అనుకున్నారు. అప్పుడే, అంకాయవ అక్కడి నుంచి వక్షనంగా వెళ్ళిపోయాడు.

రోజులు గడిచాయి. ద్రాక్ష తోట విరగకాచింది.

బానిసి రానే మచ్చాడ . వాడివు ఖంలో
విశ్వాత్వాపింగాని, భయంకాని లవలేశం
కూడా కనిపించలేదు . ప్రశాంతంగా
నిలబడ్డాడు .

అంకాయ ఖ గట్టిగా నవ్వుతూ ,
“అనాథ న్న మ్మ పూర్వంగా పిలికిన
పూట గుర్తందా? ఇప్పుడు చూడ
నేను అదే తోటలో పండిన ద్రావుంచి
తయారై చేసిన వుడుపు రసాన్ని త్రచి చూడ
బోతున్నాను ,” అంటూ తన వెనక, ఇరు
వైపులా నిలబడ్డ తన విశ్రులు , సువ
కుల కేసి ఒకసారి గర్వంగా చూసి,
పుళ్ళీ బానిసితో, “ఇప్పుడేమింటామో!”
అంటూ నవ్వుసాగాడు .

“చేతికందింది, నోటికి అందకపోవచ్చు
కదా?” అన్నాడు బానిసి ప్రశాంత కంఠ
స్వరంతో.

అంకాయ ఖ వు రింత గట్టిగా నవ్వుతూ ,
వుడుపు పాత్రను అందు కున్నాడు . ఆ ఐవే ఒక
సువకుడు పిరుగు న వచ్చి, “ప్రిభూ ! కోరలు
తిరిగిన భయంకరమైన అడవిపంది ఒకటి
వు న తోటలో విడిచాకనం చేస్తోన్నది!” అన్నాడు .

“ఏమిటి, అడవిపందా?” అంటూ వుడు
పాత్రను వే జాప్యించి, దానిని గోడకు వేలాడు
తూ న్న ఖడ్గాన్ని తీసి కుని అడవిపందిని చంపి
దానికి పళ్ళతోట కేసి పరిగెత్తాడు, అంకాయస్.

అయితే, అతడు అడవిపందిని చంపలేదు .
అడవిపంది అతన్ని చంపింది!

వు నం ఎంత జాగ్రత్తగా విధకం వేసినప్పి
టికీ, ఒక్కొక్కసారి అనుకోని సిఫుయంలో,
అవాంతరాలు వస్తోంటాయి . పరిస్థితి వికటి
స్తోంది. దాన్నే చేతికి అందింది నోటికి అందక
పోయిందని అంటూ ముటాం! - (ఎం.డి)

శాస్త్రజ్ఞానం-లోకజ్ఞానం

రామాపురంలో రంగనాథుడనే వైద్యుడుండేవాడు. ఆయుర్వేదం ఆయనకు కొట్టినపిండి. ఎవరెవరి శరీర తత్వాన్ని బట్టి, జీవనశైలిని బట్టి, వారికి ఏయే వయసులో, ఏయే రుగ్మతలు వచ్చే అవకాశముందో ఇట్టే చెప్పేవాడు.

తన దగ్గరకు వచ్చే రోగుల వాలకాన్ని బట్టి, వారు చెప్పక ముందే వారి బాధమిటో, దానికి మూలకారణమేమిటో కూడా చెప్పి, వారిని ఆశ్చర్యపరిచేవాడు. ఆ కారణంగా అతడికి వైద్యం బాగా ఎరిగినవాడనేబరచిందికానీ, రోగ్రు వూ త్రం అంతగా వచ్చేవారు కాదు.

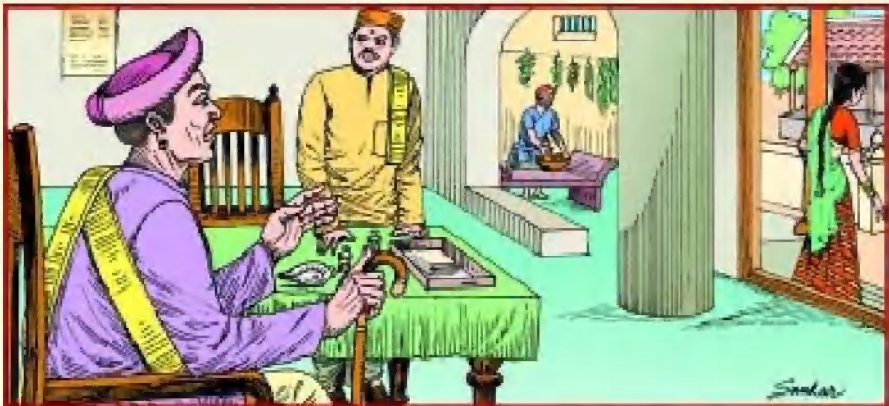
ఒకనాడు, ధూర ప్రాంతానమాట న్న చరకాచార్యుడనే గ్రు గ్రు మూరంగనాథు ణ్ణి చూ డడానికి వచ్చాడు. ఆ సమయంలో ఒక స్త్రీ రంగనాథుడి దగ్గరకు వచ్చి, “అయ్యా! నా వయసు ఇరవై ఏళ్ళు. ఇంత చిన్న వయస్సు లోనే, వచ్చిన రోగవు వు టో అంత బట్టకుండామూడి...” అని ఇంకా ఏదో చెప్పబోతుండగానే, రంగనాథుడు ఆశ్చర్యపోతూ, “నీ వయసు ఇరవై ఏళ్ళమిటమ్మా? ఎంతలేదన్నా ఇరవై ఎనిమిదేళ్ళకు తక్కువుండదు,” అన్నాడు.

ఆ మాట వింటూనే వచ్చిన స్త్రీ ముఖం మటమటలాడించుకుంటూ గిరుక్కున వెనుదిరిగి వెళ్ళిపోయింది.

రంగనాథు డు, తన గ్రు గ్రు మూరకాచార్యుడి కేసీ తిరిగి, “ఏమి టో, గ్రు గ్రు వర్యా! వచ్చిన రోగుల్లో కొందరు మధ్యలో చిరాగ్గా తిరిగి వెళ్ళిపోతున్నారు,” అన్నాడు.

దానికి చరకాచార్యుడు నవ్వి, “తెలుస్తూనే వుందిగదా, రంగనాథా! నీకు శాస్త్రజ్ఞానమైతే వుంది కానీ; లోకజ్ఞానం కొరవడింది. వచ్చిన వాళ్ళతో నిజం చెప్పినా వాళ్ళు బాధపడేలా కాకుండా లోక్యంగా చెప్పడం అవసరం కదా!” అన్నాడు.

- జి. త్రివిక్రం

చందమామ కబుర్లు

మహిళల కోసం మసీదు

మసెదు నుంచి పీల్చు మిశ్రినగానే భక్తులైన ముస్లింలు రోజుకు ఐదు సార్లు నమాజు చేయాలని చెబుతారు. అయినా మహిళలను, మసెదులలోకి అనుమతించరు. వాళ్ళు ఇళ్ళనుంచే ప్రార్థనలు చేస్తూంటారు. ముస్లిం మహిళలను మసెదులలోకి అనుమతించడంపట్లవైఖరి బలపడుతున్న ఈ కాల ఘట్టంలోనే, తమిళనాడు మిశ్రి కోట్టై జిల్లాలో మహిళలకు ప్రత్యేకంగా మసెదు నిర్మించాలని నిర్ణయించారు. దీనికి అనుమత ప్థలంగా పరంబూరును ఎంపిక చేశారు. ఇక్కడ ముస్లిం బాలికలకు పాఠశాలను కూడా నిర్మించనున్నారు. 'చాయ్ విపు స్పేడరేషన్' అనే సంస్థ వీటి నిర్మాణాలకు వీలవుతున్నది.

కళ్ళ నుంచి రాళ్ళు

నేపాల్ జనక్పూర్ జిల్లా ఆనంద్ నగర్ కు చెందిన పిదకొండేశ్వర మండీష పాథేల్ అనే కుర్రాడికి ఎలాంటి వాయలు, వంట్రాలు, వాయాజాలాలు తెలియక అయితే అతడి కంటి నుంచి కన్నీరు కారినప్పడల్లా బియ్యమింజల పరివారంలో రాళ్ళు రాలుతున్నాయి. అతడు ఎప్పుడు నవ్వినా, ఏడ్చినా కళ్ళ నుంచి రాళ్ళు రాలుతున్నాయి. కారణం అంతు బట్టక డాక్టర్లు అయ్యా వయంలో పడ్డారు. ఎలాంటి ఆధునిక వైద్యమూ పనిచేయక పోవడంతో ప్రస్తుతం ఆ కుర్రాడి తల్లిదండ్రులు ఆయ్యురేవ్, సీద్ధ, యునాని వంటి సంప్రదాయ వైద్య విభాగాలపై ఆసక్తి చూపుతున్నారు. కొంతలో కొంత ఉపశమనం కలిగించే విషయం ఏమంటే, ఆ కుర్రాడికి ఇలా రాళ్ళు పడడం వల్ల కళ్ళల్లో ఎలాంటి నొప్పి కలగడం లేదు!

THE ADVENTURES OF G-man

అండ్రిశ్మేనియా

కథ : పాతాళలోకం భాగం 1

సమర్పిస్తున్నది

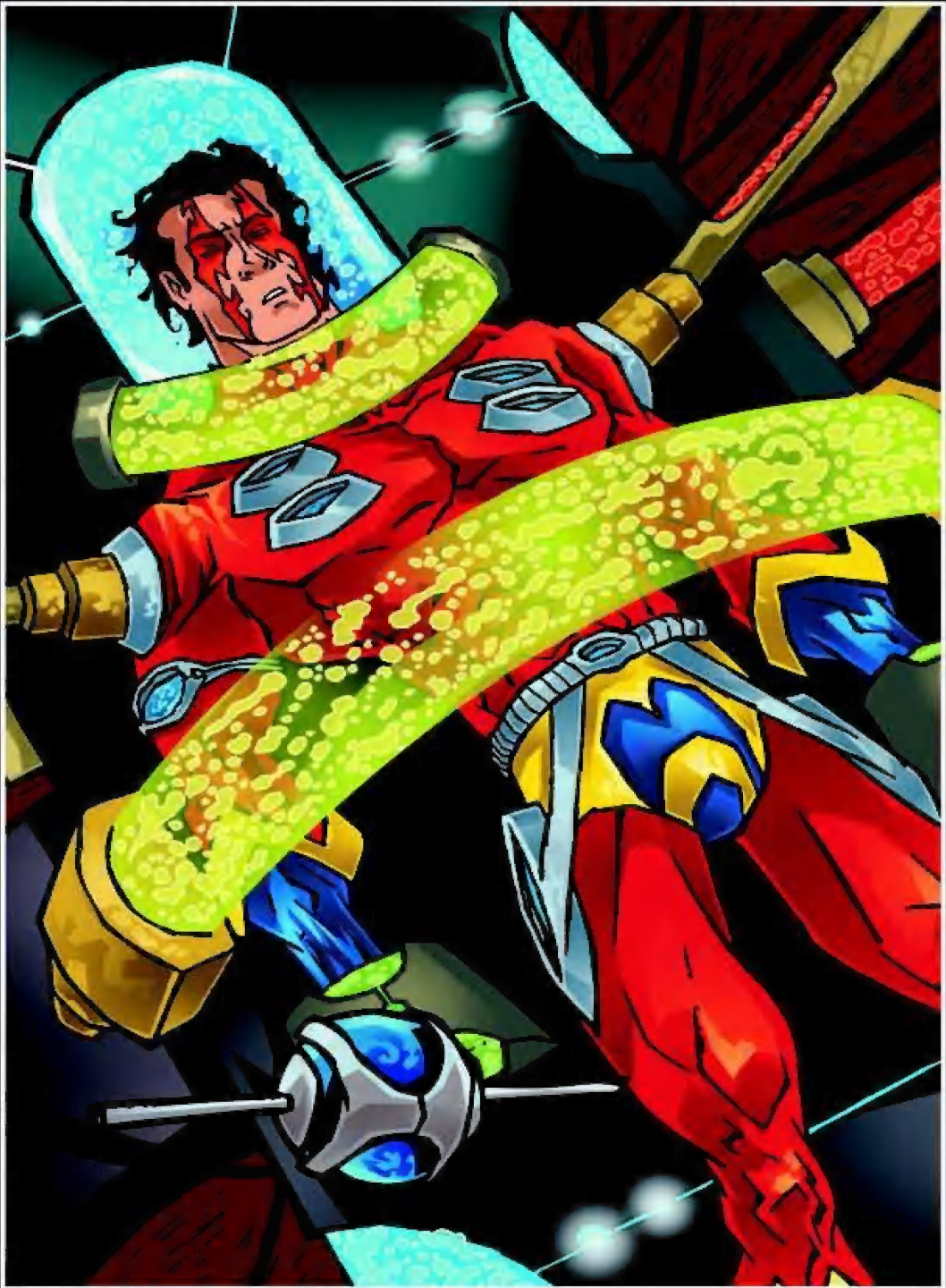

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

ఇంతవరకు జరిగిన కథ: టెక్నోలీస్ సేనలోని హంతకులైన మరమనుషుల (రోబోట్ల) దాడిలో గాయాలు తగిలి, అలిసి పోయిన జీ-మ్యాన్ అక్కణ్ణుంచి పారిపోతాడు. గొప్పగా అసఫలత సంభవించినా, పూర్తిగా పరాజయం పొందని జీ-మ్యాన్ మరో మహాత్కరమైన పన్నాగాన్ని పన్నుకున్నాడు.

థార్ ఎడారిలో ఎక్కడో ఓ రహస్య స్థావరంలో ఒకచోట...

జి-మ్యాన్ కి తెలుసు ఒక పురాతనమైన పారిపోయే మార్గం...

అది ఓ సమాంతర
విశ్వాలకి* దారితీస్తుంది.

*మనలాంటివే
అయిన వేరే ప్రపంచాలు.

పథకం ఏమిటంటే: ఇతర ప్రపంచంలోని
జి-మెన్లనందరితోనూ తను కలిసి,
ట్రోలీన్ శక్తిని అణచడం.

కానీ అటువంటి ప్రపంచాలు
నిజంగా ఉంటాయా?

అవి మనలాంటి జీవరూపాలని
కలిగి వుంటాయా?

కలిగివున్నా, అక్కడ
ఓ జి-మ్యాన్ ఉంటాడా?

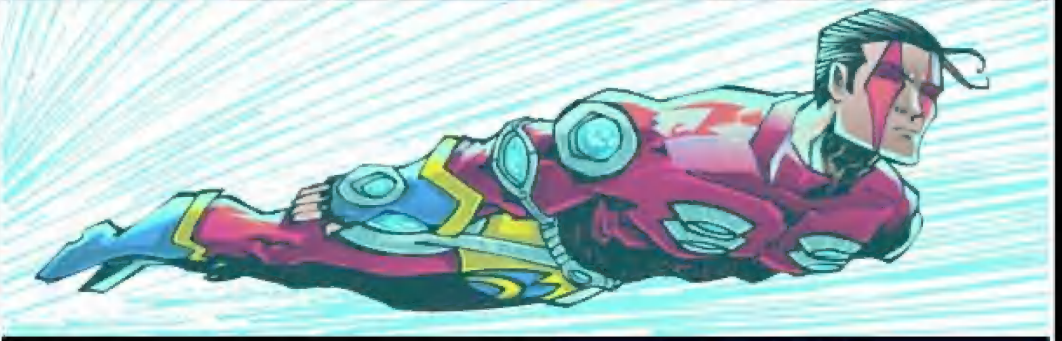

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

అది కనుక్కోడానికి
ఒక్కటే ఒక్క మార్గం వుంది...

మ్మ..మ్మ...
సరే, కనీసం
అలాగే అనిపిస్తోంది...
ఇంతవరకూ

కి శక్తినచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

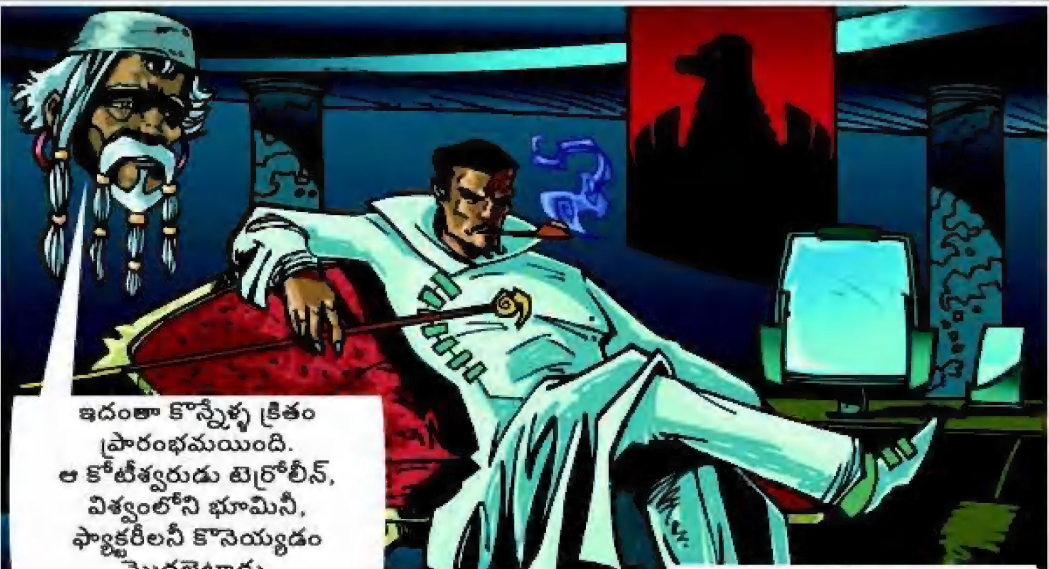

కి శక్తినిచ్చేది

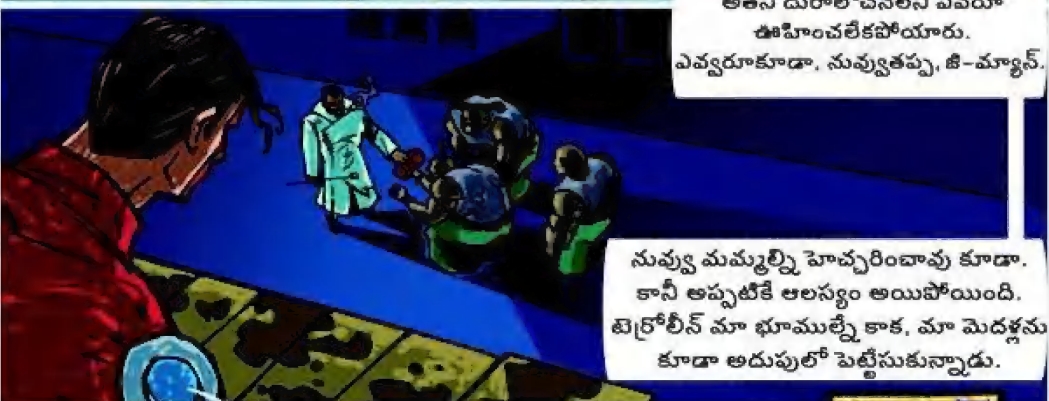

ఇదంతా కొన్నేళ్ళ క్రితం
ప్రారంభమయింది.
ఆ కోటీశ్వరుడు టెక్నోలీస్,
విశ్వంలోని భూమినీ,
ఫ్యాక్షరీలినీ కొనెయ్యడం
మొదలెట్టాడు.

అందరూ సంతోషంగా వుండేవారు.
ఆర్థిక వ్యవస్థ గొప్పగా వుండేది.
అతను బాగా జీతాలిచ్చేవాడు.

అతని దురాలోచనలని ఎవరూ
ఊహించలేకపోయారు.
ఎవ్వరూకూడా, నువ్వుతప్ప, జీ-మ్యాన్.

నువ్వు మమ్మల్ని హెచ్చరించావు కూడా.
కానీ అప్పటికే ఆలస్యం అయిపోయింది.
టెక్నోలీస్ మా భూముల్ని కాక, మా మెదళ్లను
కూడా అదుపులో పెట్టిసుకున్నాడు.

కి శక్తినిచ్చేది

అంతే, ఒకరోజున అందర్నీ.

అతను కాటేశాడు, పాములాగా...

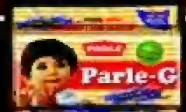
కానీ అప్పటికే అతను
చట్టాన్ని అధిగమించిపోయాడు.
అతనే చట్టం అయ్యాడు.

అంతా అరాచకంగా తయారయింది.
అతను చెప్పినట్లు చేశావా బతికావు,
లేదా చావే గతి.

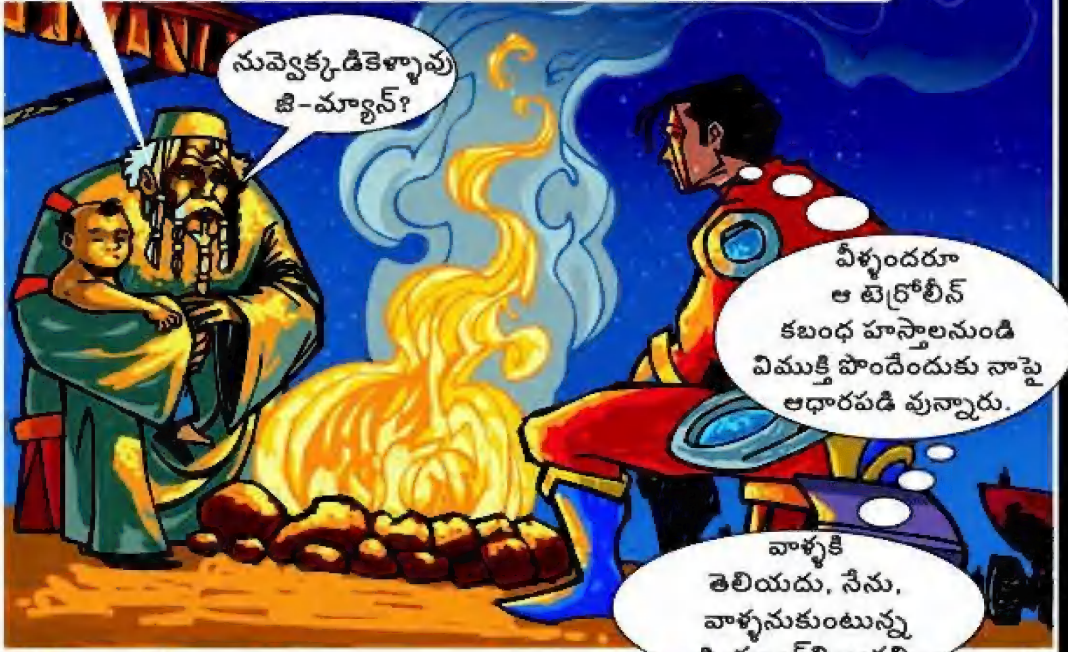
కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

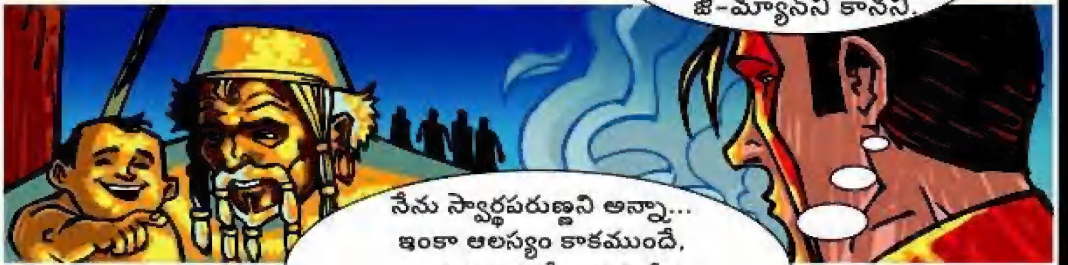
నువ్వతనితో పోరాడావు, గొప్పగా పోరాడావు జి-మ్యాన్.
కానీ మిగతా వాళ్ళలాగే నువ్వు ఓ రోజున మాయమయిపోయావు...

నువ్వెక్కడికెళ్ళావు
జి-మ్యాన్?

వీళ్ళందరూ
ఆ టెక్నోలీస్
కబంధ హస్తాలనుండి
విముక్తి పొందేందుకు నాపై
ఆధారపడి వున్నారు.

వాళ్ళకి
తెలియదు, నేను,
వాళ్ళనుకుంటున్న
జి-మ్యాన్ని కానని.

నేను స్వార్థపరుణ్ణి అన్నా...
ఇంకా ఆలస్యం కాకముందే,
నా ప్రపంచంలో వాళ్ళని నేను
రక్షించుకోవాలి. అందుకని ఇక్కడి
జి-మ్యాన్ని వెతకాలి.

కానీ ఎలా?

అతనింకా
బతికున్నాడా?

ఇంకా వుంది

తర్వాత: ఈ ప్రపంచపు జి-మ్యాన్ ఇంకా బతికున్నాడా? ఒకవేళ బతికున్నా, అతను మన ప్రపంచానికి సాయపడగలడా? జి-మ్యాన్ ఈ సమాంతరపు విశ్వానికి ప్రయాణం చేయడం వృధాయేనా? పాతాళలోకం యొక్క తరువాయి సంచికలో చదవండి.

నాకు రంగు వెయ్యండి కళకళలాగా, పరదాగా.

POWER SUPPLY

Visit www.parleproducts.com

టీ-టవర్కి చేరుకుని టెరోలిన్తో పోట్లాడేందుకోసం జీ-మేన్కి తోడ్పడండి.

POWER SUPPLY

PARLE

జి-మాన్ క్వీజ్

1. మేజర్ సూర్యరాజ్ పి.టి.ని బోధించేది _____ స్కూల్లో

- ఎ) సెయింట్ పీటర్
- బి) సెయింట్ మేరీ
- సి) సెయింట్ థామస్

2. టెక్నోలీన్ ఈ కింది రకపు ఒక భారీ సైన్యాన్ని తయారుచేస్తున్నారు _____

- ఎ) మెషిన్లు (యంత్రాలు)
- బి) ఆండ్రాయిడ్లు
- సి) రోబోట్లు

3) టెక్నోలీన్ రహస్య సైన్యం టి-టవర్కి _____ మైళ్ళ కింద వుంది

- ఎ) 300 మైళ్ళు
- బి) 100 మైళ్ళు
- సి) 400 మైళ్ళు

4) జి-మాన్ ఆండ్రాయిడ్లని నాశనం చేసేందుకు తన _____ బీమ్ని (కాంతిపుంజాన్ని) వాడతాడు

- ఎ) గ్రీన్ (ఆకుపచ్చ)
- బి) రెడ్ (ఎరుపు)
- సి) బ్లూ (నీలం)

5) జి-మాన్ రోబోట్లని నాశనం చేస్తూవుంటే, మరింత _____ మెషిన్లు పుట్టుకొస్తుంటాయి

- ఎ) అతి పెద్దవి
- బి) ముద్దొప్పేవి
- సి) అందమైనవి

౯-5 '౯౪-౪ '౯-౬ '౯౪-౬ '౯౪-1

సూపర్ హీరోలకి శక్తినిచ్చేది.

Visit: www.parleproducts.com

అరుణాచలప్రదేశ్ జానపద కథ

విలువిద్య పోటీ!

వచ్చేవి. మెదుళ్ళతో దృఢమైన విలులనూ, బుచ్చు తో పిచ్చు వైన బాణాలనూ తయారు చేసి కునేవి. వాటిని ఉపయోగించడంలో అపరిమితమైన ఆనందాన్ని పొందేవి.

ప్రతిరోజూ తెల్లవారక ముందే పిసికోతులు క్రమం తప్పకుండా బాణాలు వేయడంలో శిశువులకు దృఢమైన పట్టు, గ్రరితప్పకుండా లాస్సాన్ని చేదించడానికి తదేక ద స్త్రీ,

అచంచలమైన ఏకాగ్రత అలవాటా పేదల కోతులు, చిన్న కోతులకు శిశువు ఇచ్చేవి. తూర్పు మిగిలిన నుంచి అరుణోదయం కాగానే, ‘‘సిరిగ్గా పట్టుకో!’’ ‘‘నారిని గట్టిగా లాగు!’’ ‘‘గ్రరితూసి కొట్టు!’’ ‘‘చెయ్యి వణక కూడవు!’’ ‘‘ఒక కన్ను పూసుకో!’’ ‘‘అదిగో పిండు కనిపిస్తుందికదా!’’

‘‘గ్రరి చూసి నారిని చెప్పలదాకా లాగి ఒక్క డబ్బుతో ఆ ఎగ్గురు తూన్న పట్టున కొట్టు!’’ మొదలైన సూచనలతో, రిమ్మ రిమ్మ నుంట్లూ ధూసిన కు పొయ్యే బాణాల శబ్దాలతో, అరుణులతో, కేలతో, కీచు కీచు శబ్దాలతో ఆ కొండ ప్రాంతపుంతా పూరుత్రాగేది. దీనికుండా కారణం పేదల కోతులు, పిల్లల కోతులకు విలు విద్యలో శిశువు ఇవ్వడమే.

అప్పడప్పడూ పేదల కోతులు చిన్న కోతులతో ఉత్తుత్తుయ్యు డ్దాలు చేసి వినోదించేవి. ఆ సమయంలో, ఇరువైపుల నుంచీ బాణావర్షం కురిసింది. లోయంతా బాణాలతో నిండిపోయేది.

ఓకానొకప్పుడు అరుణాచలప్రదేశ్ డిబాంగ్ లోయ ను ఆవు కునిమన్న ఇత్తు మ్మె గిరిజన పిల్లల సిమ్మి పింట్లో మన్న అడమల్లో కోతులు వుండలు వుండలు గా నివసిస్తూండేవి. అవన్నీ బాణాలు వేయడంలో అపరిమితమైన ఆసక్తిని, నైపుణ్యాన్ని కనబరచేవి.

పేదల కోతులు, పిల్లలకు శిశువు ఇవ్వడంలో ప్రత్యేక శ్రద్ధను కనబరచేవి. ‘‘బాల్యంలోనే పట్టుకోవాలి!’’ అనే వూటప్ప ద పేదల కోతులకు పిరి పూర్ణమైన సమ్మతం ఉండేది. విలువిద్యలో నిమిత్తం లెక్క తప్ప తాత మ్మ తాతలు తప్పకు శిశువు ఇచ్చినట్లే, తప్ప పిల్లలకు, వునవత్తుకు విలు విద్యా శిశువు ఇవ్వాలని దీంతో క పీ చూసి. విల్లమ్మలూ, బాణాలూ చేయడానికి ఉపయోగ పడే మంచి పెడుక్కు, పేములు, ఏ లోయలో మన్నా, శ్రవ ను పట్టించు కోకుండా వెళ్ళి తీసుకు

అందువల్ల ఉదయకాలంలో పక్షులు అటుమైపు ఎగరాలన్నా, లేళ్ళు, ఎలుగుబంటు మొదలైన జంతువులు అటుకేసి వెళ్ళాలన్నా భయ పడేవి.

ఇలాగే కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. అయినా, కోతులు కోతులే కదా! వాటి బుద్ధి ఎలా బుద్ధిగా ఉంటుంది? కోతుల నాయకుడి చిన్న కోతుకు ఒకనాథు, “ఇలా ఎన్నాళ్ళని శిక్ష పొందుతూ ఉంటాం? కాస్త వినోదం కూడా కావాలి కదా? వున్న నైపుణ్యాన్ని ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఉపయోగించకపోతే అభ్యాసంవల్ల ఒరిగే దేవుటి?” అన్నాడు.

“అవును. వున్నంత లెక్కచేయని ఆ పోగ్రు బోతు ఎన్నగ్ర కూ, కోరలమిలికీ అప్పిడ ప్పిడూ వున్న సంతాకాస్త చవి చూపాలి. అప్పిడే వున్న ఉదాసిన పిరచమా” అన్నారు దాని స్నేహితు లెగ్గ లాలు, కాలు అనే కోతులు.

“అవును, వాటికి వున్న మరని గ్రణపారం నేర్పాలి!” అని వంతపొడింది పుట్టా అనే పీరికి కోతి. కిడకిచవుంటూ నమ్మతూ ఒకనల్ల కోతి, “దుర్మార్గువైతూ ఆ తోడేలు యే అప్పులు త్వం చూశారా! పాపం అమాయకమైన ముంగిసను ఎలా హింసిస్తుంది? భయంకరమైన దాని నోటిలోకి బాణం వదిలితే ఎంత సరదాగా

ఉంటుంది!” అన్నది. ఆ పూటకు తక్కిన కోతులన్నీ నవ్వాలు. ఆ తరువాత ఒక్కొక్క కోతికి ఒక్కొక్క ఆలోచన ఏళ్ళుకు వచ్చింది. పిల్ల కోతులన్నీ నిజమైన వినోదం కోసం ఉబలాట పడసాగాలు. వాటికి తోచిన పథకాలను రూపొందించుకున్నాయి.

పురు నాటి ఉదయం వందే డిబాంగ్ అడవి ప్రాంతంలో కోతులు పేట్ట బాధలు పేరిగి పోయాయి. వాటి బాణాల దెబ్బలకు రోజూ ఎవరో ఒకరు గురయ్యేవారు. అఖిరికి అవి ఇడుపు ప్పి పిల్లవాని లను కూడా వదిలిపెట్టలేదు. కోతులు వదిలే బాణాలు పిల్లల తలల మీదుగా దూసి కుప్పాయేవి. ముసలివాళ్ళ తలపొగాలను ఎగురగొట్టేవి. బయట ఎండ బెట్టిన వూరినిమీళ్ళు కలవ బాణాలు తన్నుకు పోతూంటే ఇడ్డా స్త్రీలు నిస్సిహాయంగా చూస్తూ ఉండేవారు!

కోతులు పేట్ట బాధలు ఇక భరించలేక వన్య వుగాలూ, పిరల్లా ఒకనాథు అనోదగ్గరికి వెళ్ళాయి. దయామయుడూ, గొప్ప శక్తిమంతుడూ అయిన దేవత ఆనో. ఆయన వాటిని చూడగానే, “అందరూ కలిసి కట్టుగా ఒక్కసారిగా వచ్చారే వుటి? ఎందుకలా విచారంగా

ఉన్నారా ?” అని ఆడరంతో పిలకరించాడు .

“ఏం చెప్పుమంటారు ప్రభూ! ఈ రోజుల్లో ఏ ఒక్కరం కూడా ప్రశాంతంగా వూ బతుకు వున్న బతుకలేకున్నాము,” అన్నది చెకుముకి పట్టు దీనంగా .

“ప్రిభూ! ఈ తుంటరి కోతులు పెట్టే బాధలు రోజూ రోజూకూ వి తిమించి పాతున్నాయి . నిన్న ఉదయం నా కూన అరటి పెంతు తినడానికి నోరే తెరిచి అలాగే పూలు గ్రతూ నేలకొరిగింది . చాటు నుంచి కోతి వేసిన పడునైన బాణం దాని గొంతు లోకి దిగిపాల్చింది . నా బిడ్డపిడే బాధవు చూసి భరించలేక పోయాను . తలపైకెత్తి చూస్తే చెట్టుకొమ్మ మీద బాణాలతో కూర్చున్న రెండు తుంటరి కోతులు పిళ్ళికిలిస్తూన్నాయి ,” అన్నది ఏనుగు బాధతో తొందాన్ని ఉపిస్తూ .

“ఈ అన్యాయాన్ని చూడండి ప్రిభూ!” అంటూ ఒక కుందేలు కట్టు కట్టిన తన కాళ్ళను చూపిస్తూ , “అడవిలో జర్ర గున్న క్రిడా పోటీల్లో పొల్లినాల్స ఉత్సాహంతో శిశువు పొందుతూ ఆడుకుంటున్నాం . ఆట ప్రారంభించామో లేదో నాలుగు బాణాలు ముప్పానా కాళ్ళకు గుచ్చుకోవడంతో చతికిల పడ్డాను . ఈ గాయాలే గనక లేకుంటే పోటీల్లో తప్పిక జల్లుంచి ఉండేదాన్ని,” అన్నది బొట బొటా కన్నీళ్ళు కారుస్తూ .

‘దగ్గరికావచ్చూ’ అంటూ ఆనో కుందేలు నువ్వు మూనివి రాదు . “వీ బాధలు నాళ్ళ వయ్యాయి . విచారించకండి . కోతుల పువహారం నేను చూస్తాను . మీరే నిశ్చింతగా వెళ్ళిరండి,” అంటూ వాటిని బ్రువుతో సాగనంపాడు .

చందమామ

వురునాడు ఆనో కోతుల నాయకుణ్ణి పీలి పీంచి, “వీ వాళ్ళు విలు విద్యా పాటవం ఎలా మూది . అడవంతా అదే వూటగా ఉంది,” అన్నాడు .

“అమృత , ప్రిభూ . వూ పీల్చులు అందులో ప్రత్యేక ప్రతిభ కనబర్రు వ్తూన్నార ,” అన్నాడు నాయకుడు గర్వంగా .

“అంటే, ఈ యేటి అరణ్య క్రిడాపోటీల్లో ప్రథమ బీరువు తివ్విదే సన్నపాట!” అన్నాడు ఆనో .

“అమృత , ప్రిభూ! వూ కుర్రాళ్ళు వుంచి ప్రతిభావంతులు . బుడతగాళ్ళు సేతుం , ఎగిరే సెతాకోకచిలుక వూ , బాణంలా ధూవు కుపాయే పీచ్చుకనూ సునాయా సింగా పిడగొతువున్నారంటే చూడండి,” అన్నాడు నాయకుడు .

“అలాగా!” అని ఆనో తలపింకించి, “వీ వాళ్ళ ప్రతిభను స్వయంగా చూడాలని కుతూహలంగా ఉంది . రేమినదీ తీరంలో జర్ర గున్న పోటీకి వీలో చాలా గట్టివాడు గాబుర తెచ్చుకున్న ఒక విలు కాణ్ణి పింపిండి,” అన్నాడు .

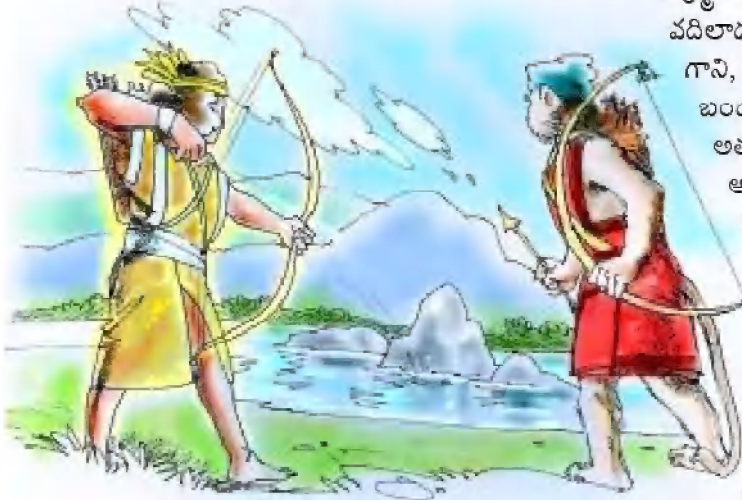
మరునాడు అందమైన ఒక కోతి యువ

కుదు, విల్లమ్ములతో వచ్చి ఆనోకు నవు సిగ్గు
రించాడు. అప్పటికే ఆనో చేతిలో బాణం ధరించి
నిలబడి ఉన్నాడు. “అంటే, నువ్వు పాటికి
సీడ్లంగా వచ్చావన్న పూట!” అంటూ కోతియ్య వ
కుడి కేసీ తిరిగాడు ఆనో.

“అమత్తు, ప్రిభూ!” అన్నాడు యువకుడు.

“సరే, అదో అలా చూడు,” అంటూ ఆనో
నది ఆవలి గట్టును చూపిస్తూ, “గట్టుకు దగ్గ
రగా నీళ్ళల్లో వు నిగివన్న పేడ్ల బండ కని
పిస్తాన్నది కదా?” అని అడిగాడు.

“కుప్పిస్తాన్నది,” అన్నాడు కోతియ్య వకుడు
నీళ్ళలోకి పిరిశీలనగా చూస్తూ.

“బాణంతో నీళ్ళల్లో వు నిగివన్న కొండను
కొట్టాలి. అలా కొండను కొట్టగలిగిన వాడే
పాటిలో విజేత!” అని వివరించాడు ఆనో.

ఇద్దరూ విల్లమ్ములతో పాటికి సీడ్లవు య్వార. పాటి ఆరంభవు ల్లింది. మై డు ఆనో కొండను
గు రిచూ సీ బాణం వదిలాడు. ‘క్లంగ’ వు న్న
శబ్దంతో గాలిలోకి దూసుకు వెళ్ళిన లోహమి

బాణం ఆవలి గట్టు సిపీ పింట్ నీళ్ళను చీల్చు
కుంటూ వెళ్ళి రక్కుమని బండను తాకింది.
తరవాత ఆయన వదిలిన నాలుగు బాణాలూ
అలాగే వెళ్ళి లక్ష్యానికి తగిలాయి.

ఆ తరవాత కోతియ్య వకుడు విల్లను
ఎక్కువేట్టి, ల్యాన్ని గు రిచూ సీబువు బాణాన్ని
వదిలాడు. అది రివ్వున వెళ్ళింది గాని, బండ
సిపీ పింట్ నీళ్ళు తగల గానేబువు బాణం
గనక ముందుకు దూసుకు వెళ్ళలేక మెల్లగా
అగి పాలుంది. దాన్ని చూసీ కోతియ్య వకుడు

దివ్వెర పాయాడు. ఇంకో బాణం
వదిలాడు. అదీ నీళ్ళపైలేలు త్తన్నది
గాని, అందు లోకి చొచ్చుకుని వెళ్ళి
బండను తాకలేక పాలుంది.

అతడు ఎన్ని సార్లు బాణం చేసినా
అలాగే జరిగింది. ల్యాన్ని
చేదించలేక పాయాడు. “నా
బాణం నీళ్ళ లోపలికి
చొచ్చుకు పావడం లేదు.
నేను ఓడి పాయాను,”
అంటూ తలదించు కు
న్నాడు కోతియ్య వకుడు.

ఆ తరవాత అవహాన
భారంతో ఇకపై విల్లమ్ముల

ముట్టుకోకూడదన్న నిర్ణయంతో వక్షనంగా
అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆనో చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు. తన బాణం
ఇనువుతో తయారైనది గనక నీళ్ళలోకి చొచ్చుకు
పొగలదనీ, కోతియ్య వకుడి బాణంబువుతో
తయారు చేయబడింది కాబట్టి, నీళ్ళలోకి
వు నగదనీ ఆయనకు వుండే తెలుసు.

ఆ రోజు నుంచే కోతులు విల్లమ్ములను
ఉపయోగించే శక్తిని కోల్పోయాయి!

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

ఒక గ్రామంలో పెరపు పీసీనారి ఒకడు ఉండేవాడు. ఒకసారి అతనికి పట్నంలో ముఖ్యమైన పనిపడడంతో, తన పిదహారేళ్ళ కొడుకును తోడు గా రమ్మన్నాడు. “వును ఒకబండిపూట్లాడుకునిపట్నం వెళదాం. అయితే, బాడు గ విషయంలో చాలా జాగ్రత్తగా బేరపూ డాలి స్సి పూ,” అంటూ ఇంటి నుంచి బయల్ పు డేరాడు.

కొంతదూరం వెళ్ళేసరికి ఒక బండి అట్టుకేసి రావడంతో అతడు దానిని ఆపి, “వు పుట్టి పట్నం చేర్చడానికి ఎంత బాడు గ తీసి కుంటామ?” అని అడిగాడు.

బండివాడు పెద రూ పొయల్ పు కావాలన్నాడు. పీసీనారి అతన్ని పెరాబాడు. పు రి కొంతుపిటికి ఇంకో బండి వచ్చింది. పిట్టానికి ఎంత బాడు గ అని అడిగాడు పీసీనారి. “పెదబాడు రూ పొయల్ పు, బాబూ,” అన్నాడు బండినడిబవాడు. వడ్డని దాన్ని పెరాబాడు పీసీనారి. మూడో బండి రాగానే దాన్ని ఆపి అడిగితే, “ఇరవై రూపాయలు,” అన్నాడు బండివాడు. ఆ బండినీ పెరాబాడు పీసీనారి.

కొడుక్కు ఆళ్ళర్యం కలిగింది. “వాణ్ణి కూడా ఎందు కు పెరాబామ?” అని అడిగాడు తండ్రిని.

- ◆ పీసీనారి పు గ్గరినీ ఎందు కు పెరాబాడు? కొడుక్కు అతడు ఇచ్చిన సెపూ ధానం ఏపి టి?
- ◆ ఆఖరికి తండ్రి కొడుక్కులు పట్నం ఎలా చేర్చ కున్నారు?

100-150 పూటలతో కథకు పు గింమూసే, చక్కసంబుర పేట్టి పూ కు పంపండి. కవర ప్రి డ ‘కథల పోటీ’ కి అని రాయ్ డి. కింది కూపనను తప్పిక జతచేయ్ డి.

కథలు మూకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: జూన్ 30, 2005

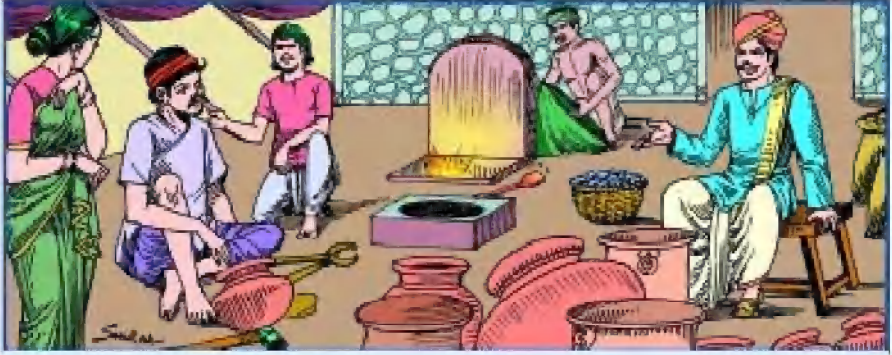
నా పు _____ వయస్సు _____ మిట్టిన తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరు నాపూ _____
 _____ పీసీకోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

కనకయ్య పట్నంప్రయాణం

కొవుయ్య, కనకయ్య ఒక గ్రామంలో ఉన్నారు. కొవుయ్య కన్నుమూసిన పనివాడు. కనకయ్య వడ్రంగి. ఇద్దరికీ ధర్మ తప్ప తప్ప వత్తుల్లో, పుంచి పనితనంగలవాళ్ళు. ఒకసారి ఆ గ్రామానికి పట్నంలో కంపు, రాగి పాత్రల వ్యాపారం చేసే వర్తకుడొకాడొస్తాడని వచ్చాడు. అతడికి కొవుయ్య చేసే కంపు, రాగి పాత్రల పనితనం బాగా నచ్చింది. పుంచి జీతం ఇస్తానని చెప్పి కొవుయ్యను పట్నం రమ్మన్నాడు.

కామయ్యకు వెళ్ళాలనుకున్నాని, భార్య అందుకు అభ్యంతరం చెప్పింది. ఐతే, ఆ సమయంలో చెల్లెలిని చూడవచ్చిన కామయ్య బావవు రిడి కలగజేస్తానని, కొవుయ్యతో, “తప్పక వెళ్ళు. పుంచి జీతమే మూట్టుంది. నాలుగైదు నెలల పాటు చూసే పనితీరు, సింపాదనా తప్పకరంగా లేకపోతే తిరిగి రావచ్చు,” అని చెప్పాడు.

ఇది కొవుయ్యకూ, అతడి భార్యకూడా బామ్మమ్మతో చడంతో, కొవుయ్య వర్తకుడి

వెంట బయల్దేరి పట్టణానికి వెళ్ళాడు. ఈ జరిగిందంతా పక్క వీధిలో మన్న వడ్రంగి కనకయ్య భార్యకామాక్షికి తెలిసింది. ఆమెకు, తన భర్త కనకయ్యని పుంచిన వడ్రంగి చుట్టూ పక్కల గ్రామాల్లో ఎక్కడా లేడని గట్టి నమ్మకం. ఆ కారణంగా, గ్రామం వదిలి పట్టణం పొదావునీ, అక్కడ బాగాసింపొచ్చుంచి, ఒక చిన్న డాబా ఇల్లు కట్టుకుని నిఖంగా కాలంగడ మిఠావునీ భర్తతో పొర్లుతూ ఉండేది.

ఇప్పుడు, కామయ్య పట్నం వెళ్ళడంతో కనకయ్యకు, భార్య పొరుగు మరీ ఎక్కువైంది. “భార్య, పీల్చెల్లా మన్న కొవుయ్య వాళ్ళందరినీ ఇక్కడ వదిలి డబ్బు సింపాదనకు పట్నం వెళ్ళాడు. వునూ, నవ్వనీ తప్ప మరెవరూ లేరు. పేళ్ళి నాటి నుంచి చూస్తున్నాగా, నీకు తెలివితేటలైతే మన్నవిగాని, పీరికి పాలెక్కువ,” అంటూ, కనకయ్యను బాధపెట్టసాగింది.

ఈ బాధ భరించలేక కనకయ్య బయల్దేరి పట్నం చేరాడు. అక్కడ కొవుయ్య కలుసు

కుని సింగతి చెప్పి, తన కెక్కడైనా పని దొరికే వూర్లో చూడవున్నాడు . కాని, కాపు య్య ఎందరినీ విచారించినా, పట్నంలో ఇప్పిత్తున్న వడ్రంగులకే పిన్నలు అంతంత వూత్రంగా మళ్లువనీ, కొత్త వాళ్ళకు నాలుగు కాలాల పాటు నిలిచే పని దొరకదనీ తేల్చిచెప్పారు.

ఈ పరిస్థితుల్లో కనకయ్య, నాలుగు నెలల పాటు పట్నంలో చాలీ చాలని సింపాదనతో నానా అవస్థలూ పడి, ఇక ఇల్లు చేరడం వులను కున్నాడు . ఐతే, చేతిలో చిల్లిగవ్వ లేకుండా తిరిగొచ్చిన తనను, భార్య వురింత వులకనగా చూస్తుంది. అప్పు కని, అతడు బాగా ఆలోచించి, పుక్కు పుచి తల వీడికి పుట్టుకున్న తలగుడ్డతో చీకటి పిత్తున్న వేళ ఇల్లు చేరి, తలుపు మితటాడు .

భార్య కావూ తలుపు మితటేస్తూనే అతణ్ణి చూసి, అప్పు రాగా, “ఇదేమిటి? పుక్కు, చెవులూ కనబడకుండా తలగుడ్డ బిగించావూ?” అని అగింది.

దానికి కనకయ్య నిబ్బరంగా, “పట్నంలో సింపాల్నించిన డబ్బు సొంతాతో వస్తాడగా, చీకటి పడేవేళ గ్రామ పోలివేరల్లో పుగ్గురు

దొంగలు నన్ను అటకాల్నించారు . కష్టిపడి సింపాల్నించిన డబ్బు కదా - నేను సొంతా సొంతా తిరగబడ్డాను . అప్పిత్తు దొంగల్లో ఒకడు కత్తి చూపిస్తూ, “నీకు ప్రాణవు కావాలో, డబ్బే కావాలో వెంటనే తేల్చుకో! నోరు మెదపకుండా డబ్బు సొంతా ఇచ్చావో ప్రాణాలతో మరుగుతాం. అలాకాక తిరగబడి గొడవ చేశావో, ముక్కు చెవులూ కోసేస్తాం,” అన్నాడు.

“అయ్యో, ఇంత అన్యాయ వూ! ఆ పాడు డబ్బు, ఆ దొంగల పుఖాన కొడితే సిరి పోయేదిగదా, ముక్కు చెవులూ లేకుండా నలుగురి పుఖాన ఎంత అవమానం, సీగ్గు చేటు,” అంటూ కావూ, భర్త పుఖాన పుడమన్న గుడ్డను తీయబోయేంతలో, కనకయ్య దాన్ని తనే లాగి, “నువ్వెప్పుడూ పినే చేశాను . పట్నంలో సింపాల్నించినదంతా ఆ పుష్టిల పొలల్నింది. భయం వదలక, పుక్కు చెవుల్ని అలాకప్పి ఇల్లు చేరాను,” అన్నాడు గొంతు కాస్త వణికిస్తూ.

“వాళ్ళ దొరుకున్నది డబ్బునే కదా, వడ్రంగి పనితనాన్ని కాపుగదా? బాధపడకు,” అంటూ కావూ భర్తను ఊరడించింది.

కపటయోగి

పూర్వం కుర్ర రాజ్యంలోని పాంచాల నగరానికి, రేణు కుర్ర రాజుగా మూడేవాడు. అదే కాలంలో హిపూ లయ పిర్మతాల్లో ఐదు వందల మంది సాధువులకు గురువైన మహారక్షితుడు అనే తపిస్వి మూడేవాడు.

ఒకప్పుడు వుహరీత్రు శిష్యవర్గంతో దేశసంచారం చేస్తూ, పాంచాలనగరానికి వచ్చాడు. సాధు మఠ రాకకు రాజు చాలా సంతోషించి, వుహరీత్రు డికి ఉచిత వుర్యాదలు చేసి, ఉద్యానవనంలో సాధు మఠకు వసతి ఏర్పాటు చేశాడు.

పర్వత్ర మూడిచేవరకూ వుహరీత్రు అక్కడే మూడి, రాజు పద్ద సేలమమిస్తుకుని, శిష్యులతో తిరిగి హిపూ లయా లకు బయలు దేరాడు. మార్గంలో అందరూ ఒక చెట్టు నీడన కూర్చుని, రాజు తనకు చేసిన సత్కారం గురించి చెప్పకోసాగారు.

పూటల సందర్భంలో రాజుకు సంతాన ప్రాప్తి వస్తుందా లేదా అన్న ప్రసిక్తి వచ్చింది.

శిష్యగణంలో వన్న జ్యోతిషి ప్రవీణులు చర్చలు ప్రారంభించారు. అంతా విన్నవృత్ర ముహరక్షితుడు, “రాజు రేణుకుడికి దైవాంశ గల కుమారుడు జన్మిస్తాడు,” అన్నాడు.

వుహరీత్రు వాక్కుబ్ధికలవాడని శిష్యులందరికీ తెలుసు. అందువల్ల వారు రాజుకు వేలు కలగబోతున్నదన్న కున్నాడు. వాళ్ళల్లో ఒకడికి దుర్బుద్ధి పట్టింది. వాడు, తక్కిన వాళ్ళతో కొంచెం వెనకగా వస్తానని చెప్పి, అందరూ కన్న పూమిటే రదాటిపోగానే వెనుదిరిగి పాంచాలనగరం చేరాడు.

వాడు, రాజు దర్శనం చేసి కుని, “రాజా! వేలు వుంతా హిపూ లయా లకు పోతూ ఒకచోట విశ్రాంతి తీసి కుంటున్న సమయంలో, నీమూహ తలమీసకు వచ్చామారాజుకు వంశం నిలబడుతుందా లేదా అన్న ప్రశ్న వచ్చింది. మేము దివ్యదృష్టివల్ల, నీకు దైవాంశసంభూతుడైన కుమారుడు కలుగుతాడని తెలుసుకుని, ఆ మాట చెప్పిపోయేందుకు వచ్చాము.

ఇక పోయివస్తాం,” అంటూ తిరిగి వెళ్ళు బోయాడు .

ఈ వార్త విని ఆనందభరితుడైన రాజు, యోగిని ఆపి, “మహాత్మా, తమరు సామాన్యు లు కాదు, దివ్యులైనా ! ఇక్కడే మఠాడిపోండి,” అని కోరాడు .

దుష్టిబుద్ధి అయిన యోగి అందుకు అంగీకరించాడు . అతడికి రాజు ఉద్యాన వనంలో అన్ని వనితలూ ఏర్పరచి, గృహ మూలా అతణ్ణి నిలబెట్టాడు . ఇక ఈ కపిట యోగి ఉద్యానవనంలో ఒక మూల కూర్చున్నాడు కాదు, వాటిని తోటవూలీల ద్వారా అమ్మించి, ధనం గడించసాగాడు .

ఈ సమయంలో బోధిసత్వుడు, రేణుక పుత్రరాజుకు కుమారుడుగా జన్మించాడు . జాతకర్మలు చేర్చించి అతడికి సుపుత్రుని అని పేరు పెట్టారు .

సుమనసుడు ఏడేళ్ళవాడైవుండగా రాజు రేణుకుడికి సామంతరాజులతో యుద్ధం వచ్చింది. తండ్రి ఇంట లేనప్పటికీ సుపుత్రుని ఒకనాడు ఉద్యానవనం చూడబోయాడు . అక్కడ ఒక పూల కాషాయ వస్త్రాలు ధరించిన యోగి మొక్కలకు పాదులు తీస్తూ, కూలివాడికన్న ఎక్కువగా కావ్య క్షిప్తి చేస్తూ ఉండడం అతడి కంటబడింది.

సుమనసుడు కపటయోగిని గుర్తించి, అతడికి బుద్ధి చెప్పాలని, “ఒరే, తోటమాలీ!” అంటూ కేకపెట్టాడు .

దివ్యులైనా పేరుమోసిన కపటయోగి ఈ పీలు మిలించటానే అదిరిపెట్టాడు . తన రహస్యం రాజకుమారుడు గ్రహించాడని

తెలుసుకున్నాడు . అతణ్ణి ఎలా అయినా కడతీర్చాలని నిశ్చయించుకుని, ఒక వ్యవహారం పన్నాడు .

సిరీగా, రాజు తిరిగి వచ్చే సమయంలో నిక కపటయోగి తన కమండలాన్ని, పీతాన్ని పుక్కలు చేశాడు . ఆశ్రమం పుట్టా గడ్డి గాదం విరజిల్లుతున్నాడు . తరవాత ఒక్కంతా నూనె పై సుకుని, ఆశ్రమంలో ఒక పూల పూలు గులాబీ పువ్వులు కున్నాడు .

రాజు తన గృహ వైభవ దివ్యులైనా బోయాడు . అతడికి ఆశ్రమ వినిసిరాల అశ్రుభంగా కనిపించాయి .

“పుత్రాత్మా, ఏం జరిగింది?” అని అడిగాడు రాజు చేతులు జోడించి.

“ఇదంతా నీ కొడుకు చేసిన పని!” అంటూ కపటయోగి, సుపుత్రుని తనకు చేసిన అవమానం గురించి చెప్పాడు.

రాజు ఉగ్ర డెహ్లా, తలారే లన పీలిచి, “సి పు న్ని డి తల నరికి నా దగ్గరకు తీసి కు రండి!” అని ఆజ్ఞాపించాడు .

తలారే లు పొయి , తల్లి దగ్గర కూర్చుని పున్న సుమనసుడికి సంగతి చెప్పారు.

సి పు న్ని డు తండ్రి దగ్గరకు వచ్చి, “నాన్నగారా , పు హత్తుడు , పివిత్తు డు అని ను మ్మ పూజించే ఆ కపటయోగి చేస్తినై దేవు డో ద్వారపాలకుల్ని అడిగి చూ డు , తెలు స్తంది,” అన్నాడు .

రాజు అప్పటికప్పుడే ప్రాసాదమీనాల్గు ద్వారాలను కాపిలా కాటవాళ్ళను పీలిపీం చాడు. వాళ్ళు, రాజుతో దాచకుండా యోగి కూరగాయలు పిండించి అప్పుడం గు రించి చెప్పారు.

రాజు ఆశ్రమంలో వెదికించగా, కపట యోగి దాచిన ధనం బయటపడింది.

రాజు తన తప్పిదానికి చాలా విచారించి, కొడు కుతో, “నాయ నా, నా తొందరపాటు పు స్తించు . ఇక, ఈ రాజ్యాన్ని సేవ్వు ప్పెకో,” అన్నాడు .

అందు కు సి పు న్ని డు ఒప్పికొక, “పు హి పు గల మూ లిక ఎంత పిని చేస్తాందో,

నోటి వెంట వెడలే మాట కూడా అంత పని చేస్తుంది. నీ నోటి వెంట వెడలినవి దుష్ట వాక్కులు ! నీ ఆజ్ఞాపికారం, నా తల్లి దగ్గర కూర్చునిమ్మ నన్ను తలారే లు వధ్యుల వద్దకు తీసి కు పొబోయో రు . నేనిప్పుడే, నీ రాజ్యం విడిచి పొతు న్నాను ,” అన్నాడు .

సి పు న్ని డి పు న్ని డు పూ ర్ణవలసీందిగా రాజు, రాణిని కోరాడు . కాని ధర్మచింతగల రాణి ఆ పూ ట పాటించక కొడు కున దీవిస్తూ, “నాయ నా! ను మ్మ ధర్మమూ ర్తివి. నీ అభీ ష్టాను సారం పివిత్త జీవనం గడు పిత్తూ , తరించు ,” అన్నది.

సి పు న్ని డు హి పూ లయ ప్రాంతం చేరి, అక్కడ విశ్వకర్మ నిర్మించి మూచిన కుటీరంలో తపిస్తూ చేస్తూ కాలంగడిపాడు .

రాజు రేణుకుడు కపటయోగికి మరణ దండన విధించాడు. ఆనాటి నుంచీ యోగు లకు రాజ్యంలో ఎవరూ ఆశ్రయం ఇవ్వవద్దని శాసనం చేశాడు .

ఈ విధంగా, ధు ష్టిబు డ్లి అయిన ఒక్క కపటయోగి కారణంగా, యోగులందరికీ తీరని అపేక్షిర్తి కలిగి, కురు రాజ్యంలో వారికి ప్రజాదరణ లేకుండా పొయింది.

విష్ణు కథ

శకుని ధృ ర్యోధను డి తల్లి గాంధారికి తప్పుత్తు , గాంధారదేశ రాజ్యేను సి బలు డి కువూ ర్న థు .

వైధవ్యగండం ఉందని సుబలుడు గాంధారికి వుంధు గా ఒక పోట్టేలు తో వివాహి జరిపించి, తర్వాత ధ తరాష్ట్ర డి తో వివాహి ం చేశాడు . ఆ పోట్టేలు చచ్చింది.

ఈ సింగతి భీము థు ధృ ర్యోధను డిని విధవకు మిట్టిన గోళకా! అని సింబోధించినప్పిత్తు ధృ ర్యోధను డికి తెలిసింది.

ధృ ర్యోధను థు సి బలు డిని, శకునిని పిట్ట తెచ్చి అతి దుర్భరమైన కారాగార వాసింలో పేట్టాడు .

సి బలు థు గొప్ప తపావుహీవు గలవాడు . చనిపోయే వుంధు , తన అస్త్రకలతో పాచికలు తయారై చేసీ ప్రితీకారం తీర్చాలని శకునికి చెప్పాడు.

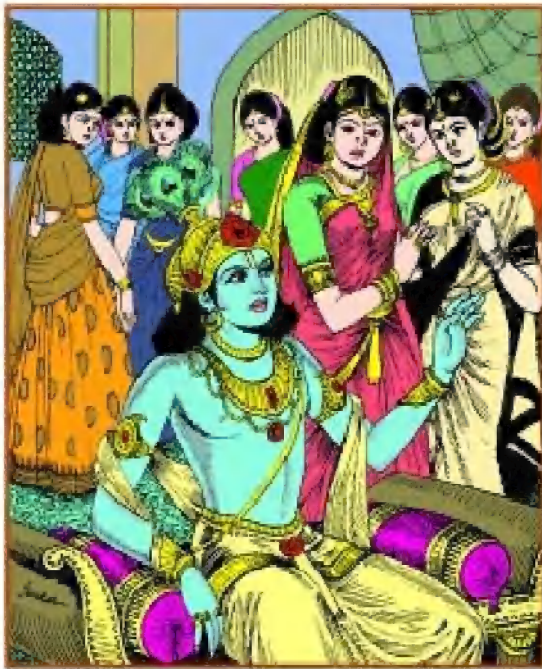
తండ్రి అస్త్రకలతో తయారై చేసిన పాచికలు శకుని ఏ అంకె కావాలనుకుంటే అలాగ పిడతాల్ని .

శకుని దగ్గర్న న్ను పాచికల సింగతి కారాగార పాలకులవలన విని ధృ ర్యోధను థు వూ వు న్న చెరవిడిపించి తన మంత్రిగా చేసుకున్నాడు.

హిస్తి నామితంలో శకునికీ, ధర్మరాజుకూ జూదం సాగింది. ధర్మరాజు తనతో తప్పులనూ , ద్రాపిడినీ ఓడాడు .

అదేసేవు య్ లో ద్వారక అంతఃమిత భవనంలో నిత్యభావు తో వినోదంగా పాచికలాడుతూ కృష్ణుడు తననూ, రుక్మిణి మొదలైన ఏడు గ్రు ర్న వు హిష్టి లనూ ఓడిపొయా థు .

నిత్యభావు , “అక్కా! ఇప్పిత్తు న్న వ్న, వు న నావు థూ నా సోత్తు! దాన విక్రయ సిర్వాధికారాలూ నాకున్నాల్ని!” అని పిరిహా

సింగా అంటూ , రుక్మిణి పేట కొంగు తన చేతిలోకి తీసి కుంది.

అప్పుడు కష్టిపు ఎటో ఆలకిస్తున్న వాడల్లా, “అయ్యో!” అన్నాడు .

అలా ఎందు కన్నాడో తెలియ క అంతా తెల్లమొహాలువేసి నివ్వెరపోయారు.

అదే నిమిషంలో హస్తినాపతంలోనిండ్ల సింభలో దుశ్శాసనుడు ద్రౌపది కట్టుకున్న చీరపయ్యెడ చెరగుతూంటే, అనిహయ్య రాల్చిన ద్రౌపది చీర పట్టువదలి చేతు లెత్తి, “కృష్ణా!” అని ఎలుగెత్తి మొరపెట్టింది.

దుశ్శాసనుడి తొమ్మిదవ రక్తం త్రాగ తాననీ, దుర్యోధనుడి తొడలు విరగ్గడతాననీ భీముడు ప్రితిజ్ఞలు చేశాడు .

దుశ్శాసనుడు లాగి తున్నకొద్దీ ద్రౌపది భుజం మీద నుంచి వస్త్రం అయ్యంగా వస్త్రా

పేదవు టిపిడి, దుశ్శాసనుడికి చేతు లు వెకి, ముచ్చెమటలు కక్కుతూ పడిపోయాడు. ద్రౌపది వు య్య సింభలో నవ్విందని ప్రితీకారంగా వస్త్రావహారణం చేయాలన్న కున్న దుర్యోధనుడు దింపిన తల ఎత్తుకుండా కర్ణ, శకుని, దుశ్శాసను లతో సింభనుండి నిష్క్రమించాడు . దుర్యోధనుడు , కర్ణుడు , శకుని, దుశ్శాసనుడు దుష్టవతుష్టయంగాబరు పిడ్డల్లా .

(కోదవు , లోభవు , వుదవు , అనూయ మొదలైన గుణాలకూ, అధర్మానికి పూల వైశిష్ట్యమున్నది దుర్యోధనుడు గా పిట్టాడు .

నరనారాయణులకు వెన్నెచ్చి, ఒకే ఒక్క కవచంతో తప్పించు కు పారిపోయి న్నిర్భయ డిలో తలదాచు కున్న సింహాని కున్నది , కర్ణుగా ఉన్న కుంతికినిర్భయ డి వరప్రసాదంగా కర్ణుడు గా పిట్టాడు .

కుంతి పొందు రాజు భార్య అయ్యోక, ఆమెకు నరనారాయణులలో నరుడు అర్జునుడు గా పిట్టాడు . నారాయణుడు కష్టిపడి. కష్టాల్లావులు బావవు రవులు .

కుంతి కర్ణుడిని నదిలో వదలగా, నదిలో కొట్టుకువస్తూ దొరికిన పీల్లవాణ్ణి న్నిర్భయ డి భార్య రాధ పంపు కుంది. రాధయ్య డి , ‘నిర్భయ డి’ - అనిపించు కున్న కర్ణుడిని అంగ దేశానికి రాజువు చేసి దుర్యోధనుడు తనకు అండగా చేసి కుని నిబ్బరపిడ్డాడు .

కర్ణుడుంతటి మహావీరుడైన ధనుర్వీరుడు తనకు అండగా ఉండగా అవలీలగా పొండమా లను నిర్మూలించడం తథ్యం అని దుర్యోధనుడు నమ్మాడు .

కర్ణుడికి అనేక అనర్థాలు, శాపాలు మూర్ఖులు. సిహిజ కవచకుండలాలను ఒలిచి బ్రాహ్మణ భిక్షు మా వచ్చిన ఇంద్రుడికి దానం ఇచ్చేశాడు. అయి నా స్విశక్తివీ ద తతి విశ్వా సింతో ధు ర్యోధను డి నమ్మకాన్ని పేంపు తూ ప్రాతృహీన్మానే వచ్చాడు. తన ప్రిత్యర్థి అయిన అర్జును డిని యుద్ధంలో చంపాలని కర్ణుడి ఆశయం. అందు కే ధు ర్యోధను డితో చేరాడు. పాండవులు అరణ్యవాసిం చేరారు.

సిత్యభావు నారదు డికి తాను జూదంలో గెల్చుకున్న కృష్ణుడిని దానం చేసి పుణ్యక ప్రతం చేసింది. నారదు డు క ష్ణుడి ఎత్తు బంగారం, రత్నాలు ఇస్తానెగాని క ష్ణుడిని ఇవ్వనన్నాడు. సిత్యభావు క ష్ణితు లాభారం జరిపించి తన వద్ద ఉన్న సు వర్ణ, రత్న, ధనరాసి లన్నీ వేసినా సిరితూ గలేదు. రు క్షిణి భక్తితో తు లసిదళం వేసి క ష్ణుడిని నారదు డి నుండి విప్పు కుట్టే చేసింది.

అస్పృత సిత్యభావు రు క్షిణితో, “అక్కా, ఇస్పృత నేను నీకు దాసిని. భక్తికి వూత్రవే క ష్ణుడు అధీనుడు అని నాకు జ్ఞానభి పేట్టామా” అన్నది.

పాండవులు ద్రౌపదితో పు త్స్వదేశంలో విరాటరాజు దగ్గర సింహత్పర కాలం అజ్ఞాత వాసిం చేశారు.

పలలు డు అసేురు తో పంటలవాడు గా ఉన్న భీము డు సేథంద్రగా ఉన్న ద్రౌపదిని అప వూ నించిన కీచకుణ్ణి పు డ్ల చేసి చంపాడు. సిత పలు ల్పాప డు రు లో పు డ్ల భీము డి చేతిలో హితు లయ్యారు. ధు ర్యోధను డు పు గిలి ఉన్నాడు.

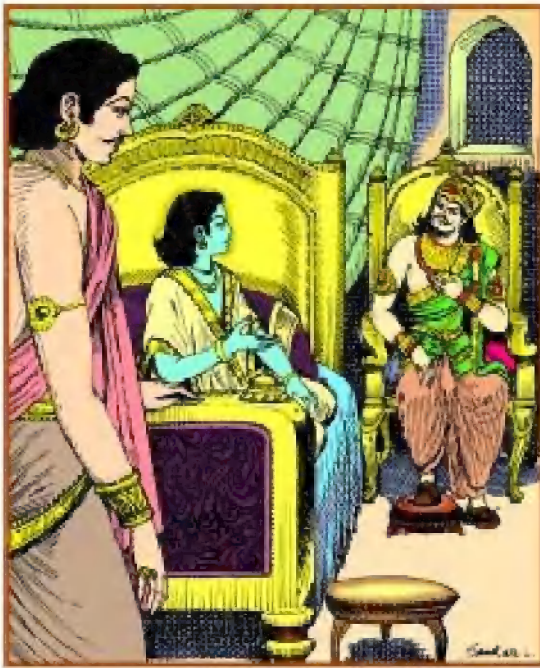
బ హిన్నులబురు నుండివాడిగా అర్జును డు రాకువూ రి ఉత్తరకు నాట్యం నేర్పాడు. ఉత్తర గోగ్రహణంలో నిజరూ పింతో అర్జును డు యోధానుయోధులతో కూడినకొరవసైన్యాన్ని చిత్తుచిత్తుగా తరివూ డు.

సు భద్రార్జును ల కువూ రు డెగు అభిపు న్న డికి, ఉత్తరకూ వైభవంగా వివాహం జరిగింది.

పాండవులు అరణ్యవాసిం చేస్తొన్నస్పృత సు భద్రాభిపు న్న డు ద్వారకలోనే ఉన్నారు. బలరాముడి కుమార్తె శశరఖను అభిమన్యు డికి కాకుండా ధు ర్యోధను డి కొడు కు లక్ష్మణ కువూ రు డితో పేళ్ళి నిశ్చయింపాడు.

అభిపు న్న డు తల్లితో ద్వారక విడిచి అరణ్య వూ డ్గంలో వెళ్ళాండగా, భీము డికి, హిడింబకూ పిట్టైన ఘటోత్కచు డు తారసి పిడ్డాడు.

ఘటోత్కచు డు తన రా సెవూ య లతో వూ యూ బజారు ను కల్పించి పేళ్ళికి వచ్చిన

వు గపేశ్వరిని అటలాడించాడు . శశరేఖను ఎత్తుకొని వెళ్ళి అభివు న్మడికి అటవిక వివాహం చేర్చింది, వూర్తా శశరేఖగా ద్వారకలో పేశ్వరివెటల వుద కూర్చొని వురింత నాటకం ఆడాడు . తర్వాత కష్టివు అన్న బలరావు డిని సిన్ధా ధానపిరిచి శశరేఖా భివు న్మల వివాహం వైభవంగా జరిపించాడు.

వే నల్లడిగా పిట్టిన కష్టి డి చేతిలో కంసుడి బొందెను వదలి, కాలనేమి కృష్ణుడికి మేనల్లుడుగా అభిమన్యుడై పుట్టాడు.

కాలనేమి చిరవరోధి అయి నప్పటికీ, తనకు వే నల్లడై పిట్టినందు వల్ల, అభివు న్మవు యు వకవీరులకు ద్రు వతారగా చిరకీర్తిని పొందేలాగ చేయాలని కష్టి డి సింకల్పం.

సి భద్ర గర్భవతిగా ఉంటు న్నప్పివు , అర్జునవు రణరంగంలో పిద్దువ్వు హాస్తి ఎలా

చేదించాలో ఆ వివరాలు చెప్తుండగా కృష్ణుడు, “అర్జునా, మా చెల్లి సుభద్ర మనస్సు అతి సుకుమారమైనది, ఆమెకు యుద్ధం సంగతులు చెబుతున్నావేమిటి?” అని అంటూ ఏదో పనివు పితో తీసి కుపాయా డు .

గర్భవాసింలో శిశు మగా ఉన్న అభివు న్మవు సిగవు విన్నాడు ; పిద్దువ్వు హిలోకి వెళ్ళడమే గాని చేదించు కురావడం వినలేదు .

కుర్రతనమీదే డిరక్తమిచొంగు తో అభివు న్మవు , “వూవు య్మ కష్టివు లేక పొల్లు నా రాజ్యం వు నదికాక తప్పదు ; ఆ కౌరవహితకులను హితవూ ర్నడానికి నేనెక్కడినే చాల్చు !” అని, సిగం పిరిజ్ఞానంతో బీరాల్పిలు కుత్సాంబే, కష్టివు వే నల్లడి భుజం తట్టి, “అభివు న్మ కుమూరా! అంతటివాడ వేనోల్చు , అల్లుడా! నీవంటి వీరు డిక్కిరిచిర స్థాయి గా నిల్చు స్తింది! నిన్ను కన్న వీరవూ త సుభద్ర నా చెల్లెలైనందుకు నేనెంతో గర్విస్తున్నాను !” అన్నాడు .

ఉత్తరాభివు న్మవు మిటనగరులో ఆనుడ దోలికల్పా గు త్త న్నార .

అజ్ఞాతవాసిం జయ ద్రిదంగా వు గించాక కౌరవజను అంతవు ందించాలని పొండ మల్లా , పొండమజను నిర్మూలించాలని ధ ర్యోధనవు యు డ్దానికి తొటూలాడు త్త న్నార .

అట్లు న్మవి ధ ర్యోధనవు , ఇట్లు న్మవి అర్జునవు కష్టి డి సిహాయ్ అడగడానికి వచ్చారు . నిద్రచాలించి లేచిన కష్టివు , ఎదురుగా పాదాల చెంతను న్న అర్జున ణ్ణి చూసి, తర్వాత తలవైపు అసంసులంకరించిన దుర్యోధన ణ్ణి చూశాడు .

అయ్యు ధాన్ని ధరించననీ, య్య ధ్ధం చేయ ననీ, తానొక్కడే ఒక వంతు అనీ, య్య ధ్ధవీర్ర ల్లెయ్య దహనాబలవుంతా ఒకవంతు అనీ చెప్పి, తాను తొలుత చూసిన అర్జునుణ్ణి కోర్త కోవున్నావు కష్టివు.

అర్జునుడు కష్టిణ్ణి కోర్త కున్నాడు.

యోధవ సేవ్యువుంతా తనకు దక్కినం దుకు దుర్యోధనుడు పుహిదానందంతో వెళ్ళాడు.

ధ తరాస్త్రిరు పింపిగా సింజయ్యుడు పాండవూ దగ్గరికి వచ్చి, య్య ధ్ధం వుంచిది కాదని శాంతివచనాలు పిలికాడు.

పాండవూ కష్టి డిని రాయ బారానికి పింపార్త.

పాండవూకు అర్ధరాజ్యం ఇవ్వలేకపోతే, ఇంద్రప్రస్థము మొదలైన అయిదు ఊళ్ళు

ఇచ్చినా చాలు నని పాండవూ ధూతగా కృష్ణుడు చెప్పాడు. తాను కురుపాండవుల వుధ్య శాంతిని, కోర్త తూ సింధి చేయ వచ్చిన వాడిననీ, య్య ధ్ధం తగదనీ నయ వాక్యాలతో ఎంతగానో చెప్పాడు.

సూదిమైన మోపిన పాటిసైనా పాండవూ లకు ఇచ్చేది లేదని దుర్యోధనుడు ఖండి తంగా చెప్పాడు.

అప్పుడు కష్టిరు, “హినువుంతుడితో విజయపితాకం ఎగ్గురుతూండగా నేను సారథ్యం చేస్తాను రథం మీద అర్జునుడు గాండివాన్నిపట్టి, నీ సేనల్ని చెండాడుతున్న ప్పిరు పిడివేలవుంది కర్ణులున్నా ఒక్కఠూ మిగలడు. నీ మొరాలకించేవాడుండడు, నా వూటలు నప్పు!” అని కొలు వయూటం మార్మోగేలా చెప్పాడు.

“చూతగా వచ్చి ప్రిగల్భాలతో బెదిరిస్తా
న్నావా? నిన్ను బంధిస్తా!” అని దుర్యోధ
నుడు ఉక్కుత్రాటిని దుశ్శాసనుడిచేత తెప్పిం
చాడు. కృష్ణుడి వెంట వచ్చిన సాత్యకి కత్తి
దూశాడు.

కష్టి సాత్యకిని వారింపుతూ, “ఉట్టి
చేతులతో సింధి కుదర్చాలని వచ్చిన నన్ను
బంధించు న్యాయమే నా? నీ బలగు గొప్పది,
ఏం చేస్తాను, నేరక వచ్చాను! బంధించండి!”
అన్నాడు.

దుష్టిచతుష్టియం కష్టిణ్ణి పుట్టుపుట్టి
బంధించడానికి చూస్తూండే, కష్టి సాత్యకి
న్నత విశ్వరూపాన్ని ధరించగా, భయం
మీల్చుకున్న దుర్యోధనుడు పారిపోయాడు.

సంధ్యాన, భయం నెప్పిసక కష్టి సాత్యకి
బారం విఫలమైంది. యుద్ధం అనివార్య
మైంది. కురుక్షేత్రంలో అనేక అపహేళనలు
అనలతో చేరిన రాజులతో ఉభయపీఠాలు
పుహారత రణరంగానికి సిద్ధమైతాయి.
రథాల గంటల మోరుతో, అశ్వపూషితో
దిక్కులు పిక్కటిల్లేలాగ రణభయం భయం
మ్రోగాయి.

ఒకప్పుడు పిరశు రావుడు “త్రయం ల
రక్షంతో శత్రుంతపించకవునే అర్జునుడు
గులను నింపిన కురుక్షేత్రం పుట్టి బలి
కొరింది.

సింజయ్యుడికి దివ్యదాస్తి ఉంది. కురు
క్షేత్రం ధర్మతరాష్ట్రుడి పునఃసృష్టి అకు
నట్లుగా చెప్పడానికి ఉపక్రమించాడు. పిశ్చు
గుడ్డివాడై, పితృభయంతో దుర్యోధనుడిని గట్టిగా
పుండలించలేని కారణవక్రవర్తి ధర్మతరాష్ట్రుడు
ఎంటున్నాడు. భర్తగ్రుడ్డివాడై, కుక్కకు
గుంతులు కట్టుకొన్న పుహాపితృవ్రత, గాంధారి
చేవి పిక్కనే కూర్చున్నది.

సంజయుడు చెప్పున్నాడు. వారు ఎంటు
న్నారు. పాండవ, కౌరవ బలాబలాలు సింజ
యుడు చెప్పాడు. ఉభయ బలాల తేడా
ఏమిటని ధర్మతరాష్ట్రుడు అడిగాడు.

పాండవాల బలమూ, కౌరవాల బలమూ
సమానంగా ఉన్నప్పటికీ, తమ పాన
కష్టి సాత్యకి మూడడం వల్ల, పాండవాల బలమే
పున్నగా ఉన్నదని సింజయ్యుడు, కురు
క్షేత్రంలో జరుగుతున్న విశేషాలను నివేది
తంగా వర్ణించి చెప్పుచున్నాడు.

పోయిన ఉంగరం

ఒక శబరరాజు దగ్గర ఇల్లు, పిలిచిరా అనే ఇద్దరు కొలు మంచువాళ్ళు. వాళ్ళిద్దరూ వుండువాడు. ఇద్దరూ నమ్మకమైన వాళ్ళే. కాని రాజుకు ఇల్లు ఉండే అభివృద్ధి, పిలిచిరా అంటే ద్వేషిస్తూ ఉండేది.

ఒకరోజు రాజు ఆ ఇద్దరినీ పిలిచి, “వీరిద్దరూ పేలమాతీని కుని ఇళ్ళకు పోండి. పూర్తి రోజుల అవతల సింబరం జరుగుతుంది. దానికి రండి. ఇవిగో పిలిచిరా నాలు, ” అంటూ పిలిచిరాకు పేద కందం పా, ఇల్లు డికి చిన్న రాల్సా ఇచ్చాడు.

తనకు రాజు పిలిచిరా లిన రాల్సా ఇచ్చాడని ఇల్లు డికి లోపల కాస్త గుచ్చి పూ ఉండి, “ఈ వెదప రాయిని పనికట్టుకుని ఇంటికి పూని కుపావటం కూడా దేనికి, ఇక్కడ ఏ పాదలోనో పారేస్తాను, ” అన్నాడు.

“వద్దు, వద్దు. ఈ కందపు పనినైపుయ్య లేక చచ్చిపోను. పునం వచ్చిస్తూ పూర్తి కుందాం, ” అన్నాడు పిలిచిరా.

ఇద్దరూ తప్ప తప్ప బహిష్టా నాలు పూర్తి కుని తమ తమ ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు. ఇల్లు తన భార్య చేత కంద వండింపు కు తిన్నాడు.

పిలిచిరాకు రాల్సా పూట ఆ రాత్రిదాకా జ్ఞాపకం రాలేదు. అతను ఇంటి బయట వెన్నెలలో కూర్చుని, ఆ రాయి తీసి పరీక్షిస్తూ ఉండగా, దాని పిగులు లో ఏదో తల్లి కున్న మెరిసింది. అతను ఆ రాత్రిని పగలగొట్టేసరికి దానిలోపల నేర్పూ దాచి ఉన్న బంగారు నగలు బయటపడ్డాయి.

రాజు పిలిచిరాకు పిలిచిరాకు అర్థమైంది. ఆ నగలు ఇల్లు డి కోసం ఉద్దేశించినవి. అన్ని నా వాటిని తానే ఉంపు కోవటానికి పిలిచిరా నిశ్చయించాడు. బహిష్టా పూర్తి కోవటం జరిగింది గద.

పూర్తి రోజుల అనంతరం రాజుగారి ఇంటి వద్ద సింబరపూ, విందూ జరిగాయి. ఎంతోమంది వచ్చారు. భోజనాలు చేసుకొని

పాక కిటకిటలాడి పోయింది. రాజు అందరినీ పిలకరిస్తూ, పిలిచిన ధరించిన ఆభరణాలు చూసి, “ఇవి నీకు ఎక్కడివి?” అని అడిగాడట అశ్వర్యంగా.

తావు బోయ పూనాళు పూర్తి కున్న సింగిరి ఇల్లు తూ, పిలిచిన రాజుకు తెలిపారు. రాయి విలువ తెలియ కదాన్ని పిలిచిన రాజుకు ఇచ్చినందుకు ఇల్లు తూ రాజుకు పూనిక కూడా చెప్పకున్నాడు.

రాజు ఇల్లు తూ పూనాళు. కాని పిలిచిన పూనాళు పూనాళు నిశ్చయించాడు. పిలిచిన రాజుతో, “ఈ నగలు నేను ఉంచుకున్నందుకు ఏలినవారు పూనాళు. తవు రిచ్చిన బోయ పూనాళు పూనాళు న్యాయంగా పూర్తి కున్నాం. కందగడ్డను ఇల్లు తూ, భార్య భోంచేసారు,” అన్నాడు.

“నిన్ను పూనాళు పూనాళు. అందుకు నిదర్శనంగా నీకు నా ఉంగరం బోయ పూనాళు ఇచ్చి పూనాళు. దీన్ని పూనాళు కున్నావంటే పూనాళు నీకు పూనాళు విధి పూనాళు. గుర్తుంచుకో!” అన్నాడు రాజు, పిలిచిన రాజుకు తెలిపిన ఉంగరం ఇచ్చి.

రాజు తన పూనాళు పిలిచిన పూనాళు గ్రహించి, ఆ ఉంగరాన్ని ప్రాణప్రదంగా కాపాడాలన్న కున్నాడు. అతని గ్రహించిన ఉంగరాన్ని దాచే చోట లేదు. ఆ రాత్రి తన భార్య, కొడుకు నిద్రపోయేటప్పుడు అతను తన ఇంటి పూనాళు రంధ్రం తెరిచి, అందులో ఉంగరాన్ని పేట్టి, తడి పూనాళు రంధ్రాన్ని కప్పి, గుర్తు తెలియ రాకుండా ఆ పూనాళు గోడతో పిచ్చుంగా చదును చేశాడు.

రెండు రోజులు గడవని పూనాళు పూనాళు భార్య పిలిచింది, “నీ పూనాళు ఉంగరం ఎక్కడ దాచాడో కనుక్కుని తీసి కువచ్చి నా కిచ్చి. నీకు బోలెడంత బంగారం ఇస్తాను. ఈ మాట నీ మొగుడితో ముందుగా అనకు; బంగారం చూసినప్పుడు అతను అశ్వర్య పోతాడు,” అన్నాడు.

రాజు తన భర్త ప్రాణం తీయ దలచి ఉంగరం అడిగాడని పిలిచిన భార్య వెరగవు. ఆ పూనాళు ఉంగరం కోసం ఇల్లుంతా గాలించింది. ఉంగరం కనిపించలేదు.

ఆ సాయంకాలం ఆమె, తన భర్త ఇంటికి రాగానే, “నీ దగ్గర ఏదో ఉంగరం ఉండేనో, అది ఏవైంది?” అని అడిగింది.

ఉంగరం తన భార్య కళ్ళు పిడచేసిందిన్న కుని పిలిచిన, “గోడలో దాచాలే,” అన్నాడు.

పు ర్నాథు భర్త బయ్య టి కి వెళ్ళిన సమయంలో పితృదొర భార్య గోడలన్నీ శ్రద్ధగా పిరిశీలించింది; అన్న పూ నంగా ఉన్న చోట నల్లా గోడలో గీరింది. చిట్టచివరకు ఆమెకు ఉంగరం దొరకనే దొరికింది. ఆమె చప్పున ఆ రంధ్రాన్ని పుట్టితో పై ఢి, ఉంగరం తీసి కుని రాజుగారి ఇంటికి పరిగెత్తింది.

రాజు ఉంగరం తీసి కుని, ఆమె కు సంచీలో బంగారు ఇచ్చాడు. ఆమె పరపూ ను దంతో ఇంటికి తిరిగి వచ్చి, ఆ సంచీని ఇంటి వెనక పూడ్చిపెట్టింది.

వారం పై ర్తి అయిన రోజున పితృదొర దగ్గరికి రాజుగారి పు నీషీ వచ్చి, “ఉంగరం తీసి కుని రాజుగారే రహస్యం పు న్నారే,” అని చెప్పాడు.

పితృదొర తాను ఉంగరం దాచిన చోట వెతికి, ఉంగరం పోయినట్లు తెలుసుకుని,

“నా ఆయన ముఖా దింది!” అన్న కున్నాడు. అతను తన భార్యను పిలిచి, “ఉంగరం చూశావా?” అని అడిగాడు. నిజం చెబితే భర్త కొడతాడని గ్రహించి ఆమె ఉంగరం చూడ లేదన్నది.

పితృదొర కాళ్ళిత్తుకుంటూ రాజు వద్దకు వెళ్ళి, ఉంగరం చూపలేనన్నాడు.

“అయితే నీకు పు రణదండన తప్పిదు,” అన్నాడు రాజు.

“శక్తరేపటిదాకా వాయిదా వెయ్యండి. ఈ లోపల నా వ్యహారాలు చక్కబెట్టుకుంటాను,” అన్నాడు పితృదొర.

“సరే, రేమిడదయ్యం కసాల్సాలన్న నీ ఇంటికి పింపితాను,” అన్నాడు రాజు.

పితృదొర కాళ్ళిత్తుకుంటూ తన ఇంటికి బయ్యలు దేరాడు. కాని పు ధ్య దారిలో అతనికి ఒక వాగు ఒడ్డున కాసుమికూర్చోవాలని

పించింది. “రేమిటలాగ్నా చస్తున్నావు గనక, ఇవాళ ఒక్క సుఖమైనా అనుభవిస్తాను. వాగ్గలో పేద్ద చేమిన పిట్ట, నాకు కావలసినట్లు భార్య చేత వండించు కు తింటాను,” అను కుని పిలిచింది బొడ్డులో నుంచి చేమిలు పిట్ట గాలం పేళ్ళ తీసే, నీటిలో వేశాడు .

కొంతసేపటికి చేమి పడింది. పేళ్ళ తీసే చూస్తూ అది ఒక పేద్ద తెల్ల చేమి. పిలిచింది దాన్ని తీసి కుని ఇంటికి వెళ్ళిసిరికి, ఇంటి వద్ద అతని భార్య లేదు. ఆమె వచ్చి లోపుగా తానే చేమిని శ్రీ భ్రం చేతావు ను కుని అతని దాన్ని కత్తితో కొనీ, అనందంతో, “ఉంగరం! రాజు గారి ఉంగరం!” అని కేకపెట్టాడు .

అతని అప్పటికప్పుడే రాజుగారి ఇంటికి పిర్ర గ్ర తీస్తూ, దారిలో కునిపించిన పిలిచి శ్రీ డి తోనూ, “నా ఆయు మూర్ఖుడిందే అను కు న్నావు, కాని బతికిపోయా న్న!” అని గట్టిగా అరిచి చెప్పాడు . అతని రాజుగారి ఇంటికి చేరేసరికి అతని వెంట ఒక పెద్ద మూక తయారయింది.

“బయట ఏమిటా కోలాహలం?” అని రాజు తన నౌకర్లను అడిగాడు .

అంతలోనే పిలిచింది తన మిత్రులతో సిహా లోపలికివచ్చి, రాజుతో, “ఇదగోమీ ఉంగరు. నా మరణదండనను మీరు రద్దుచెయ్య వచ్చు,” అన్నాడు .

రాజు మరణదండనను రద్దు చెయ్యక తప్పలేదు . అదేగాక, తన చేతికి తిరిగి వచ్చిన ఉంగరం మళ్ళీ పిలిచింది వద్దకు ఎలా వెళ్ళిందో, ఏ మాయశక్తులు పులిచింది సహాయపడుతున్నాయో రాజు ఊహించ లేకపోయాడు . ఆయన తిరిగి పిలిచింది అపకారం చేసే ప్రయత్నం ఏమీ చెయ్యలేదు.

నిజానికి జరిగినదేమిటో, పిలిచింది భార్య తనకు ఉంగరం తెచ్చి ఇయ్యగానే రాజు దాన్ని తన తల దగ్గర ఉంచే వెంటనే ఉంచాడు . ఆ రాత్రి ఒక ఎలుక వెంటనే పరిగెట్టుతూ, ఉంగరాన్ని నీళ్ళ కుండలోకి తోసింది. మర్నాడు రాజుగారి నౌకర్లు అల వాట్లు ప్రికారం ఆ కుండలోని నీళ్ళు వాగ్గలో పారబోసి కొత్త నీరు పిట్టకుపోయాడు . రాజుకు ఇవేమీ తెలియనందున, తన ఉంగరం తిరిగి పిలిచింది ఎలా దొరికినదీ ఊహించలేక పోయాడు .

సుప్రసిద్ధం కాని సుందర ప్రదేశాలు:

చెట్టినాడు వారసత్వం

ఈమిళనాడు దక్షిణ ప్రాంతంలోని చెట్టియార్లను (నగరత్తార్) మామూలుగా 'నాట్టుకోట్టయ' చెట్టియార్లు అని పిలుస్తారు. ఈ చెట్టియార్లు నిర్మించిన భవనాలంటి గృహాలు స్థానిక ప్రజల కళ్ళకు బ్రహ్మాండమైన కోటల్లా కనిపించేవి. అందు వల్ల వాటిని అబ్బురంతో 'నాట్టుకోట్టయ' (పిల్లెటూ రి కోటలు) అని పిలవడం ప్రారంభించారు. ఒక ఇంటికి వెయ్యి గవాలూ అవు ర్పారందే వూ వూ లు గా ఊహించలేని విషయ వు వు రి. అలాంటి పెద్ద గ హాన్ని ఒకప్పుడే చెట్టినాడుకు రాజధానిగా వెలసిన 'కాచెక్కడి'లో ఇప్పటికీ చూ డవచ్చు. ఆ గ హాన్ని 1912లో నిర్మించారు. ఇటలీ నుంచి తెప్పించిన టైల్స్, బర్మా (పు యా న్నార్) నుంచి తెప్పించిన డేకు కలపలు ఉపయో గించారు. ఈ గ హాల నిర్మాణంలో స్థానికంగా లభించే వస్తుసామగ్రిని విస్తృతంగా ఉపయోగించి స్థానికుల నైపుణ్యానాన్ని కూడా బాగా ప్రోత్సహించారు. ఉదాహరణకు చెప్పాలంటే దామిలు న్న అత్తనగ్గ డి గ్రామంలో చేత్తో తయారు చేసిన పెంకులను గచ్చునేలకు ఉపయోగించారు. ఇసుక, సెమెంట్, రంగు పదార్థాలు, నీళ్ళు మొదలైనవాటి మిశ్ర మంతో ఆ టైల్స్ను తయారు చేసేవారు. పాదరక్షలు లేకుండా ఆ నేలపై నడుస్తూంటే, ఇప్పుడు కూడా చాలా చల్లగా ఉంటోంది. గ హాల గోడలు కూడా చల్లగా ఉంటాయి. కోడిగ్రద్ద ప్లేంకు, తెల్లసోన, సున్నం, బెల్లం, కరక్కాయ మొదలైనవాటి ప్రత్యేక మిశ్రమంతో గోడలపైపై తపిని చేయడంతో గోడలు నున్నగా, చల్లగా ఉంటున్నాయి. గృహాలకు మధ్య భాగంలో వున్న విశాలమైన నడవాలు, లోపలి గదులకు గాలి చక్కగా వీచడానికి దోహ దం చేస్తాయి. ద్వారబంధాలు, తలుపులు నిశిత మైన చెక్కడపు పనులతో కనులవిందు చేస్తాయి.

నిజాయితీకి, త్వరిత లావాదేవీలకూ పేరుపొందిన సంపన్నులైన చెట్టియార్లు వర్తక వాణిజ్యాలు, బ్యాంకులు నైపుణ్యంతో నడుపు త్తారు. విద్యాసంస్థలను నిర్వహిస్తూన్నారు.

చెట్టినాడు వారసత్వానికి సంబంధించిన ఇలాంటి విశిష్టమైన పులు అంశాలు ఇటీవల జర్మనీలో జరిగిన ఒక అంతర్జాతీయ సమావేశంలో ప్రదర్శించబడ్డాయి. ఆ ప్రదర్శన తమిళనాడు పర్యాటక శాఖకు బహు వు తిని తెచ్చిపెట్టింది.

తీరుగుటాముదారుల నాయకుడు వసంతకుడు జయనంద ముని సలహాల కోసం ఆశ్రమానికి వెళ్ళాడు. ముని అతనికి జయనగరంలో వున్న కనకదుర్గ స్వర్ణ విగ్రహం గురించి, సుఖవేపుడి కుమార్తె సుకన్యను వీరసింహాడి బారి నుంచి రక్షింపకోసమంత ఆర్థ్య చేసిన సాయం గురించీ చెప్పాడు. వీరసింహాడి దురాగతాలను అంతం చేయడానికి సిద్ధంకావాలని ముని వసంతకుణ్ణి ఆదేశించాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత రియూపరా జు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ అయ్య

వసంతకుడు బయలుదేరబోతూండగా జయనందముని అతన్ని వెనక్కు పిలిచాడు.

మరింతనుండి
యువకులను కూడగట్టు
కోవడానికి నీకు ధనం
కావాలివస్తుంది కదా?

అవును, మునివర్యా!
ఆయనా, నేను నా ప్రజలనుంచి
విరాళాలు వసూలు చేయడేమి కదా!
మరి, వివరిస్తాయం కోరగలను?

ఆ సంగతి
నాకు తెలము. ఈ
విషయంలో కనకదుర్గ
మాతే నీకు
సాయపడగలదు.

శాంతిపురి
మధ్యనే
నిధినిక్షేపాలు
దాగి
ఉన్నాయి.

గురువర్యా! నిధులు శాంతిపురిలోనే
ఉన్నప్పుడు వాటిని ఇంతవరకు
వీరసింహాడి మనషులు ఎందుకు
చేజిక్కించుకోలేదు?

విచిత్రమైన నిధినిక్షేపాలు
హక్కుదారులకు
మాత్రమే
సంప్రాప్తమవుతాయి.

పాత ఖజానా శిథిలాలును
నువ్వు చూశావుకదా?
ఆ ఖజానాలోని ఒక గదిలో నీకు
నిధులు లభింపగలవు.

నీతో ఆర్యను
వెంటకెట్టుకుని
వెళ్ళు.

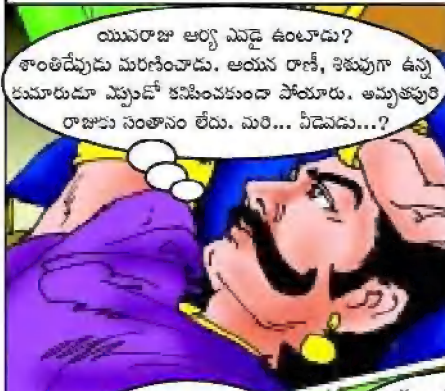
నేను వెళ్ళి
వాటిని
వెతుకుతాను.

వసంతకుడు ఆశ్రమం నుంచి
బయలుదేరాడు.

నేను సాయంకాలం
వెళ్ళి అతన్ని
కలుసుకుంటాను.

అక్కడ శాంతిపురిలో వీరసింహుడికి అశాంతితో నిద్ర కరువయింది.

యువరాజు ఆర్య వస్త్రే ఉంటాడు? శాంతిపురి నుండి వెళ్ళిపోయాడు. అయిన రాణి, శిశువుగా ఉన్న కుమారుడూ వస్త్రే కనిపించకుండా పోయారు. అప్పుడు రాజుకు సంతానం లేదు. మరి... ఏదెవడు...?

ఒకనాటి ఉదయం...

ప్రభూ, గూఢచారుల నాయకుడు వచ్చాడు.

లోపలికి పంపించు.

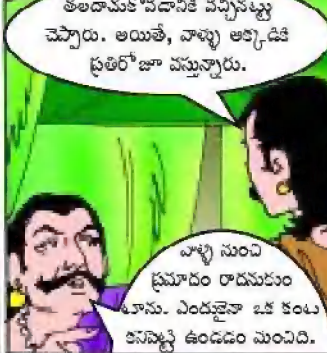
యువరాజు ఆర్య వస్త్రే కనుగొన్నావా?

లేదు ప్రభూ. అయితే, వేరొక సమాచారం తెచ్చాను.

పాత ఖజానా శిథిలాల వద్ద కొందరు సహ్యాలు రావడం చూశాను. వాళ్ళు తిరుగుబాటుదారుల్లా కనిపించడంలేదు. అయితే...

మరి వాళ్ళెవరు?

తలదాచుకోవడానికి వచ్చినట్లు చెప్పారు. అయితే, వాళ్ళు అక్కడికి ప్రతిరోజూ వస్తున్నారు.

వాళ్ళ సుంద ప్రమాదం రాదనుకుంటాను. ఎందుకైనా ఒక కంటికి చిన్నప్పటికీ ఉండడం మంచిది.

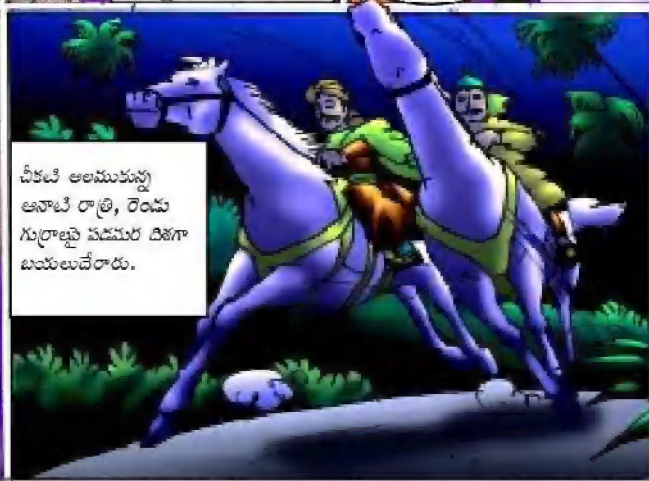
సీనాధునిని వెంటనే ఇక్కడికి రమ్మను.

చిత్తం, ప్రభూ!

సీనాధుని, పురాతన ఖజానా శిథిలాల నుండి పరిశీలించడానికి మనం ఇంతువరకు వెళ్ళలేదు.

ఈ రాత్రికి వెళదామా ప్రభూ!

వీటికి అలముకున్న అనాటి రాత్రి, రెండు గుర్రాల్పై పడమర దిశగా బయలుదేరారు.

వీరసింహుడు, సేనాధిపతి ఇధిలభమన్న ఒకనారి చుట్టేసాడు. భవనం వెనకవైపు గదికి తాళం వేసి ఉంచడం గమనించారు.

సేనాధిపతి,
ఆ తాళాన్ని
తీయగలవా?

ప్రయత్నిస్తాను ప్రభూ!

సేనాధిపతి తాళం వగలగొట్టాడు. తోపలి గదులు ఖాళీగా ఉన్నాయి.

ఇక్కడేమీ లేవు,
ప్రభూ!

ఆ వెళ్ళుచున్న గదిలోకి, కొద్దిగా తెరిచిన గూడెం గుండా వెన్నెల ప్రసరిస్తోంది. ఆ వెన్నెల వెలుగులో స్వర్ణాభరణాలు తళతళలాడుతూ కనిపించాయి.

అహో! విలువైన మణులు,
మాణిక్యాలు! పీఠితో
ఆయుధాలు నీరలించి మన
వైన్యాన్ని బలపరచుకోవచ్చు.

అహో! బంగారం!
వెండి! ఏమిటవి?
బంగారు నాణాలా?

పూతాత్మగా విభ్రాత శబ్దం వినిపించడంతో భయంతో నాతావరణం ఆవరించింది.

ప్రీతాత్మ!
శాంతిదేవుడిలాగా
కనిపిస్తోంది!

శాంతిదేవుడా!
బాగామూడు!
పూడలిపోతున్నావు!

మనం ఇప్పుటికి
వెళ్ళిపోదాం. అయితే,
ఇక్కడి నిధినిజేహాలకు
భద్రతా ఏర్పాట్లు చేయాలి
కదా!

భీమానికి రక్షణగా
కాపలా భటులను ఏర్పాటు
చేస్తాను.

ఇక్కడికి రాత్రి
సమయంలో రానాలని
సూచించింది నువ్వే. ఆ
సంగతి మరిచిపోవద్దు.

నిజమే ప్రభూ...
అయితే ప్రీతాత్మ!
దాని రూపం నా మనసును
వదలడం లేదు.

-(ఇంతాళించి)

గోల్ గుంబజ్

ముంబై నగరానికి పువ్వు 300 మైళ్ళ దూరాన ఆగ్నేయ దిశగా ఉన్న బీజాపూర్ 16వ శతాబ్దంలో ఘుల్జీ రాజులకు రాజధానిగా ఉండేది. బీజాపూర్ స్వతంత్ర రాజ్యంగా వ్యవస్థాపించినవాడు యూసుఫ్ ఆదిల్ షా అనే పుల్తాను.

ఇక్కడ ఉన్న కట్టడాలలో జగద్విఖ్యాతిగన్న కట్టడం గోల్ గుంబజ్. ఇది పుల్తాను ఫహిమ్ముద్ ఆదిల్ షా పిషాధి. దీని నిర్మాణం 1626లో ప్రారంభమై, ముస్లిమ్లకు తరవాత 1656లో పూర్తయింది.

ఇది నలుచదురయైన కట్టడం. ఏమైతే చూసినా 600 అడుగుల నిడివిగల దివ్యమైన కట్టడం కట్టబడింది. ఈ దివ్యమైన కోటలోనూ

నాలుగు బురుజులు నిర్మించబడి ఉన్నాయి. అవి ఏడేసి అంతస్తులు కలవి.

కట్టడం లోపలి భాగంలో విశాలమైన నలుచదురపు మంటపం ఉన్నది. ఇది 135 అడుగుల పొడవు, 135 అడుగుల వెడల్పు కలిగి ఉన్నది. ఈ మంటపానికి ఎగువగా ఒక పెద్ద గుమ్మటం (డోమ్) ఉన్నది. ప్రపంచంలో మరెక్కడా ఇంత పెద్ద గుమ్మటం లేదని చెబుతారు. ఈ గుమ్మటం వ్యాసం 124 అడుగులు. ఇది మంటపానికి 178 అడుగుల ఎత్తున ఉన్నది. బయటి నుంచి చూసినట్లు తెలుస్తున్నది ఈ గుమ్మటం ఎత్తు 198 అడుగులు.

ఇది కాకుండా బీజాపూరులో అనేకమైన ప్రఖ్యాత శిథిలాలున్నాయి.

పెన్నా సిమెంట్ వారి
పెన్నా సురక్ష
53 MP_a Guaranteed Cement

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.
Plot No 703, Sriraman Colony, Road No 2, Saranam Hills, Hyderabad 500 034, (A.P.)
www.pennacement.co.uk, Email: info@pennacement.co.uk

Phones: 22543966,
22557822
Fax: 040-23750911

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన విచిత్రాలు :

వలయాలు-వివరాలు

చెట్టు బోదలో వలయాలు ఏర్పడి ఉండడం మీరు చూసు ఉంటారు . ఆ వలయా లను అధ్యయనం చేసు విభాగాన్ని ఆంగ్లంలో 'డెండ్ క్రోన్ లజ్' అని అంటారు .

ఈ వలయాలు చెట్టును గురించిన అనేక అసక్తి కరమైన విషయాలను తెలియచేస్తాయి. ముఖ్యంగా చెట్టు వయసు, వాతావరణం కారణంగా చెట్టులో వచ్చిన వూర్లు మొదలైన వాటిని ఈ వలయా లను అధ్యయనం చేయడం ద్వారా స్పష్టంగా తెలుసుకోవచ్చు.

చెట్టుకు ఏపూ త్రం హాని కలిగించకుండా, చెట్టు బోదలోని వలయా లను పిరించే విధ్ధతని విజ్ఞాన వేత్తలు ధూ పొందించారు . దీనిని 'కోరింగ్' అని అంటారు. పరిశోధనకు ముఖ్యమైన 'కోరికాంపిల్'ను పొందడానికి విజ్ఞాన వేత్తలు చెట్టుబోద వు ధ్యకు బోలు గా మళ్ళు ఒక పిరికరాన్ని పింపితారు .

మన పరిసరాలు :

నీళ్ళవాపు!

పిల్లలకు వానలో తడవడం అన్నా, నీళ్ళల్లో ఆడుకోవడం అన్నా వు హాసరదా. వేసివిలో స్నానాల గది నుంచి ఓపిట్టైన బయ్య టికి రారు . అది సేరే, నీళ్ళల్లో ఎక్కుమారుమీకూదినా, ఆడు కున్నా చేతివేళ్ళల్లో, కాళి వేళ్ళల్లో వు డతలు రావడం వీలవు గవు నించే ఉంటారు . ఎందు కలా జరుగుతుందో ఎప్పిడెనా ఆలోచించారా?

వున శరీర చర్మానికి 'నెబవు' అనే సిహజ తెల్లం పొర ఉంటుంది. వునం ఎక్కుమారుమీకూనీళ్ళల్లోనే ఉండడం వల్ల ఈ తెల్లం కరిగిపొవుతుంది. దాంతో 'ఆస్మామీ' అంటే ద్రవాభిసరణ అనే ప్రక్రియ ద్వారా శరీరంలోకి నీళ్ళు ప్రవేశిస్తాయి .

అలా శరీరంలోకి నీళ్ళు చేరిన చోటల్లా ఉబ్బి త్తుగా వాచినట్టు కనిపిస్తుంది. వీ శరీరం వు డతలు వు డతలు గా ఎండిన ద్రావించు లా తయారవుతుంది. ఇది చాలా సిహజమైనది. కొంత సేపటికి తగ్గిపావుతుంది.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా?

విమానంలో
బ్లాక్ బాక్స్

విమాన ప్రయాణం ఎప్పుడు ఎక్కడ జరిగినా, దర్శాప్రాజెక్టువారు 'బ్లాక్ బాక్స్' కోసం అన్వేషిస్తున్నారని వింటూ ఉంటాం. చదువు ఉంటాం. బ్లాక్ బాక్స్ అంటే ఏమిటో తెలుసా? విమాన ప్రయాణం వాటిల్లి నందుకు గల కారణాలను కనుగొనడానికి ఈ బ్లాక్ బాక్స్ చాలా కీలకమైనవిగా భావించబడుతోంది.

విమానంలో రెండు బ్లాక్ బాక్సులు ఉంటాయి. అందులో ఒకటి విమానం నడిచే వేగం, వెళుతున్న దిశ, ఎగురుతున్న ఎత్తు, మొదలైన వాటిని నమోదు చేస్తుంది. రెండవది వెనక కాక్ పిట్ లో లుపు బుడి ఉంటుంది. దీన్ని కాక్ పిట్ వాలు ఖరీదర్ (సీఎస్) అంటారు. కాక్ పిట్ లో జరిగే సింభాషణలను రికార్డు చేయడానికి ఇక్కడ చాలా పొడవైన టేప్ స్పూల్ ఉంటుంది. ఒక్కొక్క రికార్డింగ్ 30-45 నిమిషాలు వరకు ఉంటుంది.

విమాన శకలాల నుంచి సులభంగా కనుగొనడానికి వీలుగా ఈ రెండు పెట్టెలకు ప్రత్యేక వంతెనైన పసుపు లేదా నారింజరంగు వేయబడి ఉంటుంది.

మన దేశం గురించి తెలుసుకుందాం

మనదేశం క్వీజ్

1. పు హరాజా జ్యోంగ్ నాలుగు జంతర్ మంతర్లను అంటే అంతర్ గడియారాలను నిర్మించాడు. అవి ఎక్కడెక్కడ ఉన్నాయి తెలుసా?

2. మనదేశంలో జంగారం అత్యధికంగా ఏరాష్ట్రం నుంచి లభిస్తున్నది?

3. మనదేశంలో ఒకే ఒక ప్రాంతంలో అగ్ని పర్వతాలు ఉన్నాయి. ఆ ప్రాంతం ఏది?

4. ఒక రాష్ట్రం బుర్రకు అర్థం 'నూతన గహి'. ఆ రాష్ట్రం ఏది?

(సిమా దానాలు 70 ముజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

MAHANTESH C. MORABAD

NARAYANAMURTHY TATA

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ విజ్ఞాకార్డు పేజీ రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా వూకు ఆందోలాపింపాలి. పోటీ ఫలితాల ఆగస్టు 2005 సంచికలో ప్రిచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహువూనం. ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

ఎఫ్ఐఆర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

పాముల వెంకట నాగకుమార్ యాదవ్

C/o. పొప్పుల లక్ష్మీ నారాయణ

యాదవ బజార్,

నందిగాపు - 521185.

కష్ట జిల్లా (అం.ప్రి)

మొదటి ఫోటో: విజ్ఞానం కోసం విద్యాజ్యోతి!

రెండవ ఫోటో: వినోదం కోసం కళాదీప్తి!!

సమూహనాలు :

1. రాజస్థాన, ఉ. ప్రి., పు. ప్రి., ఢిల్లీ

3. అండమా న& నికోబార్ దీవులు

2. కర్ణాటక-కోలార్ గోల్డ్ ఫెల్డ్స్

4. సీక్కిం

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

పర్యావరణ పరిరక్షణ కోసం

“నాన్నా, రేమిటా ప్రాక్టీసు పూర్వ చర్య డ్యానికీ వస్తారా?” అని అడిగావు ప్రీకా. వీణ పూవు పూవు పూవు గారి అబ్బాలు ప్రీకా. ఆదివారం సేలమోజు గనక, వీణ పూవు పూవు ఇంటికి వచ్చింది. నింజయ గారు ఒక ఎనజీవోలో స్టేట్స్ట్. “రాలేన , ప్రకాష్. రేపు నాకో ముఖ్యమైన పనిమంది. ప్రపంచ పర్యావరణ దినోత్సవం దగ్గరపెట్ట తున్నది కదా. అందు వల్ల నగర మేయర్ ను, ఇతర అధికారులను రేపు వెళ్ళి చూడాలి. ఫైనల్ పూర్వక తప్పకుండా వస్తాను,” అన్నాడు నింజయ.

“ప్రపంచ పర్యావరణ దినోత్సవమా? అదెప్పుడు, పూవు పూవు?” అని అడిగింది వీణ.

“జూన్ 5వ తేదీ వీణా. అది ప్రజల కార్యక్రమం. ఆ రోజు నిందర్బంగా పాఠశాలలో విద్యార్థులకు పాటీలు , ఊరేగింపులు , పైకెళ్ళు నాటడం, శ్రభం చేయడం పై దలైన్ కార్యక్రమాలు ఉంటాయి. మరి, పర్యావరణ పరిరక్షణకు నువ్వే చేస్తున్నామా?” అని అడిగావు నింజయ.

“కులం పాఠశాల విద్యార్థినిని. నేను చేయ గలన పూవు పూవు?” అని అడిగింది వీణ ఆశ్చర్యంగా.

“చాలా చేయవచ్చు. పర్యావరణాన్ని కలుషితం చేసే నాన్-బయో-డిగ్రేడబుల్ పదార్థంతో తయారయ్యే ప్లాస్టిక్ సంచులు, పళ్ళరసాలు వచ్చే ట్రాప్సాక్స్ మొదలైన వాటిని ఉపయోగించడాన్ని పూనేయ వచ్చు. కాగితాలను అనవసరంగా వధా చేయకుండా ఉండడం ద్వారా వాటి తయారీ కోసం అడవులు నిర్మూలించబడడం తగ్గించవచ్చు. ప్రత్యేక సందర్భాలలో మొక్కలు నాటవచ్చు. ఈనాటి పీల్లలైన్ పురే రేపిటి వోర్లు. ఈ ప్రపంచపు పురే చేతుల్లో మంది. బాగా ఆలోచించి పూవు. పిచ్చటి ప్రపంచాన్ని పురే పీల్లలకు అప్పగించవలసిన గుర్ర తర బాధ్యత పురే కున్నది కదా?” అన్నాడు నింజయ.

“తప్పకుండా మంది పూవు పూవు. పర్యావరణం పిచ్చగా, ఆరోగ్యవంతంగా కొనసాగడానికి పూవు వంతు క పీని తప్పక చేస్తాను,” అన్నది వీణ ఎంతో ఉత్సాహంగా.

Plant one L around you
Save nature

**PETROLEUM CONSERVATION
RESEARCH ASSOCIATION**

10, West 40 Street, New Delhi 110004
Email: pcra@pcra.org
Website: www.pcra.org

Children : write a slogan on Conservation and win prizes

MAHA LACTO MAHA MAZAAAI!

India's largest selling sweets and toffees.